स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 2

Luisa आ७ ाधा৸क बाहे৸ लिहितात.
मा৩ ा कबूल क৸णाऱ्याच्या आदेशानुसा৸, 28 फेब्रुवा৸ी 1899 या दिवशी, मी आमच्या प्रभु आणि मा৩ ामध्ये दिवसेंदिवस काय घडत आहे ते लिहायला सुरुवात केली.

ख৸े त৸, मला असे क৸ॆ ात सर्वात जास्त अनिच्छा वाटते. त्यासाठी लागणा৸ी मेहनत इतकी मोठी आहे की मा৩ ा आ७ ाला किती त्रास होत आहे हे फक्त प৸मेश्व৸च ओळखू शकतो.

हे पवित्र आ७ ाधा৸क, तुझे बंधन खूप शक्तिशाली आहे
- फक्त तुम्हीच मला पुढे जाॆ ासाठी ৸ाजी करू शकता
आणि, मा৩ ा ति৸स्का৸ाचे जवळजवळ दुर्गम पर्वत पा৸ करून,
- तुम्ही मला देवाच्या इच्छेशी आणि कबूल क৸णाऱ्याला बांधून ठेवता.

हे मा৩ ा पवित्र जोडीदा৸ा, माझा त्याग जितका मोठा तितकाच मला तुमच्या मदतीची ग৸ज आहे. तू मला आपल्या हातात धरून मला आधा৸ देॆ ाशिवाय मी तु৩ ाकडे काहीही मागत नाही. तु৩ ा मदतीने मी फक्त सत्य सांगू शकतो,
- फक्त तु৩ ा गौ৸वासाठी आणि माझा सर्वात मोठा गोंधळ.

आज सकाळी, कबूल क৸णा৸ा सामूहिक उत्सव साज৸ा क৸त असल्याने, मी सहभागिता प्राप्त क৸ॆ ास सक्षम होतो.
कबूल क৸णा৸ा मला काय क৸ॆ ास सांगत होता याबद्दल माझे मन संभ्रमाच्या समुद्रात होते: मा৩ ा हृदयात जे काही घडते ते लिहा.

येशूला मिळाल्यानंत৸ मी त्याच्याशी बोलू लागलो
- माझी मोठी वेदना, माझी कमत৸ता आणि इत৸ अनेक गोष्टी. तथापि, येशूला मा৩ ा दुःखात ৸स आहे असे वाटले नाही आणि ते काहीच बोलले नाहीत.

एका प्रकाशाने माझे मन प्रकाशित केले आणि मी विचा৸ केला: "कदाचित मा৩ ामुळेच येशू नेहमीप्रमाणे दिसत नाही".

मग, मा৩ ा मनापासून, मी त्याला सांगितले:
"अ৸ा! कृपा करून, मा৩ ा प्रभू आणि सर्व, मा৩ ाबद्दल उदासीन होऊ नका
वेदनेने माझे हृदय का तुडवतेस!
लिखाणामुळे असेल त৸ तसे व्हा.
मला तिथे प्राणाची आहुती द्यावी लागली त৸ी मी तसे क৸ॆ ाचे वचन देतो."

मग *येशूने* आपला दृष्टिकोन बदलला आणि *मला* हळूवा৸पणे म्हणाला :
"तुला कशाची भीती आहे?

मी तुम्हाला नेहमी मदत केली नाही का?
माझा प्रकाश तुम्हाला पूर्णपणे व्यापून टाकेल आणि तुम्ही ते प्रकट करू शकाल. "

येशू माझ्याशी बोलत असताना, मला त्याच्या बाजूला कबूल करणारा दिसला. येशू त्याला म्हणाला:
"तुम्ही जे काही करता ते स्वर्गात जाते.
तुझी पावले,
तुमचे शब्द आणि
तुझी कृती माझ्यापर्यंत पोहोचते.

कोणत्या शुद्धतेने वागावे!
जर तुमची कृती शुद्ध असेल, म्हणजेच ***माझ्यासाठी केली असेल*** ,
मी ते माझे आनंद बनवतो आणि
मला वाटते की ते माझ्याभोवती अनेक संदेशवाहक आहेत जे मला सतत तुमचा विचार करायला लावतात.

पण जर ते ऐहिक आणि नीच कारणांसाठी बनवले गेले असतील तर मला त्यांचा राग येतो ».

त्याने हे सांगताच,
त्याने कबूल करणाऱ्याचे हात घेतले आणि त्यांना स्वर्गात उचलून **म्हटले** *:*
"तुमचे डोळे नेहमी वरच्या दिशेने आहेत याची खात्री करा*.* तुम्ही स्वर्गातून आला *आहात,* स्वर्गासाठी काम करा*!"*

येशूच्या या शब्दांनी मला असा विचार करायला लावला
- हे केले असल्यास,
सर्वकाही आपल्यासारखे घडते
जेव्हा एखादी व्यक्ती दुसऱ्याकडे जाण्यासाठी आपले घर सोडते.

ते काय करते?
प्रथम ती तिचे सर्व सामान तिथे हलवते आणि मग ती स्वतः तिथे जाते.
त्याचप्रमाणे, आपल्यासाठी जागा तयार करण्यासाठी आपण प्रथम आपली कामे स्वर्गात पाठवतो.
आणि, देवाच्या नेमलेल्या वेळी, आपण स्वतः तिथे जातो. अरेरे! आमची कार्ये आमच्यासाठी किती छान मिरवणूक करतील!

कबूल करणाऱ्याकडे पाहून, मला आठवले की त्याने मला येशूने मला शिकवलेल्या विश्वासाविषयी लिहायला सांगितले होते.
मी याचा विचार करत होतो, जेव्हा, अचानक, परमेश्वराने मला त्याच्याकडे इतके जोरदारपणे खेचले की मला असे वाटले की मी स्वर्गाच्या तिजोरीत त्याच्याशी सामील होण्यासाठी माझे शरीर सोडत आहे.
त्याने मला सांगितले:
"विश्वास हा देव आहे**".**

या शब्दांतून इतका प्रखर प्रकाश पडला की ते समजावून सांगणे मला अशक्य वाटते; तथापि, मी माझे सर्वोत्तम प्रयत्न करेन.

मला समजले की श्रद्धा स्वतः देव आहे.
जसे भौतिक पोषण शरीराला जीवन देते जेणेकरून ते मरत नाही, तसेच श्रद्धा आत्म्याला जीवन देते.
विश्वासाशिवाय, आत्मा मृत आहे .
श्रद्धा माणसाला जिवंत करते, पवित्र करते आणि आध्यात्मिक बनवते.
हे त्याला परमात्म्याकडे डोळे स्थिर ठेवण्यास मदत करते.
जेणेकरून तुम्ही या जगातून देवाशिवाय काहीही शिकू शकाल.

[illegible]! श्रद्धेने जगणाऱ्या आत्म्याचे सुख! त्याचे उड्डाण नेहमी आकाशाकडे असते.
तो नेहमी स्वतःला देवामध्ये पाहतो.
जेव्हा परीक्षा येते तेव्हा तिचा विश्वास तिला देवाकडे उंच करतो आणि स्वतःला म्हणतो:
"अरे*!* मी स्वर्गात खूप आनंदी आणि श्रीमंत होईन*!*"

पृथ्वीवरील गोष्टींनी ते सहन केले आहे, तो त्यांचा द्वेष करतो आणि त्यांना तुडवतो.
श्रद्धेने भरलेला आत्मा लाखोंच्या श्रीमंत माणसासारखा दिसतो,
अफाट [illegible] आहेत आणि [illegible]ाला कोणीतरी एक पैसा देऊ इच्छितो.

ती व्यक्ती काय म्हणेल? तिचा अपमान तर झाला नसेल ना?
[illegible]ाने तिला हाक मारली त्याच्या तोंडावर तिने तो पैसा फेकला नसेल का?
तो पैसा या जगाच्या वस्तूंप्रमाणे चिखलाने झाकलेला असेल आणि आपण त्याला उधार देऊ इच्छितो तर?

मग ती व्यक्ती म्हणेल:
"माझ्याकडे अफाट संपत्ती आहे आणि तू मला तुझा दयनीय चिखलाचा पैसा देण्याचे धाडस करतोस.
आणि, त्याशिवाय, फक्त थोडा वेळ?"

तो प्रस्ताव लगेच नाकारायचा.
या जगाच्या मालाकडे विश्वासाच्या आत्म्याची ही वृत्ती आहे.

आता आहाराच्या कल्पनेकडे परत जाऊया.
जेव्हा एखादी व्यक्ती अन्न शोषून घेते तेव्हा त्याचे शरीर केवळ उठत नाही,
पण शोषलेले पदार्थ त्याच्या शरीरात बदलतात.

तर तो *आत्म्यासोबतच विश्वासात राहतो.* देवाला खाऊ घालणे,
- देवाचा पदार्थ शोषून घेतो.
आणि, परिणामी, तो अधिकाधिक त्याच्यासारखा दिसतो . तिचे त्याच्यात रूपांतर होते.
देव पवित्र असल्यामुळे श्रद्धेने [illegible] आत्मा पवित्र होतो. देव सामर्थ्यवान असल्याने आत्मा शक्तिशाली होतो.
देव ज्ञानी, बलवान आणि न्यायी असल्यामुळे आत्मा शहाणा, बलवान आणि नीतिमान बनतो. भगवंताच्या सर्व गुणांची हीच स्थिती आहे .

थोडक्यात आ৩ਮ थोडा देव बनतो.अ৸!
हा आ৩ਮ पृथ्वीव৸ किती आशीर्वादित आहे आणि स्वर्गात आणखीनच धन्य असेल!

मला हे देखील समजले की "मी तु৩ ाशी विश्वासाने लग्न क৸ीन" या शब्दांचा अर्थ असा होतो की, प्रभु त्याच्या प्रिय आ ाना संबोधित क৸तो,
- गूढ विवाहात, प्रभु आ ाला स्वतःचे गुण देतो.

जोडप्याचे काय होते असे दिसते:
त्यांची मालमत्ता वाटून घेणे,
- एकाची मालमत्ता यापुढे दुसऱ्यापेक्षा वेगळी नाही. दोघेही मालक.

तथापि, आपल्या बाबतीत, आ৩ਮ ग৸ीब आहे आणि त्याचे सर्व माल प৸मेश्व৸ाकडून आले आहेत.
विश्वास हा त्याच्या दरबारात राजासारखा असतो:
इत৸ सर्व सद्गुण त्याला घे৸तात आणि त्याची सेवा क৸तात. विश्वासाशिवाय इत৸ सद्गुण निर्जीव आहेत.

मला असे वाटते की देव दोन प्रका৸े मनुष्याला विश्वास देतो:
- *बाप्तिस्मा* क৸ ापूर्वी आणि,
- मग, *आ ात त्याच्या पदार्थाचा एक कण सोडतो* , जो त्याला भेट देतो
-काम चम ा৸,
- मृतांना उठव ासाठी,
- आजा৸ी ब৸े क৸ ासाठी,
- सूर्य थांबवणे इ.

अ৸े৸! ***जर जगावर विश्वास असेल तर पृथ्वी पृथ्वीच्या नंदनवनात बदलली असती*** **!**

अ৸े৸! *श्रद्धेच्या सदगुणात आ ाचे उ ाण किती उच्च आणि उदात्त आहे.*

तो त्या लाजाळू लहान पक्ष्यांप्रमाणे वागतो,
- शिका৸ी किंवा सापळ्यांच्या भीतीने,
झाडांच्या व৸ किंवा उंचाव৸ घ৸टे.

जेव्हा त्यांना भूक लागते तेव्हा ते अन्न घे ासाठी खाली जातात.
मग ते लगेच त्यांच्या घ৸ ात प৸ततात.
सर्वात सावध लोक जमिनीव৸ देखील खात नाहीत.
सु৸क्षिततेसाठी, ते आपली चोच घ৸ ात घेऊन जातात जिथे ते अन्न गिळतात.

श्रद्धेने जगणारा जीव या जगाच्या मालाला लाजवेल. आणि, त्यांच्याकडे आकर्षित हो ाच्या भीतीने ती त्यांच्याकडे ढुंकूनही पाहत नाही. *त्याचे निवासस्थान* पृथ्वीच्या पलीकडे आहे,
- विशेषतः *येशू ख्रिस्ताच्या जखमांमध्ये* .

या पवित्र जखमांच्या पोकळीत,
- मानवता ज्या दुःखात आहे ते पाहून ती तिच्या पती येशूसोबत रडते, रडते, प्रार्थना करते आणि दुःख सहन करते.

आत्मा येशूच्या जखमांमध्ये राहत असताना,
येशू तिला त्याच्या सद्गुणांचा एक तुकडा देतो कारण तो त्यांना योग्य करतो.
तथापि, हे सद्गुण स्वतःचे म्हणून ओळखत असताना, तो जाणतो की प्रत्यक्षात ते परमेश्वराकडून आले आहेत.

या आत्म्याचे काय होते, ज्याला भेटवस्तू मिळते. ते काय करते? ती ती स्वीकारते आणि मालक बनते.

परंतु, प्रत्येक वेळी ती त्याकडे पाहते तेव्हा ती स्वतःला विचार करते:
"ही वस्तू माझी आहे, पण या व्यक्तीने ती मला दिली आहे."

अशा प्रकारे हे आत्म्यासाठी आहे की परमेश्वर त्याच्या दैवी अस्तित्वाचा एक कण त्याच्याशी संवाद साधून स्वतःला त्याच्या प्रतिमेत बदलतो.
हा आत्मा पापाचा द्वेष करतो म्हणून,
- इतर आत्म्यांबद्दल सहानुभूती आहे आणि
- जे लोक खाडीकडे जात आहेत त्यांच्यासाठी प्रार्थना करा.

तो स्वतःला येशू ख्रिस्ताशी जोडतो आणि स्वतःला बळी म्हणून देतो
दैवी न्याय संतुष्ट करण्यासाठी आणि प्राण्यांना ज्या शिक्षेस पात्र आहेत त्यांना वाचवण्यासाठी.

जर त्याच्या प्राणाची आहुती आवश्यक असेल तर अरेरे!
तो हे किती आनंदाने करेल, जर केवळ आत्म्याच्या तारणासाठी असेल तर!

जेव्हा कबूल करणाऱ्याने मला देवाला कसे समजले हे समजावून सांगण्यास सांगितले,
मी त्याला सांगितले की त्याच्या प्रश्नाचे उत्तर देणे माझ्यासाठी अशक्य आहे.
संध्याकाळी माझा गोड येशू मला दिसला आणि माझ्या नकाराबद्दल जवळजवळ माझी निंदा केली.
मग त्याने मला दोन अतिशय तेजस्वी किरण दिले.
पहिल्यापासून मला ते बौद्धिक समजले
<u>विश्वास हा देव आहे आणि देव विश्वास आहे.</u>
अशा प्रकारे, वर, मी विश्वासाबद्दल काहीतरी सांगण्याचा प्रयत्न करू शकलो.

आता, दुसऱ्या किरणाचे अनुसरण करत आहे,
मी देवाला कसे समजतो हे सांगण्याचा प्रयत्न करेन.

जेव्हा मी माझ्या शरीराच्या बाहेर आणि आकाशाच्या उंचीवर असतो तेव्हा मला
<u>प्रकाशाच्या आत देव दिसतो.</u>
देव स्वतः हा प्रकाश आहे असे वाटते. या प्रकाशात ते स्वतःला शोधतात
- सौंदर्य, सामर्थ्य, शहाणपण, विशालता, असीम उंची आणि खोली.

आपण श्वास घेतो त्या हवेत देव देखील असतो.
अशा प्रकारे, आपण ते श्वास घेतो आणि आपण ते आपले जीवन बनवू शकतो.
देवापासून काहीही सुटत नाही आणि त्याच्यापासून काहीही सुटू शकत नाही.
हा प्रकाश पूर्णपणे वाणीसारखा दिसतो, जरी तो बोलत नसला तरी, तो नेहमी निवांत असूनही तो पूर्णपणे क्रिया करणारा दिसतो. त्याचे केंद्र असूनही ते सर्वत्र आहे.

हे देवा, तू किती अगम्य आहेस!
मी तुला पाहतो, मला तुझी उपस्थिती जाणवते, तू माझे जीवन आहेस आणि तू माझ्यामध्ये स्वत: ला बंद करतोस, परंतु तू अफाट राहतोस आणि तू स्वतःला काहीही गमावत नाहीस.

मला खरोखर असे वाटते की मी देवाविषयी काहीही उपयोगाचे नाही असे म्हणतोय.
मानवी शब्दात सांगायचे तर,
मी म्हणेन की मला सृष्टीमध्ये सर्वत्र देवाचे प्रतिबिंब दिसतात:
काही ठिकाणी, हे प्रतिबिंब सौंदर्य आहेत,
इतरांसाठी मी परफ्यूम आहे,
इतरांसाठी ते प्रकाश आहेत, विशेषतः सूर्यप्रकाशात.

सूर्य मला विशेषतः देवाचा प्रतिनिधी वाटतो.
मला या गोलामध्ये लपलेला देव दिसतो जो सर्व ताऱ्यांचा राजा आहे. सूर्य म्हणजे काय?
अग्नीच्या गोलाशिवाय काहीही नाही.
हा ग्लोब अद्वितीय आहे परंतु त्याची किरणे अनेक पटींनी आहेत.
जग हे देव आणि त्याचे किरण, देवाचे अनंत गुणधर्म यांचे प्रतिनिधित्व करते. सूर्य एकाच वेळी अग्नी, प्रकाश आणि उष्णता आहे.
पवित्र ट्रिनिटी अशा प्रकारे सूर्याद्वारे दर्शविली जाते,
पित्याचे प्रतिनिधित्व करणारी अग्नी ,
प्रकाश, पुत्र आणि
उबदारपणा, पवित्र आत्मा.
सूर्य अग्नी, प्रकाश आणि उष्णता असला तरी तो एक आहे.

ज्याप्रमाणे सूर्यप्रकाशात, अग्नीला प्रकाश आणि उष्णता वेगळे करता येत नाही,
- म्हणून पित्याची शक्ती,
- पुत्र इ
- पवित्र आत्म्याचे ते अविभाज्य आहेत.
हे अनाकलनीय आहे की पिता पुत्र आणि पवित्र आत्म्याला प्राधान्य देतो किंवा त्याउलट. कारण तिघांचेही शाश्वत मूळ एकच आहे.

ज्याप्रमाणे सूर्यप्रकाश सर्वत्र पसरतो, त्याचप्रमाणे भगवंत सर्वत्र आपल्या विशालतेने उपस्थित असतात.
तथापि, येथे सूर्याशी तुलना करणे अपूर्ण आहे.
कारण सूर्य त्या ठिकाणी पोहोचू शकत नाही जिथे त्याचा प्रकाश प्रवेश करू शकत नाही. देव सर्वत्र विद्यमान असताना.

देव शुद्ध आत्मा आहे .
सूर्य देखील देवाचा हा पैलू फिट करतो
कारण त्याचे किरण सर्वत्र घुसतात आणि कोणीही त्यांना पकडू शकत नाही.

सूर्याप्रमाणे, ७ ाला तो प्रकाशित करू शकतो अशा वस्तूंच्या कुरूपतेचा कोणताही परिणाम होत नाही, देव मनुष्यांचे सर्व अधर्म पाहतो.
- पूर्णपणे शुद्ध, पवित्र आणि निष्कलंक राहून.

सूर्य आपला प्रकाश पसरवतो
- आग लागते पण जळत नाही,
- समुद्र आणि नद्यांवर, परंतु बुडत नाही.
ते सर्व काही प्रकाशित करते, सर्व काही सुपीक करते, प्रत्येक गोष्टीला त्याच्या उष्णतेने जीवन देते, परंतु ते आपल्या प्रकाश किंवा उष्णता काहीही गमावत नाही.
ते प्रा ांसाठी सर्व चांगले करत असूनही, त्याला कोणाचीही गरज नाही आणि नेहमी सारखीच राहते: भव्य, तेजस्वी आणि अपरिवर्तित.

अरेरे! सूर्याद्वारे दैवी गुणधर्म पाहणे किती सोपे आहे! त्याच्या विशालतेसाठी,
-देव अग्नीत असतो पण भस्म होत नाही;
- ते समुद्रात असते परंतु बुडत नाही;
- ते आपल्या पायऱ्यांखाली असते पण ते चिरडले जात नाही.
- गरीब न होता सर्वांना देते आणि कोणालाही गरज नाही.
- तो सर्व काही पाहतो आणि सर्व काही ऐकतो.
- त्याला आपल्या अंतःकरणातील प्रत्येक तंतू आणि आपला प्रत्येक विचार माहित आहे, जरी शुद्ध मन असूनही, त्याला डोळे किंवा कान नाहीत.

मनुष्य स्वतःला सूर्यप्रकाशापासून वंचित ठेवू शकतो आणि त्याचे फायदेशीर परिणाम,
-पण त्याचा सूर्यावर कोणत्याही प्रकारे परिणाम होत नाही: t
- या एकांतामुळे होणारे सर्व वाईट मनुष्यावर पडते
सूर्याचा कमीतकमी परिणाम न होता.

तो पाप करत असताना,
- पापी देवापासून दूर जातो आणि अशा प्रकारे त्याच्या फायदेशीर उपस्थितीचा आनंद गमावतो,
- पण त्याचा देवावर कोणत्याही प्रकारे परिणाम होत नाही. वाईट पापी परत.

सूर्याची गोलाई देवाच्या शाश्वततेचे प्रतीक आहे
७ ाची सुरुवात किंवा अंत नाही.
सूर्यप्रकाश इतका प्रखर असतो की तुम्ही चकित झाल्याशिवाय त्याला जास्त काळ आश्रय देऊ शकत नाही.
जर सूर्य पुरुषांच्या जवळ आला तर त्यांची राख होईल.

हे **दैवी सूर्याच्या बाबतीत आहे** :
- कोणताही निर्माण केलेला आत्मा त्यात प्रवेश करू शकत नाही, जर तुम्ही तसे कर ाचा प्रयत्न केला तर,

- तो चकित आणि **गोंधळलेला असेल.**

जर *आपण अद्याप आपल्या नश्वर शरीरात राहतो,*
दैवी सूर्य आम्हाला त्याचे सर्व प्रेम दाखवू इच्छित होता,
-आम्ही राखेत जाऊ*.*

थोडक्यात, देव संपूर्ण सृष्टीमध्ये स्वतःचे प्रतिबिंब पेरतो. त्यामुळे ते पाहण्याचा आणि स्पर्श करण्याचा संस्कार आपल्यामध्ये निर्माण होतो.
अशा प्रकारे, आपण त्याच्याद्वारे सतत एकरूप आहोत.

प्रभूने मला शब्द सांगितल्यानंतर:
"विश्वास हाच देव**"**
मी त्याला विचारले: "येशू, तू माझ्यावर प्रेम करतोस?"
त्याने उत्तर दिले : "आणि तू, तू माझ्यावर प्रेम करतोस?" मी पुनरावृत्ती करतो:
" *होय,* प्रभु, आणि तुला माहित आहे की तुझ्याशिवाय*,*
मला असे वाटते की माझ्यामध्ये जीवन नाही."

येशू पुढे म्हणाला:
"म्हणून तू माझ्यावर प्रेम करतोस आणि मी तुझ्यावर प्रेम करतो**!** म्हणून**,** चला **एकमेकांवर प्रेम करा आणि आम्ही नेहमी एकत्र आहोत."** त्यामुळे आमची बैठक संपली,
जेव्हा सकाळ संपली.

माझ्या मनाने दैवी सूर्याविषयी जे काही पकडले आहे ते कोण सांगू शकेल? मला असे वाटते की मी ते पाहतो आणि सर्वत्र स्पर्श करतो.
मला आतून आणि बाहेरून कपडे घातलेले वाटतात.
तथापि, मला देवाविषयी काही गोष्टी माहित असल्या तरी, त्याला पाहताच मला असे वाटते की मला काहीच समजले नाही. आणखी वाईट म्हणजे, मी मूर्खपणाशिवाय काहीही बोललो नाही असे दिसते.
मला आशा आहे की येशू मला माझ्या सर्व मूर्खपणाबद्दल क्षमा करेल.

मी माझ्या नेहमीच्या अवस्थेत होतो जेव्हा माझा चांगला येशू त्रस्त आणि पीडित होता.

त्याने मला सांगितले **:**
"माझी मुलगी,
माझा न्याय खूप जड झाला आहे आणि मला पुरुषांकडून मिळणारे गुन्हे इतके असंख्य आहेत की मी यापुढे ते सहन करू शकत नाही.

अशाप्रकारे, अचानक किंवा रोगामुळे मृत्यूच्या कातळात लवकरच बरेच काही मिळेल. मी ज्या शिक्षा पाठवीन त्या इतक्या असंख्य असतील की त्या एक प्रकारचा न्यायनिवाडा बनवतील."

त्याने मला किती शिक्षा दिल्या आणि मी किती घाबरलो हे मला माहीत नाही. मला होणारी वेदना इतकी मोठी आहे की मला शांत राहणे चांगले वाटते.

परंतु, आज्ञाधारकतेची आवश्यकता असल्याने, मी पुढे चालू ठेवतो. मला वाटले की मी रस्त्यावर मानवी मांसाने भरलेले पाहिले,
रक्तरंजित जमीन आणि शत्रूंनी वेढलेली अनेक शहरे ज्यांनी मुलांनाही सोडले नाही.

ते नरकातून आलेला भाग दिसत होता
याजक किंवा चर्चचा आदर न करता.

परमेश्वराने स्वर्गातून शिक्षा पाठवल्यासारखे वाटत होते - मला माहित नाही की ते काय होते -
मला असे वाटत होते की आपल्या सर्वांना एक जीवघेणा धक्का बसेल.
आणि काही मरतील तर काही बरे होतील.

मी देखील पाहिले आहे की झाडे मरतात आणि इतर अनेक दुर्दैवाने कापणीवर परिणाम होतो.
अरेरे! अरे देवा! या गोष्टी बघून त्याबद्दल बोलायला भाग पाडलं जावं ही किती वेदना!
"अहो! प्रभु, शांत हो!
मला आशा आहे की तुमचे रक्त आणि जखमा आम्हाला बरे करू शकतील.

त्याऐवजी, मी पापी आहे त्याच्यावर तुझी शिक्षा द्या, कारण मी त्यांना पात्र आहे.
किंवा मला घेऊन जा आणि तुला पाहिजे ते माझ्याशी कर.
पण जोपर्यंत मी जिवंत आहे तोपर्यंत मी या शिक्षेला विरोध करण्यासाठी सर्व काही करेन."

आज सकाळी, माझ्या प्रिय येशूने स्वतःला एका गंभीर पैलूने दाखवले आणि नेहमीप्रमाणे गोडपणा आणि प्रेमळपणाने भरलेला नाही.
माझे मन गोंधळाच्या समुद्रात होते आणि माझा आत्मा नष्ट झाला,
विशेषतः या दिवसात येशूने मला दाखवलेल्या शिक्षेसाठी. येशूला या अवस्थेत पाहून माझी त्याच्याशी बोलण्याची हिम्मत झाली नाही.

आम्ही शांतपणे एकमेकांकडे पाहत होतो. अरे देवा, काय वेदना होतात! अचानक मला कबुली देणाराही दिसला आणि मला बौद्धिक प्रकाशाचा किरण पाठवला,

येशू म्हणाला: "धर्मादाय!
दान हे सर्व सृष्टीवर दैवी अस्तित्वाचा वर्षाव करण्याशिवाय दुसरे काहीही नाही जे, सर्व माझ्या पुरुषांवरील प्रेमाबद्दल बोलतात आणि त्यांना माझ्यावर प्रेम करण्यास आमंत्रित करतात.

उदाहरणार्थ, *शेतातील सर्वात लहान फूल* त्या माणसाला म्हणाला: "तुला माझ्या नाजूक परफ्यूममधून दिसत आहे.
नेहमी आकाशाकडे पाहत, मी आपल्या निर्मात्याला वंदन करतो. तू सुद्धा तुझी कृती सुगंधी, शुद्ध आणि पवित्र आहेस.
आमच्या निर्मात्याला वाईट कृत्यांच्या दुर्गंधीने त्रास देऊन त्याचा अपमान करू नका.

हे मनुष्य, कृपया नेहमी पृथ्वीकडे पाह॒ ात मूर्ख होऊ नकोस.
त्याऐवजी आकाशाकडे पहा.
तुमचं नशीब, तुमची मायभूमी तिथेच आहे. आमचा निर्माता आहे आणि तो तुमची वाट पाहत आहे."

माणसांच्या डोळ्यांसमोर अखंड वाहणारे पाणी त्यांना सांगते: "पाहा, मी ५ात्रीपासून आलो आहे आणि मला बुडून पळावे लागेल.
मी जिथून आलो तेथून प५त येईपर्यंत.
हे मानव, तूही धाव, पण तू जिथून आला आहेस त्या देवाच्या कुशीकडे धाव. अ५े५!
कृपया चुकीच्या वाटेव५ धावू नका, ७ ा मुळे खोळंबा होतो. नाहीत५ तुमचा धिक्का५ असो!

अगदी जंगली प्राणीसुद्धा माणसाला सांगतात:
"हे मनुष्य, तू पाहतोस, जे देव नाही त्या सर्वांप्रती तू किती क्रू५ असशील.
जेव्हा कोणी आपल्या जवळ येते,
आम्ही आमच्या गर्जनेने भीती पे५तो,
जेणेकरून कोणीही आमच्या जवळ ये॒ ाची आणि आमच्या एकटेपणाला त्रास दे॒ ाचे धाडस करू नये.

तू पण ,
जेव्हा पृथ्वीव५ील गोष्टींची, म्हणजे तुमच्या हिंसक वासनांची दुर्गंधी,
- पापाच्या अथांग डोहात पड॒ ाचा धोका,
तुम्ही कोणताही धोका टाळू शकता
-तुमच्या प्रार्थनेच्या गर्जनेतून ई
- पापाच्या संधींपासून पळ काढणे *».*

आणि इत५ सर्व प्रा॒ ांसाठी.
एका आवाजाने ते म्हणतात आणि माणसाला पुन्हा सांगतात:

"हे मनुष्य, तू पाहतोस, आमच्या निर्मात्याने आम्हाला तु७ ा प्रेमातून निर्माण केले आहे.
आम्ही सर्व तु७ ा सेवेत आहोत.
म्हणून कृतघ्न होऊ नका.
कृपया, प्रेम **!**
आम्ही तुम्हाला पुन्हा सांगतो, ***प्रेम!*** आमच्या निर्मात्यावर प्रेम करा***!"***

मग माझा दयाळू *येशू मला म्हणाला* :
*"*मला काहीही हवे आहे*,*
- तुम्ही देवावर प्रेम करता आणि
- देवाच्या प्रेमासाठी तुम्ही तुमच्या शेजाऱ्यावर प्रेम करा .

पाहा, मी पुरुषांव५ किती प्रेम केले, जे इतके कृतघ्न आहेत! मी त्यांना शिक्षा करू नये अशी तुमची इच्छा कशी आहे?"

त्या क्षणी मला वाटले की मी एक भयानक गा५पीट आणि एक मोठा भूकंप पाहिला

ʋ ामुळे झाडे आणि लोकांचा नाश झाला होता.

मग, कटुतेने भरलेल्या आ   ाने, मी येशूला म्हणालो:
माझा नेहमी दयाळू येशू, तू इतका रागावलास का?
जर पुरुष कृतघ्न असतील, तर ते दुर्बलतेइतके दुर्बलतेतून बाहेर पडत नाही. आह! जर ते तुम्हाला थोडेसे ओळखत असतील तर
ते तुमच्यासाठी किती नम्र आणि प्रेमांचित असतील! कृपया शांत व्हा.
विशेषतः, माझे शहर कोराटो आणि मा ा प्रियजनांना वाचवा.

मी हे म्हटल्याप्रमाणे,
मला समजले की कोराटोमध्ये अजूनही काहीतरी घडणार आहे,
परंतु इतर शहरांमध्ये जे घडले असते त्या तुलनेत ते थोडेच असेल .

आज सकाळी, मी स्वत: ला त्याच्याबरोबर घेऊन जात असताना, मा ा गोड येशूने मला पृथ्वीवर केलेल्या पापांची संख्या दाखवली.
त्यांचे वर्णन करणे मा ासाठी अशक्य आहे कारण ते खूप भयानक आणि असंख्य आहेत.

हवेत मला एक मोठा तारा दिसत होता ʋ ाच्या मध्यभागी काळी आग आणि रक्त होते.
एव   ा दु:खाच्या काळात जग ापेक्षा मरणच बरे, हे पाहून ते भयंकर होते.
इतरत्र, अनेक ख असलेले ʋ ालामुखी शेजारच्या देशात लावा भरताना दिसले आहेत.
शेकोटी पेटवणारे धर्मांध लोकही आम्ही पाहिले.

मी हे पाहत असताना, मा ा दयाळू *येशूने मला* सर्व दुःखात सांगितले:

"ते मला कसे दुखवतात आणि मी त्यांच्यासाठी काय तयारी करत आहे ते तुम्ही पाहिले *आहे* का ? *मी माणसांच्या देशातून माघार घेतो* ."

त्याने मला हे सांगताच आम्ही परत मा ा बेडवर गेलो. मला समजले की येशूच्या या माघारामुळे,
पुरुष वचनबद्ध होतील
- आणखी दुष्कृत्ये,
-अधिक खून, इ
- एकमेकांच्या विरोधात उभे रहा.

मग *येशूने* मा ा हृदयात जागा घेतली आणि रडू लागला , म्हणाला*:*

"अरे माणसा, मी तु ावर किती प्रेम करतो!
तुला शिक्षा करावी लागल्याने मला किती त्रास होतो हे तुला माहीत असते तर! पण **माझे न्यायमूर्ती मला बांधील आहेत.**
अरे माणसा, अरे माणसा, तु ा नशिबाबद्दल मला किती वाईट वाटते!
मग त्याला अश्रू फुटले, हे शब्द अनेक वेळा पुनरावृत्ती केले. कसे व्यक्त करावे
- दया, भीती, मा ा आ   ावर आक्रमण करणारी यातना,
- विशेषत: *येशूला खूप त्रासलेले* पाहून .

मी शक्य तितके माझ्या वेदना त्याच्यापासून लपवण्याचा प्रयत्न केला. त्याचे सांत्वन करण्यासाठी, मी त्याला सांगितले:
"हे परमेश्वरा, तू अशा माणसाला कधीही शिक्षा करणार नाहीस! दैवी जोडीदार, रडू नकोस.
याआधीही तू अनेकवेळा केले आहेस, तू माझ्यावर तुझ्या शिक्षांचा वर्षाव करशील.
तू मला त्रास देईल.
अशा प्रकारे, तुमचा न्याय तुम्हाला तुमच्या लोकांना शिक्षा करण्यास भाग पाडणार नाही».

येशू रडत राहिला आणि मी त्याला पुन्हा म्हणालो:
" माझं थोडं ऐक.
इतरांचा बळी होण्यासाठी तू मला या अंथरुणावर ठेवले नाहीस का?
कदाचित मी आधीच्या वेळा सहन करायला तयार नसतो
आपल्या प्राण्यांना वाचवण्यासाठी? आता तुला माझे ऐकायचे का नाही?"

माझे वाईट शब्द असूनही, येशू रडत राहिला.

मग, आता विरोध न करता मी माझ्या अश्रूंचा बांधही उघडला:

"सज्जन,
-जर पुरुषांना शिक्षा करायची असेल तर
-तुझ्या जीवांना एवढा त्रास होताना पाहणे मलाही सहन होत नाही.

परिणामी
-तुम्हाला खरच त्यांना फोड पाठवायचे असतील तर ई
की माझी पापे मला त्यांच्या जागी दु:ख सहन करण्यास पात्र नाहीत,
-मी सोडू इच्छिता,
"मला आता या पृथ्वीवर जगायचे नाही."

मग कबूल करणारा आला.
आज्ञाधारकपणे मला आव्हान देत असताना, येशूने माघार घेतली आणि ते सर्व संपले.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी,
मी नेहमी माझ्या हृदयात लपलेला येशू पाहिला आहे. तेथेही त्याला तुडविण्यासाठी लोक आले.

मी त्याला मुक्त करण्यासाठी सर्व काही केले आणि माझ्याकडे वळून *तो म्हणाला* :
"माणसे किती कृतघ्न झाली आहेत ते तुला दिसत आहे का? ते मला त्यांना शिक्षा करण्यास भाग पाडतात.
मी अन्यथा करू शकत नाही.

आणि तू, माझ्या प्रिय मुली, मला इतका त्रास सहन केल्यानंतर,
की तुम्ही क्रॉस अधिक प्रेमाने आणि आनंदाने घेऊन जाता».

आज सकाळी, माझा प्रिय येशू मा७ I हृदयात प्रकट होत ᥕहिला. तो जᥕ जास्तच आनंदी झाला हे पाहून,
मी माझे धैर्य दोन्ही हातांनी घेतले आणि
मी त्याला शिक्षा कमी कᥔ ाची विनंती केली.

त्याने मला सांगितले :
"अᥕ! मा७ I मुली, तुला मा७ I जीवांना शिक्षा न कᥔ ाची भीक मागायला काय भाग पाडते?"

मी उत्तᥔ दिले:
"काᥔण ते तुमच्या प्रतिमेत आहेत आणि जेव्हा त्यांना त्रास होतो तेव्हा तुम्हालाही त्रास होतो."

तो एक उसासा टाकत पुढे म्हणाला:
"धर्मार्थ मला तितका प्रिय आहे जो तुम्हाला समजू शकत नाही. हे माझे अस्तित्व *तितकेच सोपे आहे.*
जᥕ साधे असले तᥕ माझे अस्तित्व अफाट आहे, असे कोणतेही स्थान नाही जिथे ते प्रवेश कᥔत नाही.
हीच बाब दानधर्माची आहे: ती साधी असल्याने सर्वत्र पसᥔते.

जᥔ तो असेल तᥔ त्याला विशेषत: कोणाचीही पर्वा नाही
मित्र किंवा शत्रू,
एक नागᥔिक किंवा पᥔदेशी म्हणून, तो प्रत्येकावᥔ प्रेम कᥔतो ».

आज सकाळी जेव्हा येशू दिसला तेव्हा मला भीती वाटली की तो नसून भूत आहे.
मा७ I नेहमीच्या निषेधानंतᥔ ,
मी स्वतःला म्हणालो :
"मुली, घाबरू नकोस, मी सैतान नाही. शिवाय, जᥔ सैतान सद्गुणाबद्दल बोलतो,
हे गुलाब पाᥔ ाने पुᥔ आहे खᥕ पुᥔ नाही. तो आ ात सद्गुण निर्माण करू शकत नाही, पᥔंतु फक्त त्याबद्दल बोलू शकतो.
जᥔ, कधीकधी, त्याने आ ाला विश्वास दिला की त्याने चांगले कᥕवे अशी त्याची इच्छा आहे,
त्यात टिकून ᥕहू शकत नाही आणि
ती कᥔत असताना, ती प्रासंगिक आणि अस्वस्थ आहे.

" ***मी एकटाच आहे जो मला हृदयात बसवू शकतो***
जेणेकरून *ते सद्गुण आचरणात आणू शकतील* आणि
धैर्याने, शांततेने आणि चिकाटीने सहन करा.

शेवटी, भूत कधीपासून पुᥔ शोधतो? उलट, तो शोधत असलेले दुर्गुण आहेत.
त्यामुळे घाबरू नका आणि शांत ᥕहा."

आज सकाळी, येशूने मला मा७ I शᥕᥕतून बाहेᥔ काढले आणि मला अनेक लोक

वाद घालताना दाखवले. अरेरे! त्याला किती वेदना होत होत्या!
त्याला अशा प्रकारे त्रास होत असल्याचे पाहून मी त्याला त्याचे दुःख माझ्यावर ओतण्यास सांगितले.
त्याला तसे करायचे नव्हते, कारण तो जगाला शिक्षा करण्याच्या त्याच्या इराद्यामध्ये कायम आहे.
मात्र, माझ्याकडून खूप आग्रह केल्यानंतर,
त्याचे काही दुःख माझ्यात ओतून त्याने मला उत्तर दिले.

मग, थोडासा दिलासा देऊन, *तो मला म्हणाला* :
"जगाची अशी दयनीय अवस्था होण्याचे कारण,
हे आहे की त्यांनी आपल्या नेत्यांच्या अधीन राहण्याची सर्व भावना गमावली आहे .

आणि देव हा पहिला शासक आहे ज्याच्या विरुद्ध तो बंड करतो,
त्याने सर्व सबमिशन गमावले आहे
चर्चला ,
त्याचे कायदे आणि
कोणत्याही वैध प्राधिकरणाकडे.

आह! माझी मुलगी
स्वतःच्या वाईट उदाहरणामुळे संक्रमित झालेल्या या सर्व प्राण्यांचे काय होईल?
ज्यांना बोलावले जाते
त्यांचे नेते,
त्यांचे वरिष्ठ,
त्यांचे पालक वगैरे?

आह! आम्ही बिंदूवर पोहोचतो जेथे
- पालकही नाहीत,
- राजा नाही,
- कोणत्याही तत्त्वांचा आदर केला जाणार नाही.
ते एकमेकांवर विष टाकणाऱ्या सापांसारखे असतील.

त्यामुळे तुम्ही पाहू शकता
- शिक्षेची गरज कशी आहे e
- कारण माझ्या प्राण्यांचा जवळजवळ पूर्णपणे नाश करण्यासाठी मृत्यू आलाच पाहिजे.

वाचलेल्यांची कमी संख्या शिकतील,
- इतरांच्या खर्चावर,
नम्र आणि आज्ञाधारक व्हा.

तर मला ते करू द्या.
माझ्या लोकांना शिक्षा करण्यापासून मला रोखण्याचा प्रयत्न करू नका."

आज सकाळी माझ्या आराध्य **येशूने स्वतःला वधस्तंभावर दाखवले.** त्याने मला त्याचे **दुःख सांगितले** , असे म्हटले:

"मला वधस्तंभावर अनेक जखमा झाल्या आहेत, पण एकच क्रॉस होता.
म्हणून, मी आत्म्यांना परिपूर्णतेकडे आकर्षित करण्याचे अनेक मार्ग आहेत.
पण एकच स्वर्ग आहे जिथे या आत्म्यांना जमले पाहिजे. जर आत्म्याला हे नंदनवन नसेल,
त्याला आनंददायी अनंतकाळ देऊ शकणारे दुसरे काहीही नाही."

तो जोडला :
"फक्त एक क्रॉस होता, पण हा क्रॉस लाकडाच्या विविध तुकड्यांचा बनलेला होता.
म्हणून, एकच आकाश आहे, परंतु, या आकाशात, *पृथ्वीवर येथे किती दुःख सहन केले जाईल त्यानुसार भिन्न भिन्न स्थाने* आहेत , कमी-अधिक प्रमाणात वैभवशाली आहेत.

आह! *दुःख किती मौल्यवान आहे हे* जर आपल्याला कळले असते ,
आम्ही एकमेकांशी अधिक दुःख सहन करण्यासाठी स्पर्धा करू!
पण या शास्त्राला मान्यता नाही
अशा प्रकारे, पुरुष तिरस्कार करतात जे त्यांना अनंतकाळासाठी श्रीमंत बनवू शकते. ”

काही दिवसांच्या वंचित आणि अश्रूंनंतर, मी सर्व गोंधळून गेलो आणि उद्ध्वस्त झालो.
आतून मी पुनरावृत्ती करत राहिलो:
"मला सांग ओ माय गुड, तू माझ्यापासून दूर का गेलास?
मी तुला कसे नाराज केले आहे की तू यापुढे येणार नाहीस किंवा तू येशील तेव्हा तू जवळजवळ लपलेला आणि निःशब्द राहतोस.
प्लीज मला जास्त वेळ थांबायला लावू नकोस कारण माझे मन आता ते घेऊ शकत नाही!
"

शेवटी येशूने स्वतःला थोडे अधिक स्पष्टपणे प्रकट केले आणि मला इतके उद्ध्वस्त झालेले पाहून *तो मला म्हणाला* :

"मला नम्रता किती आवडते हे जर तुम्हाला माहित असेल.
नम्रता ही सर्वात लहान वनस्पती आहे, परंतु तिच्या फांद्या आकाशात वाढतात,
- माझ्या सिंहासनाभोवती आणि माझ्या हृदयाच्या खोलीत प्रवेश करणे.

नम्रतेने निर्माण झालेल्या फांद्या विश्वासाशी जुळतात .
थोडक्यात, *विश्वासाशिवाय खरी नम्रता नाही* . विश्वासाशिवाय नम्रता हा खोटा गुण आहे."

येशूचे हे शब्द दाखवतात की माझे हृदय होते
- फक्त नायनाट नाही
- पण निराश देखील.

माझा आत्मा सतत उद्ध्वस्त होत होता आणि येशूला गमावण्याची भीती वाटत होती.

अचानक त्याने *स्वतःला दाखवले आणि मला सांगितले* :

" ***मी तुला मा७ ा दानाच्या सावलीत ठेवतो .***
ही सावली सर्वत्र घुसली असल्याने, माझे प्रेम तुला सर्वत्र आणि प्रत्येक गोष्टीत लपवून ठेवते. तुम्ही का घाबलाय?
मी तुझा त्याग कसा करू
तू मा७ ा प्रेमात खोलव रुजलेला असताना?"

मला त्याला विचायचे होते की तो नेहमीप्रमाणे का आला नाही?
पण मला एक शब्दही बोलायला वेळ न देता तो गायब झाला. अ देवा, काय वेदना होतात!

मी अजूनही त्याच अवस्थेत होतो.
आज सकाळी, मी विशेषतः कटुतेत बुडलो होतो. येशू येईल ही आशा मी जवळजवळ गमावली होती.

अ! किती अश्रू ढाळले! शेवटची वेळ होती आणि येशू अजून आला नव्हता. देवा, काय करू? माझे हृदय खूप जोात धडधडत होते.
माझी वेदना इतकी तीव्र होती की मला वेदना होत होत्या.

आतून मी येशूला म्हणतो:
"मा७ ा चांगल्या येशू, मी मत आहे हे तुला दिसत नाही का! किमान मला सांग तु७ ाशिवाय जगणे अशक्य आहे.

तु७ ा सर्व कृपेसमो माझी कृतघ्नता असूनही, मी तु७ ाव खूप प्रेम कतो.
आणि, मा७ ा कृतघ्नतेची भपाई क ासाठी, मी तुमच्या अनुपस्थितीमुळे मला झालेल्या क्रू दुःखांची ऑफ देतो.
ये, येशु! धी ध, तू खूप चांगला आहेस! मला यापुढे थांबायला लावू नका! या! आह! तुला माहित नाही की प्रेम एक क्रू अत्याचा आहे! तुला माझी कळवळा नाही का?"
जेव्हा येशू शेवटी आला तेव्हा मी या दुःखी अवस्थेत होतो. करुणेने भलेल्या आवाजाने *तो मला म्हणाला* :
"मी इथे आहे, आता डू नकोस, मा७ ाकडे या!"

क्षणार्धात, मी मा७ ा शबाहे त्याच्या सहवासात सापडलो. मी त्याच्याकडे पाहिलं, पण त्याला पुन्हा हव ाच्या भीतीने माझे अश्रू वाहू लागले.

येशू पुढे म्हणाला :
"नाही, आता डू नकोस! बघ मला कसा त्रास होतो.
मा७ ा डोक्यात पहा, काटे इतके खोलव गेले आहेत की आपण ते पाहू शकत नाही.
मा७ ा शव अनेक जखमा आणि क्त पहा. व या आणि मला सांत्वन द्या ».

त्याच्या दुःखाव लक्ष केंद्रित करून, मी मा७ ाबद्दल थोडेसे विसलो. मी त्याच्या डोक्यात असलेल्यांपासून सुरुवात केली. अ!
त्याच्या शात इतके खोल काटे पाहून मला खूप वाईट वाटले की ते काढता येत

नव्हते!

मी ते करण्यासाठी खूप कष्ट करत असताना तो वेदनांनी ओरडला. तिचा तुटलेल्या काट्यांचा मुकुट फाडून टाकून मी पुन्हा वेणी लावली.

मग, येशू त्याच्यासाठी दुःख सहन करून किती मोठा आनंद देऊ शकतो हे जाणून मी त्याला माझ्या डोक्यावर ढकलले.
मग त्याने मला त्याच्या जखमांचे एक एक चुंबन करायला लावले. आणि, काहींसाठी, त्याला मी फक्त चोखायचे होते. मी शांतपणे जरी त्याला हवे तसे केले.

प्रथम पवित्र व्हर्जिन आली आणि मला म्हणाली:
<u>"येशूला विचारा की त्याला तुमच्याशी काय करायचे आहे".</u>

आज सकाळी, येशू आला आणि मला एका चर्चमध्ये घेऊन गेला. तेथे मी होली मासला उपस्थित राहिलो आणि त्याच्या हातून मी सहभाग घेतला.
मग मी तिच्या पायाला इतके घट्ट चिकटून राहिलो की मला ते यापुढे ओढता येणार नव्हते.
गेल्या काही दिवसांच्या त्याच्या अनुपस्थितीमुळे झालेल्या दुःखाची आठवण करून, त्याला पुन्हा गमावण्याची मला इतकी भीती वाटली की मी त्याला रडत रडत म्हणालो:
"या वेळी मी तुला जाऊ देणार नाही कारण, तू मला सोडून जाताना, तू मला खूप त्रास देतोस आणि खूप वेळ थांबतोस."

येशूने मला सांगितले:
"माझ्या मिठीत ये
मी तुझे सांत्वन करीन आणि तुला या शेवटच्या दिवसांचे दुःख विसरावे.

मी तसे करण्यास संकोच करत असताना, त्याने हात पुढे केला आणि मला वर केले.
मग त्याने मला माझ्या हृदयावर दाबून म्हटले:

"भिऊ नकोस, कारण मी तुला सोडणार नाही.
आज सकाळी, मला तुम्हाला संतुष्ट करायचे आहे. माझ्याबरोबर निवासमंडपात या.

म्हणून आम्ही निवासमंडपात निवृत्त झालो. तेथे
-कधी कधी त्याने मला चुंबन घेतले आणि मी त्याचे चुंबन घेतले,
- कधीकधी मी त्याच्यामध्ये विसावा घेतला आणि तो माझ्यामध्ये विसावला,
-कधीकधी मला त्याच्याकडून होत असलेले गुन्हे दिसायचे
आणि मी त्यानुसार नुकसान भरपाईची कृती केली आहे.

<u>*धन्य संस्कारात येशूच्या सहनशीलतेचे*</u> वर्णन कसे करावे ? नुसता विचार करून मला थक्क करून सोडते.

मग येशूने मला कबुलीजबाब दाखवला जो मला माझ्या शरीरात परत नेण्यासाठी आला होता आणि *मला म्हणाला:* "आता ते पुरेसे आहे, जा, कारण आराधक तुला बोलावत आहे".

तu, मला वाटले
- की माझा आɷɹ माɷ ा शǃɷɥात पɥत येत होता आणि
- की, खu तu, कबूल कuणाऱ्याने मला आƴ ाधाuकतेच्या नावावu आव्हान दिले.

आज येशू फाu विलंब न कuता आला.

त्याने मला सांगितले :
" *तू माझा तंबू आहेस.*
माɷ ासाठी, धन्य संस्कारात असणे हे तुमच्या हृदयात असǃ ासारखे आहे.

जɥी मला तुमच्यामध्ये आणखी काही सापडले तɥीही:
मी माझे दुःख तुमच्यासोबत शेअu करू शकतो आणि
दैवी न्यायापुढील एक बळी म्हणून तू माɷ ाबɥोबu आहे, जो मला संस्काɥात सापडत नाही.
असे म्हणत त्याने माझा आश्रय घेतला.

ते माɷ ात असताना, मला जाणवले
कधी काƺ ांचा चावा,
कधी कधी वधस्तंभाचे दुःख ,
कधी कधी त्याच्या मनातील दुःख.

मी त्याच्या हृदयाभोवती काटेɥी ताɥांची वेणी पाहिली ʋ ामुळे त्याला खूप त्रास झाला.

आह! त्याला असे त्रासलेले पाहून मला किती वेदना झाल्या!
मला त्याचे दुःख माɷ ावu घ्यायचे होते आणि मनापासून मी त्याला त्याच्या जखमा आणि त्रास मला देǃ ाची विनंती केली.

त्याने मला सांगितले :
"मुलगी**,** माɷ ा हृदयाला सर्वात जास्त त्रास होतो
-- sacrilegious mass e
- ढोंगी**."**

मला या शब्दांवरून समजले की एक व्यक्ती
- बाहेरून प्रभूवu प्रेम आणि स्तुती व्यक्त करू शकते
- त्याला विष देǃ ासाठी अंतर्गत तयाu ɥहा;
- हे बाह्यतः देवाचे गौɥव आणि सन्मान कɥताना दिसू शकते
- काuण ती स्वतःसाठी आंतɥिक गौɥव आणि सन्मान शोधते.

ढोंगीपणातून केलेले कोणतेही कार्य, अगदी वɥवu पाहता पवित्र,
- विषबाधा आहे आणि
- येशूचे हृदय कटुतेने भɥा.

मी माɷ ा नेहमीच्या स्थितीत होतो जेव्हा येशूने मला जाऊन त्याचे प्राणी काय कɥत

आहेत ते पाह१ ासाठी आमंत्रित केले होते.
मी त्याला सांगितलं:
"मा७ ा प्रिय येशू, आज सकाळी मला जाऊन बघायचं नाही की तू किती ना៲ज आहेस. आपण इथे एकत्र ៲हू या."

पण येशूने आपण फि៲यला जा१ ाचा आग्रह ध៲ला. त्याला खूश क៲यचे म्हणून मी त्याला म्हणालो:
"तुम्हाला बाहे៲ जायचे असेल त៲ चर्चला जाऊया का៲ण तुम्ही तिथे कमी ना៲ज आहात." म्हणून आम्ही एका चर्चमध्ये गेलो.
पण *इथेही तो नाराज झाला,* इतर ठिकाणांपेक्षा जास्त,
- इत៲ ठिकाणांपेक्षा तेथे जास्त पापे केली जातात म्हणून नाही,
-प៲ंतु तेथे केलेले गुन्हे त्याच्या प्रेयसीकडून आलेले असल्याने,
ु ांनी त्याच्या सन्मानासाठी आणि गौ៲वासाठी स्वतःला श៲ी៲ आणि आ७ा द्यावा.
म्हणूनच या गुन्ह्यांमुळे त्याच्या हृदयाला खूप दुखापत झाली आहे.

मी असे भक्त आ७ाे पाहिले आहेत जे,
अनावश्यक काळजींमुळे, त्यांनी संवादासाठी चांगली तया៲ी केली नव्हती .
येशूबद्दल विचा៲ क៲१ ाऐवजी त्यांचे मन वेटिलाने भ៲ले होते.

आह! ु ांना स्वतःबद्दल कळवळा वाटतो त्यांच्यासाठी येशू किती दया क៲तो! येशूकडे किंचितही नज៲ न ठेवता ते मूर्खपणाव៲ त्यांचे लक्ष केंद्रित क៲तात.

येशूने मला सांगितले :
"माझी मुलगी,
हे आ७ाे मला त्यांच्यामध्ये कृपा क៲१ ापासून कसे ៲ोखतात ते पहा.
मी मूर्खपणाव៲ थांबत नाही, त៲ ु ा प्रेमाने मा७ ाकडे येतो त्या प्रेमाव៲. प्रेमाच्या गोष्टींबद्दल काळजी क៲१ ाऐवजी,
-हे आ७ास्ट्रॉ भ्रूणाशी स्वतःला जोडतात. प्रेम पेंढा नष्ट करू शकते प៲ंतु,
- मुबलक असले त៲ी, पेंढा कोणत्याही प्रका៲े प्रेम वाढवू शकत नाही.

हे उलट देखील आहे, वैयक्तिक काळजीची थेंब प्रेम कमी क៲ते.
या आ७ ांसाठी सर्वात वाईट गोष्ट म्हणजे ते
व्यथित होणे ई
खूप वेळ वाया घालवणे.
त्यांना या सर्व मूर्खपणाबद्दल त्यांच्या कबुलीजबाबाशी बोल१ ात तास घालवायला आवडते.
प៲ंतु या क्षुल्लकतेव៲ मात क៲१ ासाठी कधीही धाडसी संकल्प करू नका.

आणि मा७ ा मुली, काही पुजाऱ्यांचे काय? तुम्ही त्यांना सांगू शकता
- तुम्ही जवळजवळ सैतानी पद्धतीने वागता
ते मार्गदर्शन क៲णाऱ्या आ७ ांसाठी मूर्ती बनतात.
अ៲े៲! होय! या सर्व मुलांनी मा७ ा हृदयाला छेद दिला आहे.
का៲ण ज៲ इत៲ांनी मला जास्त त्रास दिला त៲ ते मा७ ा श៲ी៲ाच्या अवयवांना त्रास देतात,

जेव्हा मी सर्वात संवेदनशील आहे तिथे हे मला अपमानित करतात,
- म्हणजे, माझ्या हृदयाच्या खोलीत ".

येशूच्या वेदनांचे वर्णन कसे करावे? हे शब्द बोलताच तो ढसाढसा रडला.
मी त्याला सांत्वन देण्याचा सर्वतोपरी प्रयत्न केला.
मग, एकत्र, आम्ही पुन्हा माझ्या बेडवर गेलो.

आज सकाळी मी माझ्या नेहमीच्या अवस्थेत होतो तेव्हा अचानक, मला स्वतःला हलता येत नाही असे वाटले. मला जाणवले की कोणीतरी माझ्या खोलीत प्रवेश करत आहे, दरवाजा बंद करून माझ्या बेडजवळ येत आहे.
मला वाटले की ही व्यक्ती माझ्या कुटुंबाच्या लक्षात न येता आत शिरली होती. मग माझे काय होईल?

मी खूप घाबरलो होतो
- की माझे रक्त माझ्या नसांमध्ये गोठत आहे आणि मी माझ्या संपूर्ण अस्तित्वाने थरथर कापत आहे.

देवा, काय करू? मला वाटत:
“माझ्या कुटुंबाने त्याला पाहिले नाही. मी सर्व सुन्न आहे आणि माझा बचाव करू शकत नाही किंवा मदत मागू शकत नाही. येशू, मेरी, मला मदत करा! सेंट जोसेफ, माझा बचाव करा!

जेव्हा मला समजले की तो माझ्याकडे झुंजण्यासाठी माझ्या बेडवर चढत आहे, तेव्हा माझी भीती इतकी होती की मी माझे डोळे उघडले आणि त्याला विचारले: "मला सांग तू कोण आहेस?"
त्याने उत्तर दिले: "गरीबांपैकी सर्वात गरीब, मी एक बेघर माणूस आहे.

तू मला तुझ्याजवळ तुझ्या छोट्या खोलीत ठेवल्यास मी तुझ्याकडे येईन. बघा, मी इतका गरीब आहे की माझ्याकडे कपडेही नाहीत. पण तू काळजी घेशील."

मी ते पाहिलं.
तो सुमारे पाच-सहा वर्षांचा मुलगा, कपडे नसलेला, बूट नसलेला. ते खूप सुंदर आणि मोहक होते.

मी उत्तर दिले:
"माझ्यासाठी, मी तुला ठेवू इच्छितो, पण माझे वडील काय म्हणतील? मला पाहिजे ते करण्यास मी स्वतंत्र नाही. माझे पालक आहेत जे मला प्रतिबंधित करतात.
तुमच्यासाठी कपड्यांबद्दल, मी माझ्या गरीब मजुरांमधून त्यांना पुरवू शकतो आणि आवश्यक असल्यास मी स्वतःचा त्याग करीन. पण तुला इथे ठेवणे माझ्यासाठी अशक्य आहे.

आणि मग तुला वडील, आई, घर नाही?" लहान मुलाने खिन्नपणे उत्तर दिले:
"माझं कुणीच नाही. अरे! प्लीज मला आता भटकू नकोस, मला सोबत घे!"
मला काय करावं कळत नव्हतं. ते कसे ठेवायचे? माझ्या मनाला एक विचार आला:

"तो येशू असू शकतो का? किंवा कदाचित एखादा भूत मला त्रास देण्यासाठी आला असेल?"
पुन्हा मी म्हणालो, "तुम्ही कोण आहात ते तरी सांगा." त्याने पुनरावृत्ती केली: "मी गरीबांपैकी सर्वात गरीब आहे".
मी पुढे म्हटले: "तुम्ही क्रॉसचे चिन्ह बनवायला शिकलात का? - होय," तो म्हणाला.
मग करा. मला तुम्ही ते कसे करता ते पहायचे आहे." असे म्हणून क्रॉसचे चिन्ह बनवले गेले.
मग मी जोडले: "तुम्ही "हेल मेरी" वाचू शकता का?" -
होय, त्याने उत्तर दिले, परंतु जर तुम्हाला मी ते पाठ करायचे असेल तर ते एकत्र करूया.

मी "एव्ह मारिया" सुरू केले
आणि तो माझ्याशी बोलला, जेव्हा अचानक त्याच्या कपाळातून शुद्ध प्रकाश पडला.

मग, गरीबातल्या गरीबात, मी येशूला ओळखले.
एका झटक्यात, त्याच्या प्रकाशाने, त्याने मला बेशुद्ध केले आणि मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढले.
मला त्याच्यासमोर खूप गोंधळ वाटला, विशेषत: माझ्या अनेकांनी नाकारल्यामुळे.

मी त्याला सांगितलं:
"माझ्या प्रिय मुला, मला माफ कर.
जर मी तुला ओळखले असते तर मी तुला प्रवेश नाकारला नसता. शिवाय, तू मला का नाही सांगितलेस ते तू आहेस?
माझ्याकडे तुला खूप काही सांगायचे आहे.
क्षुल्लक गोष्टींवर आणि भीतीवर वेळ वाया घालवण्याऐवजी मी तुम्हाला सांगितले असते.

तसेच, तुला ठेवण्यासाठी, मला माझ्या कुटुंबाची गरज नाही.
मी तुला ठेवण्यास मोकळा आहे, कारण तू कोणालाही पाहू देत नाहीस."

मी तसं बोललो तेव्हा तो निघून गेला आणि मला हवं ते सगळं सांगू न शकल्याचं दु:ख मला देऊन गेला. हे सर्व असेच संपले.

आज मी मानवी स्तुतीमुळे आपल्या आत्म्याला होणाऱ्या धोक्यांवर मनन केले. मी आत्मपरीक्षण करत असताना
मानवी स्तुती करताना माझ्यात समाधान आहे की नाही हे पाहण्यासाठी,

येशूने मला सांगितले:

जेव्हा हृदय आत्मसन्मानाने भरलेले असते,
माणसांची स्तुती समुद्राच्या लाटांसारखी आहे
ते उदय आणि ओव्हरफ्लो, परंतु कधीही त्यांच्या सीमांच्या पलीकडे न जाता.
जेव्हा स्तुतीने त्यांचे रडणे ऐकू येते आणि हृदयाच्या जवळ येते,
- तो आत्मसन्मानाच्या भक्कम भिंतींनी वेढलेला आहे हे पाहून,
- त्यांना तिथे जागा मिळत नाही आणि

- कोणतीही हानी न करता माघार घ्या.

प्राण्यांच्या स्तुतीला किंवा तिरस्काराला महत्त्व देऊ नका."

आज, माझा चांगला येशू स्वतः प्रकट होत असताना, माझ्यावर त्याची छाप होती
- ज्याने माझ्यामध्ये प्रकाशाची किरणे टाकली
- मला पूर्णपणे भेदक.
अचानक मी माझ्या शरीराबाहेर येशू आणि माझ्या कबुलीजबाबाच्या सहवासात सापडलो.

मी लगेच माझ्या प्रिय येशूला प्रार्थना केली
— kiss my confessor e
- त्याच्या हातात थोडावेळ कुरवाळणे (येशू लहान होता).

मला प्रसन्न करण्यासाठी,
त्याने ताबडतोब कबूल करणाऱ्याच्या गालावर चुंबन घेतले, परंतु माझ्यापासून अलिप्त न होता.

सर्व निराश, मी त्याला सांगितले:
"माझ्या प्रिये,
-तुम्ही त्याला गालावर नव्हे तर तोंडावर चुंबन घ्यावे अशी माझी इच्छा होती,
- तुझ्या शुद्ध ओठांनी स्पर्श केला,
त्याचे स्वतःचे पवित्र केले गेले आणि त्यांच्या दुर्बलतेपासून बरे झाले.
अशा प्रकारे ते तुमचे वचन अधिक मोकळेपणाने घोषित करू शकतील आणि इतरांना पवित्र करू शकतील.
कृपया उत्तर द्या!"

मग येशूने त्याच्या तोंडावर चुंबन घेतले आणि *म्हणाला* :
"मला सर्व गोष्टींपासून अलिप्त असलेल्या आत्म्यांचा अभिमान आहे,
- केवळ भावनिक पातळीवरच नाही,
- पण प्रत्यक्ष पातळीवर देखील.

ते कपडे उतरवताना,
- माझा प्रकाश त्यांच्यावर आक्रमण करतो आणि
- ते क्रिस्टलसारखे पारदर्शक बनतात,

त्यामुळे
- माझ्या सूर्याचा प्रकाश तुझ्यात प्रवेश करण्यापासून काहीही रोखत नाही,
- भौतिक सूर्याच्या संबंधात इमारती आणि इतर भौतिक गोष्टींपेक्षा वेगळे."

तो जोडला:
"अहो! हे आश्चर्य
- मला वाटते ते कपडे उतरवत आहेत पण,
- त्यांनी प्रत्यक्षात कपडे घातले आहेत

आध्याꣳꣴक गोष्टी आणि शाꣵꣶक गोष्टी.
काꣷण *माझा प्रॉव्हिडन्स वंचित आꣲ ांशी एक विशेष प्रकारे व्यवहार करतो.*

माझी प्रॉव्हिडन्स त्यांना सर्वत्र साथ देते.
त्यांच्याकडे काहीही नाही असे दिसते, पꣷंतु त्यांच्याकडे सर्व काही आहे."

त्यामुळे
आम्ही कबुलीजबाब सोडून काही धार्मिक लोकांकडे जायचे आहे जे केवळ त्यांच्या वैयक्तिक हितासाठी काम कꣷतात.

त्यांच्यात एक पाऊल पुढे टाकत **तो** *म्हणाला:*

"केवळ पैसा कमवꣲ ासाठी काम करणाऱ्या तुमचा धिक्कार असो***!***
तुमच्याकडे आधीच तुमचे बक्षीस आहे."

आज सकाळी, येशू मला इतका पीडित आणि दुःखी दिसला की त्याने माꣳ ा हृदयात खूप करुणा जागृत केली. त्याला विचाꣷꣲ ाची माझी हिंमत नव्हती.
आम्ही शांतपणे एकमेकांकडे पाहत होतो.

वेळोवेळी त्याने मला चुंबन दिले आणि नंतꣷ, मी त्याचे चुंबन घेतले. असे काही वेळा सिद्ध झाले आहे.
मागच्या वेळी त्याने मला चर्च दाखवले आणि म्हणाले: "चर्च आकाशावꣷ आधाꣵत आहे.

स्वर्गाप्रमाणे जेथे मस्तक आहे तेथे देव कोण आहे.
विविध पꣵस्थिती, आदेश आणि योग्यता अनेक संत व्यतिꣵक्त.

माꣳ ा चर्चमध्ये आहे
एक नेता, जो पोप आहे -
डोक्यावꣷ, पवित्र ट्रिनिटीचे प्रतीक असलेला तिहेꣶ मुकुट मुकुट
-
- त्याच्यावꣷ अवलंबून असलेल्या अनेक लोकांव्यतिꣵक्त, ते मान्यवꣷ, विविध आदेश, वꣵष्ठ आणि कनिष्ठ. माझे चर्च सुशोभित कꣷꣲ ासाठी प्रत्येकजण तेथे आहे.
पदानुक्रमातील त्यांच्या स्थानावर आधारित, प्रत्येकाला एक भूमिका नियुक्त केली जाते.

त्यांच्या भूमिकांच्या विश्वासू पूर्ततेतून वाहणाꣷ सद्गुण असा सुगंधित होतात की पृथ्वी आणि आकाश सुगंधित आणि प्रकाशित होतात.

लोक या सुगंध आणि प्रकाशाकडे आकर्षित होतात आणि अशा प्रकारे त्यांना सत्याकडे नेले जाते .

मी तुम्हाला आत्ताच सांगितलेल्या गोष्टींचे अनुसꣷण करून,
मी तुम्हाला माꣳ ा चर्चच्या संक्रमित सदस्यांना क्षणभꣷ थांबायला सांगतो जे,
प्रकाशाने भꣷꣲ ाऐवजी अंधाꣶने झाकून टाका.
ते त्याला काय त्रास देत आहेत! ”

मग मला येशूच्या शेजारी कबुली देणारा दिसला.
येशूने त्याच्याकडे भेदक नजरेने पाहिले आणि माझ्याकडे वळून,

त्याने मला सांगितले:
"तुम्ही तुमच्या कबुलीजबाबावर पूर्ण विश्वास ठेवावा अशी माझी इच्छा आहे,
अगदी छोट्या छोट्या गोष्टीतही
जेणेकरुन त्याच्यात आणि माझ्यात काही फरक राहणार नाही. जेव्हा जेव्हा तुम्ही त्याचे शब्द ऐकून त्याच्यावर विश्वास ठेवाल तेव्हा माझेही असेच मत असेल ."

येशूच्या या शब्दांनी मला सैतानाच्या काही प्रलोभनांची आठवण करून दिली ज्यामुळे मला थोडासा संशय आला.
पण, त्याच्या दक्षतेने, येशूने मला सुधारले
त्या क्षणी मला या अविश्वासातून मुक्त वाटले.

परमेश्वर सदैव आशीर्वादित होवो,
माझ्या दु:खी आणि पापी आत्म्याची खूप काळजी घेणारा!

आज सकाळी येशूने फक्त स्वतःला दाखवले आहे.
माझे मन गोंधळले होते आणि मला वाटते की, अचानक, मला अनेक आत्मे, देवदूतांनी वेढलेले वाटले तेव्हा मी त्याची अनुपस्थिती स्पष्ट करू शकलो नाही.
अधून मधून मी त्यांच्यात असताना, माझ्या प्रियकराचा श्वास तरी ऐकू येईल या आशेने आजूबाजूला पाहिलं, पण त्याच्या उपस्थितीचं काहीच चिन्ह दिसत नव्हतं.

अचानक, मी माझ्या पाठीमागे एक गोड श्वास ऐकला आणि लगेच ओरडलो:
"येशू, माझ्या प्रभु!"
त्याने उत्तर दिले :
"लुईसा, तुला काय हवे आहे?"

मी पुढे म्हटले:
"येशू, माझ्या प्रिय, ये, माझ्या मागे राहू नकोस कारण मी तुला पाहू शकत नाही.
मी तुझी वाट पाहत होतो आणि सकाळपासून तुला शोधत होतो.
मला वाटले की माझ्या पलंगाच्या आजूबाजूला असलेल्या या देवदूतांमध्ये मी तुला शोधू शकेन.
पण मला तू सापडला नाहीस.
म्हणून, मी खूप थकलो, कारण तुझ्याशिवाय मी आराम करू शकत नाही. चला, आपण एकत्र आराम करू."
मग येशू माझ्या जवळ आला आणि माझे डोके धरले.

देवदूत येशूला म्हणाले :
"प्रभु, त्याने तुला खूप लवकर ओळखले.
"तुझ्या आवाजाच्या आवाजातून नाही, तर तुझ्या श्वासातून, आणि तिने तुला लगेच कॉल केला!"

येशूने त्यांना उत्तर दिले :
"ती मला ओळखते आणि मी तिला ओळखते. ती माझ्या डोळ्यातील सफरचंदाइतकी माझ्यासाठी जवळची आहे." तो असे म्हणत असताना, मी स्वतःला येशूच्या नजरेत सापडले.
त्या निर्मळ डोळ्यात मला काय वाटलं ते कसं सांगू? देवदूतही चकित झाले!

दिवसभरात अनेक वेळा, मी ध्यान करत असताना, येशू माझ्या जवळ आला. *त्याने मला सांगितले* :

"माझी व्यक्ती आत्म्यांच्या कृतींनी वस्त्राप्रमाणे वेढलेली आहे. त्यांचे हेतू आणि त्यांचे प्रेम जितके शुद्ध असेल,
ते मला जितके वैभव देतात.

माझ्याकडून मी त्यांना अधिक गौरव देतो, इतका की न्यायाच्या दिवशी,
मी त्यांची सर्व जगाला ओळख करून देईन
जेणेकरून त्यांना कळेल की त्यांनी माझा किती सन्मान केला आणि मी त्यांचा किती सन्मान केला". दुःखी नजरेने तो *पुढे म्हणाला* :
"माझी मुलगी,
ज्यांनी कितीही चांगली कामे केली आहेत, त्या आत्म्यांचे काय होईल,
- उद्देशाच्या शुद्धतेशिवाय,
- सवयीमुळे की स्वार्थामुळे?
न्यायाच्या दिवशी ही कृती पाहून त्यांना किती लाज वाटेल.
- स्वतः चांगले,
- परंतु त्यांच्या अपूर्ण हेतूने ढगाळलेले.
त्यांचा सन्मान करण्याऐवजी ते स्वतःसाठी आणि इतर अनेकांसाठी लाजिरवाणे ठरतील.

खरं तर, ***माझ्यासाठी कृतींची व्याप्ती महत्त्वाची नाही,*** तर त्या कोणत्या हेतूने केल्या ***जातात हे महत्त्वाचे आहे.***

मी शब्दांवर मनन करत असताना येशू काही काळ शांत होता
त्याने मला सांगितले
- हेतूच्या शुद्धतेवर आणि देखील
- *चांगले केल्याने,*
प्राण्यांनी स्वतः मरावे आणि परमेश्वराशी एक व्हावे.

येशूने जोडले:
"हे असे आहे: माझे हृदय असीम महान आहे. पण आत जाण्याचा दरवाजा खूपच अरुंद आहे.

त्याची पोकळी भरून काढण्यासाठी साध्या आणि वंचित जीवांशिवाय कोणीही येऊ शकत नाही.
त्याचा दरवाजा अरुंद असल्याने,
- थोडासा अडथळा
- संलग्नकाची सावली,

- एक हेतू जो योग्य नाही,
- मला प्रसन्न कर ासाठी नसलेली कृती त्यांना त्याचा आनंद घे ापासून प्रतिबंधित करते.

शेजाऱ्याचे प्रेम मा ा हृदयात प्रवेश करते
पण, यासाठी,
- *मा ा स्वतःच्या प्रेमाशी इतके एकरूप असले पाहिजे की ते त्याच्याशी एक होईल* ,
- *त्याचे प्रेम मा ापासून वेगळे केले जाऊ शकत नाही.*

शेजाऱ्यावरील माझे प्रेम मा ा स्वतःच्या प्रेमात बदलले नाही तर मी विचार करू शकत नाही».

आज सकाळी मी येशूच्या अनुपस्थितीमुळे दु:खांच्या समुद्रात होतो.एव ा दुःखानंतर येशू आला आणि मा ा जवळ आला.
की मी यापुढे पाहू शकत नाही.
त्याने आपले कपाळ मा ाकडे टेकवले, त्याचा चेहरा मा ाकडे झुकवला आणि त्याच्या शरीरातील इतर सर्व अवयवांसोबतही असेच केले.
तो या पदावर असताना, मी त्याला सांगितले:
"मा ा प्रिय येशू, तू आता मा ावर प्रेम करत नाहीस?"

त्याने उत्तर दिले : " *जर मी तु ावर प्रेम केले नसते तर मी तु ा इतके जवळ नसतो."*

मी पुढे म्हटले:
"तुझं मा ावर प्रेम आहे हे तू कसं म्हणू शकतोस, जर तू मला मा ासारखं दु:ख सहन केलं नाहीस तर?
मला भीती वाटते की आता या अवस्थेत तू मला नको आहेस.
किमान मला कबूल करणाऱ्याच्या त्रासापासून मुक्त करा».

मी जे बोलतोय ते तो ऐकत नाहीये असं मला वाटत होतं.
त्याऐवजी, त्याने मला अनेक प्रकारचे लोक दाखवले जे सर्व प्रकारचे पाप करत होते.
संतापून, त्याने त्यांच्यामध्ये विविध सांसर्गिक रोग पाठवले आणि ते मरण पावले म्हणून बरेच लोक कोळशासारखे काळे झाले.

पापी लोकांचा हा जमाव पृथ्वीवरून नाहीसा व्हावा असे येशूला वाटत होते. हे पाहून मी त्याला विनवणी करू लागलो की, लोकांना वाचव ासाठी त्याच्यातील कटुता मा ामध्ये ओतली पाहिजे. पण त्याने माझे ऐकले नाही.

त्याने मला सांगितले :
"मी तुला सर्वात वाईट शिक्षा देऊ शकतो,
तुला ,
याजक आणि
लोकांना ,
ते तुम्हाला या दुःखाच्या स्थितीतून मुक्त करेल

कारण, यापुढे कोणताही विरोध न मिळाल्याने, माझा न्यायमूर्ती सर्व संतापाने ओतला जाईल.

एखाद्या व्यक्तीसाठी हे खूप अपमानास्पद असेल
- असाइनमेंटचा प्रभारी असणे
- नंतर ते काढण्यासाठी

कारण, त्याच्या कार्याचा गैरवापर करून,
-या व्यक्तीला त्याचा फायदा झाला नसता e
- जर त्याला अयोग्य ठरवले जाईल.'

येशू आज अनेक वेळा परत आला, पण तो आमच्या विभाजित दु: खी होते. मी त्याला शक्य तितके सांत्वन देण्याचा प्रयत्न केला, कधी त्याचे चुंबन घेतले, कधी डोकेदुखीला आधार दिला, कधी असे शब्द बोलले:
"माझ्या हृदयाचे हृदय, येशू, तुला स्वतःला जास्त दुःख दाखवण्याची सवय नाही.

भूतकाळात कधी केलेस,
तू तुझे दु:ख माझ्यावर ओतलेस आणि लगेच तुझे रूप बदलले.
पण इथे मी तुम्हाला सांत्वन देऊ शकत नाही. कोणी विचार केला असता
- की मला खूप दिवसांपासून तुझे दु:ख वाटून घेतल्यानंतर आणि
-त्याची विल्हेवाट लावण्यासाठी इतकं केल्यावर आता तू मला हिरावून घेत आहेस का?

तुझ्या प्रेमासाठी दु:ख हेच माझे सांत्वन होते.
या दु:खानेच मला या पृथ्वीवर माझा वनवास सहन करू दिला. पण आता मी यापासून वंचित आहे आणि मला आधार कुठे मिळेल हे माहित नाही.

आयुष्य माझ्यासाठी खूप वेदनादायक बनले आहे.
अरेरे! कृपया, माझ्या जोडीदारा, माझ्या प्रिय, माझे जीवन, कृपया, मला तुझे वेदना परत दे, मला त्रास दे!
माझ्या अयोग्यतेकडे आणि माझ्या गंभीर पापांकडे पाहू नका, तर तुझ्या अक्षम्य दयेकडे! ”

मी येशूमध्ये माझे हृदय ओतले, तो जवळ आला आणि
त्याने मला सांगितले:

"माझ्या मुली, हा माझा न्याय आहे जो सर्व प्राण्यांवर ओतला जाऊ इच्छितो. माणसांच्या पापांची मर्यादा जवळजवळ पोहोचली आहे.
आणि न्याय हवा आहे
- तेजाने त्याचा राग प्रकट करा आणि
- या सर्व गुन्ह्यांचे निवारण करा.

जेणेकरून तुम्हाला समजेल की मी किती कटुतेने भरलेला आहे.
तुझं थोडं समाधान होण्यासाठी मी फक्त माझा श्वास तुझ्यात ओततो."

त्याचे ओठ माझ्याकडे आणून त्याने माझ्यात फुंकर मारली.
त्याचा श्वास इतका कडू होता की मला माझे तोंड, माझे हृदय आणि माझे संपूर्ण अस्तित्व मादक वाटले. जर, एकट्याने, त्याचा श्वास इतका कडू असेल तर त्याच्या बाकीच्या व्यक्तींचे काय?
यामुळे मला इतके दुखले की माझे हृदय टोचले गेले.

आज सकाळी, नेहमी दुःख दाखवत, माझ्या आराध्य येशूने मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढले आणि त्याला मिळालेले विविध अपराध दाखवले.
तसेच यावेळी मी त्याला त्याची कटुता माझ्यात ओतण्यास सांगितले. सुरुवातीला असे वाटले की तो माझे ऐकत नाही.

त्याने मला सहज सांगितले:
"माझ्या मुली, दान केवळ मला खूश करण्याचा प्रयत्न केला तरच परिपूर्ण आहे.
तरच त्याला परोपकार म्हणता येईल.
सर्व काही काढून टाकले तरच त्याला माझ्याद्वारे ओळखले जाऊ शकते ».

येशूच्या या शब्दांचा फायदा घ्यायचा म्हणून मी त्याला म्हणालो:
"माझ्या प्रिये,
तंतोतंत या कारणास्तव मी तुम्हाला तुमची कटुता माझ्यामध्ये ओतण्यास सांगतो,
- तुम्हाला खूप दुःखातून मुक्त करण्यासाठी.

जर मी तुम्हाला प्राण्यांना वाचवण्यास सांगितले तर,
कारण मला आठवते की इतर प्रसंगी,
प्राण्यांना शिक्षा केल्यानंतर
मग, त्यांना गरिबी आणि इतर गोष्टींमुळे खूप त्रास होताना पाहिल्यावर, तुम्ही स्वतः खूप दुःख सहन केले.

मग मी तुझी विनवणी करून थकून गेल्यावर तुझे दुःख माझ्यावर ओतण्यात तू प्रसन्न झालास.
-प्राण्यांना वाचवण्यासाठी आणि,
- तेव्हा तू खूप आनंदी होतास. आठवत नाही का?
शिवाय, तुझे प्राणी तुझ्या प्रतिमेत नाहीत का?"

माझ्या बोलण्याने एकजूट *होऊन तो मला म्हणाला* :
"तुम्ही आहात म्हणून, मी तुमची इच्छा मान्य करीन. ये आणि माझ्या बाजूला प्या."

मी त्याच्या बाजूने प्यायला गेलो,
पण मी प्यालो तो कटुता नव्हता,
पण एक अतिशय गोड रक्त ज्याने माझे संपूर्ण अस्तित्व प्रेम आणि गोडपणाने मादक केले.

मी जे शोधत होतो ते नसले तरीही मी ते भरले होते. त्याच्याकडे वळून मी त्याला म्हणालो:
"माझ्या प्रिये, तू काय करतोस?

तुमच्या बाजूने जे वाहते ते कडू नसून गोड असते. अरेरे! कृपया तुमची कटुता माझ्यात ओतली पाहिजे."

त्याने माझ्याकडे प्रेमळपणे पाहिले आणि म्हणाला:
"पीत रहा, कटुता नंतर येईल."

म्हणून मी पुन्हा पिण्यास सुरुवात केली
काही वेळ मिठाई आटल्यानंतर कडवटपणा आला. या कटुतेची तीव्रता मी परिभाषित करू शकत नाही.
आनंदाने मी उठलो आणि *त्याच्या डोक्यावरचा काट्यांचा मुकुट* पाहून मी तो त्याच्याकडून घेतला आणि माझ्या डोक्यावर ढकलला.

येशू खूप सभ्य दिसत होता
जरी, इतर प्रसंगी, त्याने परवानगी दिली नसती.

त्याची कटुता ओतल्यानंतर ते किती सुंदर दिसत होते!
तो जवळजवळ असहाय्य, ताकद नसलेला आणि कोकरूसारखा कोमल दिसत होता.

मला खूप उशीर झाला होता हे कळले.
कबुली देणारा सकाळी लवकर आला होता, तो परत येईल की नाही हे मला माहीत नव्हते. मग, येशूकडे वळून मी त्याला म्हणालो:
“प्रिय येशू, माझ्या कुटुंबासाठी किंवा माझ्या कबूलकर्त्याने त्याला परत येण्यास भाग पाडल्यामुळे मला लाजिरवाणे होऊ देऊ नका.
अरेरे! कृपया मला माझ्या शरीरात परत जाऊ द्या.

येशूने उत्तर दिले :
"माझ्या मुली, आज मी तुला सोडू इच्छित नाही." मी पुनरावृत्ती करतो:
"तुला सोडून जाण्याची हिम्मत माझ्यातही नाही, पण थोडावेळ कर,
माझे कुटुंब मला माझ्या शरीरात उपस्थित पाहण्यासाठी. मग आपण पुन्हा एकत्र येऊ."

बराच वेळ थांबून आमचा निरोप घेतल्यानंतर तो मला थोडावेळ सोडून गेला. फक्त जेवणाची वेळ होती आणि माझे कुटुंब मला आमंत्रित करायला आले.
जरी मला असे वाटले की मी माझे शरीर पुन्हा भरले आहे, मला खूप वेदना होत होत्या आणि माझे डोके वर ठेवता येत नव्हते .

मी येशूच्या बाजूने प्यालेले कडूपणा आणि गोड मला इतके भरून आणि दुःखाने सोडले की मी दुसरे काहीही शोषू शकलो नाही.
येशूला दिलेल्या माझ्या शब्दाने आणि डोकेदुखीच्या बहाण्याने मी माझ्या कुटुंबाला म्हणतो: "मला एकटे सोडा, मला काहीही नको आहे".
पुन्हा मुक्त, मी ताबडतोब माझ्या आराध्य येशूला कॉल करू लागलो जो अजूनही प्रेमळ, परत आला.

आज माझ्यासोबत घडलेल्या सर्व गोष्टी कशा सांगू,

- येशूने माझ्यावर भरलेल्या कृपेची संख्या,
- त्याने मला किती गोष्टी समजून घेतल्या?
माझा त्रास कमी करण्यासाठी बराच वेळ थांबल्यानंतर त्यांनी तोंडातून एक रसाळ दूध सोडले.

संध्याकाळी तो मला लवकर परत येईल असे आश्वासन देऊन निघून गेला.
मी माझ्या शरीरात परत सापडलो, परंतु वेदना थोडी कमी झाली.

काही दिवसासाठी,
येशू त्याच प्रकारे स्वतःला प्रकट करत राहिला, स्वतःला माझ्यापासून वेगळे करू इच्छित नव्हता.
असे दिसते की माझ्यात ओतलेल्या छोट्याशा दुःखाने त्याला इतके आकर्षित केले की तो माझ्यापासून दूर जाऊ शकला नाही.

आज सकाळी त्याने त्याच्या तोंडातून थोडे अधिक कडूपणा माझ्यात ओतला *आणि मग तो मला म्हणाला* :

" **क्रॉस आत्म्याला सहनशीलतेसाठी विल्हेवाट लावतो.**
हे *स्वर्गाला पृथ्वीशी जोडते,* ***म्हणजेच आत्म्याला देवाशी*** *जोडते .*

क्रॉसचा सद्गुण शक्तिशाली आहे.
जेव्हा ते आत्म्यात प्रवेश करते,
जगातील सर्व गोष्टींवरील गंज काढून टाकण्याची शक्ती त्यात आहे.

क्रॉस आत्म्याला पृथ्वीवरील गोष्टी कंटाळवाणे, त्रासदायक आणि तिरस्करणीय मानण्यास प्रवृत्त करतो.
हे त्याला स्वर्गीय गोष्टींच्या चव आणि आनंदाचा आस्वाद घेते.

तथापि, काही आत्मे क्रॉसचे गुण ओळखतात. म्हणून आम्ही त्याचा तिरस्कार करतो."

येशूच्या या शब्दांमुळे, मला वधस्तंभाबद्दल काय समजले!

येशूचे शब्द आपल्यासारखे नाहीत, ज्यातून जे बोलले जात आहे तेच आपल्याला समजते.
त्यांचा एक शब्द आपल्यात इतका प्रखर प्रकाश टाकतो की तो समजून घेण्यासाठी आपण संपूर्ण दिवस सखोल ध्यानात घालवू शकतो.
म्हणून, सर्व काही सांगण्याची इच्छा खूप लांब असेल आणि मी ते करू शकत नाही.
लवकरच, येशू परत आला.
तो थोडा अस्वस्थ दिसत होता.
मी त्याला कारण विचारले.
त्याने मला अनेक समर्पित आत्मे दाखवले आणि *मला सांगितले* :

"माझ्या मुली, मला आत्म्यामध्ये काय आवडते,
- तो त्याच्या वैयक्तिक इच्छेचा त्याग करतो.

तरच माझे होऊ शकते
- त्यात गुंतवणूक करा,
- त्याचे दैवीकरण करा आणि
- ते माझे बनवा.

त्या आत्म्यांकडे पहा जे सर्व ठीक असताना पवित्र दिसतात.
पण कोण, अगदी थोड्याशा भागाने, उदाहरणार्थ,
त्यांच्या कबुलीजबाब पुरेसे लांब नाहीत तर, एकतर
कबुलीजबाब त्याला नाराज केल्यास, ते त्यांची शांतता गमावतात.

काहींना आता काहीही करायचे नसते. जे स्पष्टपणे दर्शवते
- की माझ्या इच्छेने त्यांच्यामध्ये वर्चस्व नाही,
-पण ते.

माझ्या मुलीवर विश्वास ठेवा, त्यांनी चुकीचा मार्ग निवडला आहे. जेव्हा मी आत्मे पाहतो
- ज्यांना माझ्यावर खरोखर प्रेम करायचे आहे,
"त्यांना माझी कृपा देण्याचे माझ्याकडे अनेक मार्ग आहेत."

येशूला या लोकांसाठी दुःख सहन करावे लागले हे पाहणे खेदजनक होते! मी त्याला सांत्वन देण्याचा सर्वतोपरी प्रयत्न केला आणि मग सर्व काही संपले.

आज सकाळी मला भीती वाटली की तो येशू नाही तर सैतान आहे जो मला फसवू इच्छित होता.

मला घाबरलेले पाहून *येशू म्हणाला* :
"नम्रता स्वर्गीय कृपा आकर्षित करते.
मला आत्म्यामध्ये नम्रता आढळताच,
मी सर्व प्रकारच्या स्वर्गीय कृपा विपुल प्रमाणात ओततो.

तुला त्रास देण्याऐवजी,
- *तुमच्यात नम्रता आहे याची खात्री करा* आणि
- बाकीची काळजी करू नका."

मग त्याने मला अनेक धार्मिक लोक दाखवले,
ज्यांच्यामध्ये पुजारी होते,
त्यापैकी काहींनी पवित्र जीवन जगले.

परंतु, ते कितीही चांगले असले तरीही, त्यांच्यात साधेपणाचा आत्मा नव्हता ज्यामुळे तुम्हाला विश्वास ठेवता येईल.
- खूप धन्यवाद आणि
-परमेश्वर आत्म्यांसह वापरत असलेल्या अनेक माध्यमांसाठी.

येशूने मला सांगितले:

मी गरीब आणि अडाणी असलो तरीही नम्र आणि साध्या लोकांशी संवाद साधतो.
कारण ते लगेच माझ्या कृपेवर विश्वास ठेवतात आणि त्यांचे खूप कौतुक करतात, परंतु त्यांच्याशी मी फारच नाखूष आहे.
जे आत्म्याला माझ्या जवळ आणते ते सर्व प्रथम विश्वास आहे.
हे लोक, त्यांच्या सर्व विज्ञान, सिद्धांत आणि अगदी पवित्रतेसह,
- आकाशीय प्रकाशाचा किरण प्राप्त करण्याचा अनुभव कधीही घेऊ नका. ते नैसर्गिक मार्गाचा अवलंब करतात
-परंतु तुम्ही कधीही अलौकिक गोष्टीला अगदी क्षुल्लकपणे स्पर्श करू शकत नाही.

म्हणूनच, माझ्या नश्वर जीवनात, ते तिथे नव्हते
 विद्वान नाही ,
 पुजारी नाही ,
माझ्या शिष्यांमध्ये पराक्रमी पुरुष नाही.

<u>*माझे सर्व शिष्य अज्ञानी आणि विनम्र स्थितीचे होते.*</u>
कारण हे लोक होते
- अधिक नम्र,
- सोपे आणि समान
- माझ्यासाठी महान त्याग करण्यास अधिक इच्छुक.

यावेळी, माझ्या प्रिय येशूला काही मजा करायची होती.
तो मला ऐकू इच्छित असल्याप्रमाणे जवळ आला, पण मी बोलू लागताच,
तो विजेच्या कडकडाटासारखा अदृश्य झाला.

हे देवा, किती दुःख!
माझे हृदय या कडू वेदनेत बुडलेले असताना आणि अधीरतेने थरथरत असताना,

तो म्हणत परत आला :

"काय प्रॉब्लेम आहे? काय झालंय? शांत रहा! बोल, तुला काय हवंय?
पण मी बोलायला तोंड उघडताच तो गायब झाला.'

मी शांत होण्याचा सर्व प्रयत्न केला, पण मला जमले नाही.
थोड्या वेळाने, माझे हृदय पुन्हा धडधडू लागले, पूर्वीपेक्षाही, तिच्या एकमेव आरामाच्या अनुपस्थितीमुळे.

परत येताना, *येशूने मला सांगितले* :

"माझी मुलगी,
दयाळूपणा गोष्टींचे स्वरूप बदलू शकते. ते कडूपणा गोड करू शकते.
***<u>म्हणून दयाळू</u>* व्हा!**

पण तिने त्याला एक शब्दही बोलायला वेळ दिला नाही.
त्यामुळे सकाळ झाली. मग मी येशूबरोबर माझ्या शरीरातून बाहेर पडलो.

आदींसह नागरिकांची गर्दी होती
- काहींना संपत्तीची आकांक्षा,
- प्रशंसा करण्यासाठी अधिक,
- इतरांना गौरव करणे o
- दुसऱ्या कशासाठी.

असेही काही होते ज्यांना पावित्र्याची आकांक्षा होती. पण कोणीही स्वतः देवाची आकांक्षा बाळगली नाही
या सर्वांना ओळखले जावे आणि महत्त्वाचे मानले जावे.

या लोकांना संबोधून आणि डोके टेकवून *येशू त्यांना म्हणाला* :

"तुम्ही मूर्ख आहात; तुम्ही तुमचे नुकसान करत आहात." मग, माझ्याकडे वळून, *तो मला म्हणाला* :
"माझ्या मुली, म्हणूनच मी आधी डिस्कनेक्ट करण्याची शिफारस करतो
- सर्वकाही आणि
- स्वत: च्या.

जेव्हा आत्मा सर्व गोष्टींपासून अलिप्त होतो,
- पृथ्वीच्या गोष्टींना बळी पडू नये म्हणून त्याला यापुढे लढण्याची गरज नाही.

पृथ्वीच्या गोष्टी, खरं तर,
- स्वतःला दुर्लक्षित केलेले आणि आत्म्याने तिरस्कार केलेले पाहून, त्याला नमस्कार करा,
- दूर जा आणि तिला त्रास देऊ नकोस."

आज सकाळी मी अशा सर्वनाशाच्या अवस्थेत होतो की मी अधीर आणि असह्य झालो होतो.

मी स्वतःला पृथ्वीवरील सर्वात घृणास्पद प्राणी म्हणून पाहिले,
एका लहान गांडुळाप्रमाणे जो नेहमी त्याच ठिकाणी गोल गोल फिरतो,
- कधीही पुढे जाण्यास किंवा चिखलातून बाहेर पडण्यास सक्षम न होता.

अरे देवा, किती दु:ख आहे, इतके कृपा करूनही मी दुष्ट आहे!

मी दुःखी पाप्यासाठी नेहमीच दयाळू आहे, चांगला येशू आला आणि मला म्हणाला:

" *स्वतःचा अवमान* *श्रद्धेच्या भावनेसह* प्रशंसनीय आहे . अन्यथा, चांगल्याकडे नेण्याऐवजी ते आत्म्याला हानी पोहोचवू शकते.

खरं तर, जर विश्वासाच्या आत्म्याशिवाय तुम्ही स्वतःला जसे आहात तसे पाहता , चांगले करू शकत नाही, तर तुम्ही वाहून जाल
- तुम्हाला परावृत्त करण्यासाठी आणि अगदी

- यापुढे चांगल्या मार्गावर एक पाऊलही टाकू नका.

परंतु *जर तुम्ही स्वतःला माझ्या वर सोपवले*, म्हणजे, जर तुम्ही स्वतःला विश्वासाच्या आत्म्याने मार्गदर्शन केले तर,
- तुम्ही स्वतःला जाणून घेण्यास आणि तुच्छ मानण्यास शिकाल परंतु त्याच वेळी,
- मला चांगले ओळखण्यासाठी आणि
- माझ्या मदतीने तुम्ही सर्वकाही करू शकता असा विश्वास ठेवा. अशा प्रकारे तुम्ही सत्यात चालाल ».
अरेरे! येशूच्या या शब्दांनी माझ्या आत्म्याला किती शांत केले! मला समजते की मला गरज आहे
- स्वत: ला माझ्या काहीही मध्ये विसर्जित करा e
-मी कोण आहे ते शोधा, पण इथे न थांबता.

उलट मी कोण आहे हे पाहिल्यावर,
मला भगवंताच्या अथांग सागरात विसर्जित करावे लागेल
माझ्या आत्म्याला आवश्यक असलेल्या सर्व कृपा गोळा करा, अन्यथा
माझा स्वभाव खचून जाईल आणि
मला निराश करण्यासाठी भूत चांगले खेळेल .
परमेश्वर सदैव आशीर्वादित होवो आणि सर्वांनी मिळून त्याच्या गौरवासाठी कार्य करावे!

आज सकाळी माझ्या नेहमीच्या अवस्थेत असताना,
माझा आराध्य येशू माझ्या कबुलीजबाबासह आला.

येशू नंतरच्या बाबतीत थोडा निराश दिसत होता.
कारण, वरवर पाहता, त्याला सर्वांचे मत असावे असे वाटत होते
माझे राज्य हे देवाचे कार्य होते.
त्याने इतर पुजाऱ्यांना माझ्या आंतरिक जीवनातील गोष्टी सांगून पटवून देण्याचा प्रयत्न केला.

येशू कबूल करणाऱ्याकडे वळला आणि म्हणाला:
"हे अशक्य आहे.
मला स्वतःला विरोधकांनी त्रास दिला,
अतिशय प्रतिष्ठित लोक, पुजारी आणि इतर अधिकृत लोकांद्वारे देखील.

त्यांना माझ्या पवित्र कार्यात दोष आढळला,
मला राक्षसाने पछाडले आहे असे म्हणण्यापर्यंत जाणे .

योग्य वेळी सत्य बाहेर येण्यासाठी मी हा विरोध, अगदी धार्मिक लोकांकडूनही होऊ दिला आहे.

जर तुम्हाला दोन किंवा तीन पुरोहितांचा सल्ला घ्यायचा असेल तर सर्वोत्कृष्ट, पवित्र आणि ज्ञानी बनण्यासाठी मी तुम्हाला अधिकृत करतो.
पण नाहीतर नाही आणि नाही!
माझी कामे उध्वस्त करायची आहेत, त्यांना हास्यास्पद बनवायचे आहे, जे मला फारसे

आवडणार नाही.

मग *येशू मला म्हणाला* :
"मी तुम्हाला फक्त सरळ आणि साधे राहण्याची विनंती करतो. प्राण्यांच्या मतांची काळजी करू नका.
तुम्हाला थोडाही त्रास न देता त्यांना काय हवे आहे याचा विचार करू द्या.
कारण जर तुम्हाला सर्वांची संमती घ्यायची असेल तर तुम्ही माझ्या स्वतःच्या आयुष्याचे अनुकरण करणे सोडून द्या.

आज सकाळी, माझा सर्वात गोड येशू मला माझ्या हातांनी माझ्या शून्यतेला स्पर्श करू इच्छित होता.
त्याने मला सांगितलेले पहिले शब्द होते: " **मी कोण आणि तू कोण** ?"

हा दुहेरी प्रश्न प्रकाशाच्या दोन तीव्र किरणांसह होता:
-एकाने मला देवाचे मोठेपण दाखवले आणि
- दुसरे, माझे दुःख आणि माझे काहीही नाही.

मला समजले की मी फक्त एक सावली आहे,
जसे सूर्याने पृथ्वीला प्रकाशित केले आहे; या सावल्या सूर्यावर अवलंबून असतात.
जसजसा सूर्य फिरतो तसतसे त्यांचे अस्तित्व संपुष्टात येते, त्याच्या वैभवापासून वंचित होते.
तर ते माझ्या सावलीबरोबर आहे, म्हणजेच माझ्या अस्तित्वासोबत आहे:
ही सावली देवावर अवलंबून आहे जो क्षणार्धात ती नाहीशी करू शकतो.

मी या सावलीचा विपर्यास केला आहे त्याचे काय
-जे परमेश्वराने माझ्याकडे सोपवले होते, आणि
-जो माझाही नव्हता?

या विचाराने मला घाबरवले, ते आजारी, संक्रमित आणि जंतांनी भरलेले दिसत होते.
तथापि, माझ्या भयानक अवस्थेत, मला पवित्र देवासमोर उभे राहण्यास भाग पाडले गेले.
अरेरे! मला पाताळात कसे लपायचे आहे!

मग *येशू मला म्हणाला:*
"आत्म्याला मिळणारी सर्वात मोठी कृपा म्हणजे आत्मज्ञान होय .
आत्मज्ञान आणि ईश्वराचे ज्ञान हातात हात घालून जातात. जितके तुम्ही स्वतःला ओळखता तितके तुम्ही देवाला ओळखता.

जेव्हा आत्मा स्वतःला जाणून घेण्यास शिकतो,
तिला कळते की, एकटी, ती काहीही चांगले करू शकत नाही.

परिणामी, त्याची सावली (म्हणजे त्याचे अस्तित्व) देवात रूपांतरित होते.
तो देवात सर्व काही करायला येतो.
ती देवामध्ये आहे आणि त्याच्या बाजूने चालते

- न पाहता,
- चौकशी न करता,
- उल्लेख नाही.
जणू ती मेलीच आहे.

खरं तर
- *त्याच्या शून्यतेची खोली जाणून घ्या,*
- एकट्याने काहीही करण्याची हिंमत नाही,
पण आंधळेपणाने देवाचा मार्ग अवलंबतो.

ज्या आत्म्याला तुम्ही चांगले ओळखता ते स्टीमबोटने प्रवास करणाऱ्या लोकांसारखे आहे. एक पाऊलही न टाकता ते लांबच्या प्रवासाला निघतात.
परंतु त्यांची वाहतूक करणाऱ्या बोटीमुळे सर्व काही केले जाते.

तर तो आत्म्यासाठी आहे की, आपले जीवन देवावर सोपवून, परिपूर्णतेच्या मार्गावर उदात्त उड्डाण करते.
तथापि, त्याला माहित आहे की तो ते करत आहे
- एकटा नाही,
- पण देवाच्या कृपेने ».

अरेरे! परमेश्वरासारखा
- या आत्म्याला अनुकूल करते,
- ते समृद्ध करते आणि
- त्याच्या महान कृपेची उंची, जाणून घेणे
- की काहीही श्रेय दिलेले नाही
- पण त्याला धन्यवाद द्या आणि
- सर्व काही त्याला श्रेय देते!
तू धन्य आहेस, तू स्वतःला जाणणारा आत्मा!

आज सकाळी मी दुःखाच्या महासागरात बुडून गेलो होतो कारण येशू अजून आला नव्हता.
त्याने मला स्वतःची सावलीही दाखवली नाही.
-जसा तो सहसा थेट येत नाही तेव्हा करतो, उदाहरणार्थ मला त्याचा हात किंवा हात दाखवून.

माझी वेदना इतकी तीव्र होती की ते माझे हृदय फाडून टाकत आहेत असे मला वाटले.
दुसरीकडे, ज्या दिवशी मला होली कम्युनियन घ्यायचे आहे (जसे आज सकाळी झाले असते),
तो सहसा स्वतः येतो
- मला शुद्ध करा आणि
- मला ते संस्कारात घेण्यास तयार करा.
मी त्याला म्हणालो: "पवित्र जोडीदार, अरे चांगले येशू, काय होत आहे? तू मला तयार करायला येत नाहीस का?
मी तुला कसे स्वीकारू?"

शेवटी तास आला, कबूल करणारा आला, पण येशू तिथे नव्हता.
किती हृदयद्रावक वाक्य! किती अश्रू ढाळले!

तथापि, सहवासानंतर, मी माझा चांगला येशू पाहिला, जो मी आहे त्या दुःखी पाप्याबद्दल अजूनही दयाळू आहे.
त्याने मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढले आणि मी त्याला माझ्या कुशीत घेतले (त्याने दुःखी मुलाचे रूप घेतले होते).

मी त्याला म्हणालो: "माझ्या मुला, माझा एकमात्र चांगला, तू का आला नाहीस?
मी तुला कसे नाराज केले? मला एवढं रडवायला तुला माझ्याकडून काय हवंय?" माझं दुखणं एवढं तीव्र होतं की, मी ते हातात धरूनही रडतच राहिलो.

माझे बोलणे संपण्याआधीच, येशूने मला उत्तर न देता, त्याचे तोंड माझ्याकडे नेले आणि त्यावर आपला कडूपणा ओतला.
तो थांबल्यावर मी त्याच्याशी बोललो, पण त्याने ऐकले नाही. मग तो पुन्हा आपला कटुता ओतायला लागला.

मग, माझ्या कोणत्याही प्रश्नाचे उत्तर न देता, तो मला म्हणाला:
"मला माझ्या वेदना तुझ्यात ओतू दे, नाहीतर,
जसे मी इतर ठिकाणी गारांचा कडकडाट केला,
मी तुझ्या प्रदेशाला शिक्षा करीन.
मला माझा कटुता बाहेर काढू द्या आणि इतर कशाचाही विचार करू नका." तो काहीच बोलला नाही आणि ते सर्व संपले.

माझी अवस्था अजूनही सुरूच होती.
ते इतके प्रगल्भ झाले की माझ्या प्रिय येशूमध्ये त्याचा एक शब्दही काढण्याचे धाडस मला झाले नाही.
आज सकाळी, माझ्या दुःखी स्थितीवर दया करून, येशू मला आनंदित करू इच्छित होता. असेच.
जेव्हा तो दिसला आणि मला त्याच्यासमोर उद्ध्वस्त आणि लाज वाटली तेव्हा तो माझ्या इतका जवळ आला की मला विश्वास होता की तो माझ्यात आहे आणि मी त्याच्यामध्ये आहे.

मग तो मला म्हणाला:
"माझ्या प्रिय मुली, तुला एवढा त्रास कशामुळे होतो?
मला सर्व काही सांगा, कारण मी तुम्हाला संतुष्ट करीन आणि सर्व गोष्टींची भरपाई करीन."

मी तिला काहीही सांगण्याचे धाडस केले नाही, कारण मी दुसऱ्या दिवशी तिचे वर्णन केल्याप्रमाणे मला स्वतःला समजत होते, जे खूप वाईट आहे.
पण येशूने पुनरावृत्ती केली :
"चल, तुला काय हवं ते सांग. घाबरू नकोस.

माझ्या अश्रूंचा बांध फुटला आणि स्वतःला जवळजवळ सक्तीचे पाहून मी त्याला

म्हणालो:
"पवित्र येशू, कसे त्रास होऊ नये.
अनेक कृपा मिळाल्यानंतर, मी यापुढे वाईट होऊ नये, तथापि, मी जे चांगले काम करण्याचा प्रयत्न करतो त्यामध्येही मी इतके दोष आणि अपूर्णता मिसळतो की मला स्वतःचा तिरस्कार वाटतो.

तू इतका परिपूर्ण आणि पवित्र, ही कामे तुझ्या समोर कशी येऊ शकतात?
आणि माझे दुःख जे पूर्वीपेक्षा अधिकाधिक दुर्मिळ होत चालले आहेत आणि तुमचा येण्यास होणारा दीर्घ विलंब, हे सर्व मला स्पष्टपणे सूचित करते.
की माझी पापे, माझी भयंकर कृतघ्नता कारणीभूत आहेत.
आणि म्हणून, तू माझ्यावर रागावलेला आहेस, म्हणून तू मला रोजची भाकरी नाकारतोस
जे तुम्ही प्रत्येकाला देता, म्हणजेच क्रॉस. तर, शेवटी, तू माझा पूर्णपणे त्याग करशील.
त्याहून मोठं दुःख आहे का?"

करुणेने भरलेल्या, येशूने मला त्याच्या हृदयावर मिठी मारली , असे म्हटले :
"घाबरू नकोस. आज सकाळी आपण एकत्र काम करू. मी तुझ्या स्वतःच्या कामाची भरपाई करू शकेन."
तेव्हा मला असे वाटले की येशूच्या गर्भाशयात पाण्याचा स्रोत आणि रक्ताचा स्रोत आहे.
त्याने माझा आत्मा या दोन कारंजांमध्ये, आधी पाण्यात, नंतर रक्तात बुडवला.

मी सांगू शकत नाही की माझा आत्मा किती शुद्ध आणि सुशोभित झाला आहे. मग आम्ही तिघांनी मिळून "ग्लोरी टू द फादर" पाठ केले.
माझ्या प्रार्थना आणि उपासनेला पाठिंबा देण्यासाठी तो हे करत असल्याचे त्याने मला सांगितले.
- देवाच्या वैभवासाठी.
अरेरे! येशूसोबत प्रार्थना करणे किती सुंदर आणि प्रेरक होते!

मग तो मला म्हणाला: "दुःखाच्या कमतरतेबद्दल दुःख करू नकोस. तुला माझ्या वेळेचा अंदाज घ्यायचा आहे का? मला घाई नाही. आम्ही तिथे पोहोचल्यावर तो पूल पार करू. सर्व काही होईल, पण योग्य वेळी."

मग, पूर्णपणे अनपेक्षित भविष्यकालीन परिस्थितीत, इतर आजारी लोकांसाठी व्हिएटिकम पास केल्यामुळे, मी सहभागिता प्राप्त करू शकलो.
माझ्या आणि येशूमध्ये घडलेल्या प्रत्येक गोष्टीनंतर, मला माहित नाही की येशूने मला किती चुंबने आणि प्रेम दिले. सर्व काही सांगणे अशक्य आहे.

संवादानंतर मला वाटले की मी पवित्र यजमान पाहिले आणि त्याच्या मध्यभागी मी पाहिले
- कधी येशूचे तोंड, कधी त्याचे डोळे,
- कधी एक हात, नंतर त्याचे संपूर्ण शरीर.

त्याने मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढले आणि मला पुन्हा सापडले
- स्वर्गाच्या तिजोरीत प्रथम,

- मग पृथ्वीवर लोकांच्या मध्ये, परंतु नेहमी त्यांच्या सहवासात. त्याने वेळोवेळी पुनरावृत्ती केली:

"माझ्या प्रिये, तू किती सुंदर आहेस! जर तुला माहित असेल की मी तुझ्यावर किती प्रेम ***करतो!*** *आणि तू माझ्यावर कसे प्रेम करतोस?"*

हा प्रश्न ऐकून मला वाटले की मी मरत आहे, त्यामुळे मी गोंधळलो होतो. सर्वकाही असूनही, मला त्याला सांगण्याचे धैर्य होते:
"येशू, अद्वितीय सौंदर्य, होय, मी तुझ्यावर खूप प्रेम करतो.
आणि तू, जर तुझे माझ्यावर खरोखर प्रेम आहे, तर मला सांग, मी केलेल्या सर्व हानीबद्दल तू मला क्षमा केलीस का? पण मलाही दु:ख दे!"

येशूने उत्तर दिले:
"हो, मी तुला माफ करतो आणि मला तुला संतुष्ट करायचे आहे
माझी कटुता तुझ्यात ओतत आहे». मग त्याने आपली कटुता दिली.
त्याच्या हृदयात पुरूषांच्या गुन्ह्यांमुळे एक संपूर्ण स्त्रोत असल्याचे दिसते. त्यातला बराचसा भाग त्याने माझ्यात ओतला.
तो पुढे म्हणाला : "मला सांग, तुला अजून काय हवंय?"

मी उत्तर दिले:
“परमपवित्र येशू, मी तुला माझ्या कबुलीची शिफारस करतो. त्याला संत बनवून देहाचे आरोग्य दे.
मात्र, हा पुजारी येण्याची तुमची खरोखर इच्छा आहे का?'

तो म्हणाला : "हो!"
मी जोडले: "जर तुम्हाला ते हवे असेल तर तुम्ही ते बरे कराल."

येशू पुढे म्हणाला : "शांत रहा, माझ्या निर्णयांचे परीक्षण करण्यासाठी स्वत: ला जबरदस्ती करू नका." त्या क्षणी त्याने मला त्याच्या शारीरिक आरोग्यामध्ये सुधारणा आणि त्याच्या आत्म्याचे पवित्रीकरण दाखवले.

मग तो पुढे म्हणाला: "तुला खूप वेगाने जायचे आहे, तर मी, जेजे सर्वकाही योग्य वेळी करतो".

म्हणून मी माझ्या प्रियजनांना त्याच्याकडे सोपवले आणि पापी लोकांसाठी प्रार्थना केली:
"अरे! पापी धर्मांतरित होईपर्यंत माझ्या शरीराचे छोटे तुकडे व्हावेत अशी माझी इच्छा आहे".

मग मी त्याचे कपाळ, डोळे, चेहरा आणि तोंड चोदले आणि त्या गुन्ह्यांसाठी पूजा आणि प्रतिपूर्तीची विविध कृत्ये केली.
पापी त्याला लादतात.

अरेरे! येशू किती आनंदी होता आणि मीही.
तो मला पुन्हा कधीही सोडणार नाही असे वचन मिळाल्यावर मी माझ्या अंगात परत

गेलो आणि सर्व काही संपले.

माझा आराध्य येशू, गोडपणा आणि परोपकाराने भरलेला, प्रकट होत आहे.
आज सकाळी, जेव्हा मी **त्याच्याबरोबर होतो,** तेव्हा त्याने मला पुन्हा सांगितले :
" ***मला सांग,*** तुला काय हवंय***?"***
मी उत्तर दिले: "येशू, माझ्या प्रिय, मला सर्वात जास्त काय हवे आहे,
प्रत्येकजण धर्मांतरित झाला आहे. "किती विषम विनंती, नाही का?

तथापि, माझ्या दयाळू *येशूने मला सांगितले* :
"प्रत्येकाला वाचवण्याची चांगली इच्छा असेल तर मी तुम्हाला उत्तर देऊ शकेन. आणि तुम्हाला हे दाखवण्यासाठी की मी तुम्हाला पाहिजे ते सर्व देईन, चला जगाच्या मध्यभागी एकत्र जाऊया.
जे आम्हाला सापडतात आणि ज्यांना मनापासून वाचवायचे आहे, ते कितीही वाईट असले तरी मी ते तुम्हाला देईन.

म्हणून ज्यांना वाचवायचे आहे त्यांच्या शोधात आम्ही लोकांमध्ये गेलो.
मला आश्चर्य वाटले, आम्हाला इतकी कमी संख्या सापडली की ते दयनीय होते!

यापैकी माझे कबूल करणारे होते, बहुतेक पुजारी आणि काही विश्वासू, परंतु ते सर्व कोरटोचे नव्हते.

मग त्याने मला त्याच्यावर झालेले विविध गुन्हे दाखवले. मी त्याला विनवणी केली की मला त्याचे दुःख सामायिक करण्याची परवानगी द्या.
आणि, त्याच्या तोंडापासून माझ्यापर्यंत, त्याने त्याची कटुता ओतली.

मग तो मला म्हणाला: "माझ्या मुली, माझे तोंड खूप कडूपणाने भरले आहे. अहो! कृपया गोडाने भरा!"

मी त्याला म्हणालो: "मी तुला आनंदाने काहीही देईन, पण माझ्याकडे काहीच नाही! मी तुला काय देऊ शकतो ते मला सांग".

त्याने उत्तर दिले:
"मला तुझ्या स्तनांचे दूध प्यायला दे, म्हणजे तू मला गोडीने भरशील".
आत्ता तो माझ्या मिठीत झोपला आणि चोखू लागला. तेव्हा मला भीती वाटली की तो बेबी येशू नसून भूत आहे.
म्हणून मी त्याच्या कपाळावर हात ठेवून वधस्तंभाची खूण केली.
येशूने माझ्याकडे आनंदाने पाहिले, आणि तो चोखत असताना, तो हसला आणि त्याचे चमकणारे डोळे मला सांगत होते: "मी भूत नाही, मी भूत नाही!"
भरल्यावर तो माझ्या मांडीवर चढला आणि मला सगळीकडे किस केले. माझ्या तोंडालाही चव खराब झाली होती
- त्याने माझ्यामध्ये कडूपणा ओतला होता,
त्या बदल्यात मला तिचे स्तन चोखायचे होते, पण माझी हिम्मत झाली नाही.
येशूने मला ते करण्यास आमंत्रित केले. त्याच्या आमंत्रणाने प्रोत्साहित होऊन मी चोखायला सुरुवात केली. अरेरे! या धन्य गर्भातून किती स्वर्गीय गोडवा बाहेर आला!

पण या गोष्टी कशा व्यक्त करायच्या?
मग मी स्वतःकडे परत आलो, सर्व गोड आणि आनंदाने भरले.

आता मी हे स्पष्ट केले पाहिजे की जेव्हा येशू माझ्या स्तनांना दूध घालतो तेव्हा माझे शरीर यापैकी कोणत्याही गोष्टीत भाग घेत नाही. खरं तर, जेव्हा मी माझ्या शरीराबाहेर असतो तेव्हा असे घडते.
सर्व काही फक्त आत्मा आणि येशू यांच्यात घडते असे दिसते आणि जेव्हा ते घडते तेव्हा ते अद्याप एक मूल आहे.

जेव्हा हे घडते तेव्हा एकटा आत्मा उपस्थित असतो:
ते सहसा आकाशीय वॉल्टमध्ये असतात किंवा
जगात कुठेतरी जा.
कधी कधी मी स्वतःकडे परत येतो तेव्हा मला वेदना जाणवते जिथे त्याने चोखले.
कारण तो हे अशा ताकदीने करतो की त्याला वाटेल की त्याला माझे हृदय माझ्या छातीतून फाडायचे आहे.
मला खरी वेदना जाणवते आणि जेव्हा मी माझ्याकडे परत येतो तेव्हा माझा आत्मा त्या वेदना माझ्या शरीरात पोहोचवतो.

इतर प्रसंगीही असेच घडते. काय आवडले
जेव्हा तो मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढतो आणि मला त्याच्या सुळावर चढवतो:
तो स्वत: मला वधस्तंभावर झोपवतो आणि माझे हात आणि पाय नखांनी टोचतो. वेदना इतकी तीव्र आहे की मला वाटते की मी मरेन.

मग, जेव्हा मी स्वतःकडे परत येतो, तेव्हा मला माझ्या शरीरात हे क्रूसीफिकेशन जाणवते, इतके की मी माझी बोटे किंवा हात हलवू शकत नाही.
त्यामुळे इतर दु:खांबरोबरच परमेश्वर माझ्यासोबत सहभागी होतो. हे सर्व म्हणायला खूप वेळ लागेल.

मी जोडतो की जेव्हा येशू माझ्या स्तनांना दूध देतो,
मला असे वाटते की ते माझ्या हृदयात आहे ज्याची तहान आहे.
हे इतके खरे आहे की मला असे वाटते की माझे हृदय माझ्या छातीतून फाडले जात आहे.
कधीकधी, या वेदना जाणवून, मी येशूला अशा गोष्टी सांगतो:
"माझ्या सुंदर बाळा, तू जरा जास्तच खोडकर आहेस!
हळू जा कारण ते खूप वेदनादायक आहे." त्याच्यासाठी, तो हसला.

त्याचप्रमाणे, जेव्हा मी येशूला चोखतो,
- त्याच्या हृदयातून मी दूध किंवा रक्त शोषून घेतो,
- इतकं की, माझ्यासाठी, येशूला स्तनपान करणं हे त्याच्या बाजूला असलेल्या जखमेतून पिण्यासारखे आहे.

तथापि, वेळोवेळी परमेश्वर प्रसन्न होतो म्हणून
त्याच्या तोंडातून एक गोड दूध माझ्यामध्ये ओता किंवा
मला त्याच्या बाजूचे सर्वात मौल्यवान रक्त प्यायला लावण्यासाठी, मग, जेव्हा तो मला

चोखतो,
त्याने मला स्वतःला काय दिले याशिवाय काहीही नाही.

कारण वैयक्तिकरित्या माझ्याकडे त्याच्या वेदना कमी करण्यासाठी काहीही नाही.
खरंच, त्याला देण्यासाठी खूप काही.
हे इतके खरे आहे की कधी कधी ती मला दूध पाजत असताना,
- मी त्याच वेळी ते चोखतो
- ते स्पष्टपणे समजून घेणे
तो माझ्याकडून जे काही घेतो ते तो स्वतःच मला देतो.

मला असे वाटते की मी या मुद्द्यावर पुरेसे आणि सर्वोत्तम मार्गाने स्वतःला स्पष्ट केले आहे.

सकाळपासून मी येशूवर झालेल्या अनेक जखमा, विशेषतः काही राक्षसी अप्रामाणिकपणाबद्दल खूप चिंताग्रस्त होतो.

हरवलेल्या आत्म्यांना पाहण्यासाठी येशूला किती वेदना होतात!

जेव्हा बाप्तिस्मा न घेता मारले जाणारे नवजात बालक असते, तेव्हा त्याला आणखी त्रास होतो.
मला असं वाटतंय
- की हे पाप दैवी न्यायाच्या तराजूवर खूप वजन आहे आणि
- त्यामुळे अधिक दैवी शिक्षा होतात.

अशा दृश्यांचे वारंवार नूतनीकरण केले जाते. माझा सर्वात गोड येशू मृत्यूने दुःखी होता.
त्याला असे पाहून माझी त्याच्याशी बोलण्याची हिम्मत झाली नाही.

त्याने मला सहज सांगितले:
"माझ्या मुली, तुझे दुःख आणि तुझ्या प्रार्थना माझ्यासाठी एकत्र कर
- जे दैवी महिमाला अधिक आनंददायक आहेत,
- की तुम्ही ते तुमच्याकडून आलेले नाही तर माझ्याकडून आले आहेत म्हणून स्वीकारा."

हे खूप कमी वेळा प्रकट झाले आहे, परंतु नेहमीच शांततेत. परमेश्वर सदैव धन्य होवो!

माझा गोड येशू फक्त काही वेळा आणि जवळजवळ फक्त शांतपणे स्वतःला प्रकट करत राहिला.
मला भीती वाटत होती म्हणून माझे मन गोंधळले होते
माझे एक चांगले आणि इतर अनेक कारणांमुळे गमावले त्याचा येथे उल्लेख करण्याची गरज नाही.
हे देवा, किती दुःख!

मी या अवस्थेत असताना, ते थोडक्यात मांडले.
त्यात एक प्रकाश धारण केलेला दिसत होता त्यातून इतर लहान दिवे निघत होते.

त्याने मला सांगितले :
"तुमच्या मनातील सर्व भीती काढून टाका.
पाहा, मी हा प्रकाश तुमच्या आणि मा७ ामध्ये ठेवॽ ासाठी आणला आहे आणि हे इतम लहान दिवे जे तुमच्या जवळ येतील त्यांच्यामध्ये ते ठेवॽ ासाठी.

त्यांच्यासाठी जे समळ मनाने तुमच्याकडे जातील आणि तुमचे चांगले कमतील.
- हे दिवे त्यांचे मन आणि त्यांचे हृदय प्रकाशित कमतील,
- त्यांना स्वर्गीय आनंद आणि कृपेने भमेल ई
- मी तुमच्यामध्ये काय कमत आहे ते त्यांना स्पष्टपणे समजेल.

जे इतम हेतूने तुमच्याशी संपर्क साधतात
- उलट अनुभव येईल:
-हे दिवे त्यांना स्तब्ध आणि गोंधळात टाकतील. "

या शब्दांनंतम मी शांत झालो. देवाच्या गौमवासाठी सर्वांनी मिळून कार्य कमवे!

मला आज सकाळी सहभोजन मिळणाम असल्याने, मी मा७ ा चांगल्या येशूला विनंती केली की पवित्र मास साजमा कमॽ ासाठी कबूल कमणामा येॽ ापूर्वी मला तयाम कमा:
"अन्यथा, येशू, मी तुझे स्वागत कसे करू शकतो, मी इतका दुष्ट आणि आजामी आहे?"

मी अशी प्रार्थना कमत असताना, माझा येशू आल्याचा आनंद झाला.
आणि, त्याला पाहून, मला असे वाटले की त्याने त्याच्या अत्यंत शुद्ध आणि तेजस्वी प्रकाशाच्या नजमेने मा७ ात प्रवेश केला.

या दिसॽ ाने मा७ ात काय निर्माण केले आहे हे कसे स्पष्ट कमवे?
त्याच्यापासून थोडी धुळीची सावलीही सुटली नाही.
मी या गोष्टींबद्दल बोलणाम नाही, कामण
- कृपेचे कार्य क्वचितच शब्दात व्यक्त केले जाऊ शकते e
- की सत्याचा विपर्यास होॽ ाचा मोठा धोका असतो.

पण *आ७ ाधारक बाई* मला गप्प बसू इच्छित नाही.
आणि जेव्हा ते काही मागते तेव्हा तुम्हाला डोळे मिटून काहीही न बोलता सादम कमवे लागते.
एक महिला असल्याने, तिला आदम कसा मिळवायचा हे माहित आहे!

म्हणून मी माझे कथन चालू ठेवतो.
येशूच्या पहिल्या नजमेतून, मी त्याला ***मला शुद्ध करॽ ाची विनंती केली.***
मला असे वाटले की मा७ ा आ७ ावम सावली टाकणामी प्रत्येक गोष्ट वाहून गेली आहे.

त्याच्या दुसऱ्या नजमेत, मी त्याला मला ***प्रबोधन*** **करॽ ास सांगितले** . खमंच, मौल्यवान दगड शुद्ध असणं किती चांगलं असेल जम ते कौतुकास्पद नजमेकडे आकर्षित करू शकले नाही

- त्यांच्या डोळ्यांसमोर चमक?

आम्ही त्याकडे बघू शकलो, पण उदासीन नजरेने. मला हा प्रकाश हवा होता
- फक्त *माझा आत्मा उजळण्यासाठी नाही,*
-पण *माझ्यासोबत काय घडणार आहे याची महानता समजून घेण्यात मला मदत करण्यासाठी:*

माझ्या गोड येशूने माझ्याकडे केवळ पाहिलेच नाही तर *त्याच्याशी ओळखले जाईल*.
जसे सूर्यप्रकाश क्रिस्टलमध्ये प्रवेश करतो तसे येशू माझ्यामध्ये प्रवेश करत असल्याचे दिसत होते. मग, तो नेहमी माझ्याकडे पाहत असल्याने मी त्याला म्हणालो:

“खूप दयाळू येशू, तुला मला शुद्ध करायला आवडले, मग मला प्रबुद्ध कर, आता दयाळू व्हा आणि मला ***पवित्र*** कर.

हे खूप महत्वाचे आहे कारण मी तुमचा, होलीजचा पवित्र स्वागत करीन. मी तुझ्यापेक्षा वेगळा आहे हे योग्य नाही."

त्याच्या दु:खी प्रार्थनेवर नेहमीच दयाळू,
येशूने माझा आत्मा त्याच्या सर्जनशील हातात घेतला आणि सर्वत्र बदल केले.
या चिमट्यांनी माझ्यात काय निर्माण केले आणि माझ्या आवडींनी त्यांची जागा कशी घेतली हे मी कसे सांगू?

या दैवी स्पर्शांनी पावन झालेले,
- माझ्या इच्छा, माझा कल, माझे प्रेम,
- माझ्या हृदयाचे ठोके आणि माझ्या सर्व संवेदना पूर्णपणे बदलल्या आहेत.
पूर्वीप्रमाणे धक्का न लावता,
- त्यांनी माझ्या प्रिय येशूच्या कानात एक गोड सुसंवाद निर्माण केला.

ते प्रकाशाच्या किरणांसारखे होते ज्याने त्याच्या आराध्य हृदयाला घायाळ केले. अरेरे!
तो स्वतः कसा एन्जॉय करत होता आणि मी कोणते आनंदाचे क्षण एन्जॉय केले.
आह! संतांची शांतता मी अनुभवली आहे!
माझ्यासाठी तो आनंद आणि आनंदाचा स्वर्ग होता.

मग येशूने माझा आत्मा झगाने झाकून टाकला.
- ***विश्वासाचा,***
- आशा आणि
- धर्मादाय
माझ्या कानात कुजबुजले की हे गुण कसे आचरणात आणायचे.

तो प्रकाशाच्या आणखी एका किरणाने माझ्यात प्रवेश करत राहिला ज्यामुळे मला माझे शून्यत्व दिसू लागले. आह!
मला असे वाटले की मी एका विशाल समुद्राच्या तळाशी वाळूचा एक कण आहे (जे देव आहे). वाळूचा हा कण या अथांग समुद्रात (म्हणजे देवात) विरघळत होता.

मग ते माझ्या शरीरातून काढून घेण्यात आले
- मला त्याच्या हातात धरून आणि
- माझ्या पापांसाठी सतत कुजबुजणे .

मला फक्त आठवते की मी स्वतःला अधर्माचे अगाध म्हणून पाहिले आहे:
"अहो! परमेश्वरा, मी तुझा किती कृतघ्न होतो!"

दरम्यान, मी येशूकडे पाहत होतो.

त्याने डोक्यावर **काट्यांचा मुकुट घातला होता** .
मी त्याच्याकडून ते काढून घेतले: “हे येशू, मला काटे दे, कारण मी पापी आहे. काटे माझ्याबरोबर ठीक आहेत, परंतु तू नाही, फक्त एक, परमपवित्र आहे." मग येशूने त्याला माझ्या डोक्यावर ढकलले.

मग, मला माहित नाही कसे, मी कबुली देणारा दुरून पाहिला. मी ताबडतोब येशूला विनवणी केली की जा आणि त्याला सहवासासाठी तयार करा.
मला वाटते की तो गेला कारण, थोड्या वेळाने, तो परत आला आणि मला म्हणाला:
"माझ्यासोबत आणि कबुलीदारासोबत वागण्याची तुमची पद्धत सारखीच असावी असे मला वाटते. मला त्याच्यासाठीही तेच हवे आहे:
- तुम्हाला भेटले पाहिजे आणि तुमच्याशी असे वागले पाहिजे जसे की तुम्ही दुसरे स्वत: आहात,
- कारण तू माझ्यासारखाच बळी आहेस.
मला हे हवे आहे जेणेकरून सर्व काही शुद्ध होईल आणि केवळ माझे प्रेम सर्व गोष्टींमध्ये चमकू शकेल ».

मी म्हणालो:
"प्रभु, माझ्या अस्थिरतेमुळे, मी तुमच्याशी जसे करतो तसे कबूल करणाऱ्या व्यक्तीबरोबर वागणे मला अशक्य वाटते."

येशू पुढे म्हणाला : "खरे प्रेम प्रत्येक तीक्ष्ण धार नाहीसे करते आणि मोहक प्रभुत्वाने सर्व गोष्टींमध्ये फक्त देवाला प्रकाशमान करते".

मग कबुलीजबाब आज्ञाधारक मला बोलावण्यासाठी आला.
त्यांनी पवित्र मास साजरा केला ज्याच्या निमित्ताने मला सहवास मिळाला. हे सर्व असेच संपले.
येशू आणि माझ्यामध्ये सर्व काही घडले त्या जवळीकाबद्दल मी कसे बोलू शकतो?
व्यक्त करणे अशक्य आहे; मला समजायला माझ्याकडे शब्द नाहीत.
म्हणून, मी येथे थांबतो.

आज सकाळी, माझा आराध्य येशू येत नव्हता.
मी विचार केला, "तो का येत नाही? आता नवीन काय?

काल खूप वेळा आला आणि आज उशीर झाला आणि अजून आला नाही. माझे मन

भंगले आहे. तुम्ही येशूसोबत किती धीर धरला पाहिजे!"

येशूला पाहण्याच्या इच्छेमुळे माझ्या संपूर्ण अस्तित्वात असा संघर्ष झाला की मला वाटले की मी वेदनांनी मरत आहे.

माझी इच्छा, ज्याने माझ्यातील प्रत्येक गोष्टीवर प्रभुत्व मिळवले पाहिजे,
मी माझ्या संवेदना, प्रवृत्ती, इच्छा, आपुलकी आणि इतर सर्व गोष्टींना शांत करण्याचा प्रयत्न केला, जसे की येशू येत होता.
बराच काळ दुःख सहन केल्यानंतर, येशू त्याचा हात धरून आला
एक कप वाळलेले, सडलेले, दुर्गंधीयुक्त रक्त.

त्याने मला सांगितले :
"रक्ताचा प्याला पाहिला?" मी ते जगात ओततो."
ती बोलत असताना, माझी आई (धन्य व्हर्जिन) आली आणि माझा कबुलीजबाब तिच्यासोबत होता.
त्यांनी येशूला प्रार्थना केली की हा प्याला जगावर ओतू नये, तर मला तो प्यावा.

कबूल करणारा येशूला म्हणाला:
"प्रभु, जर तुम्हाला तिला कप ओतायचा नसेल तर तुम्ही तिला बळी म्हणून का निवडले?"
तुम्ही तिला त्रास द्यावा आणि लोकांना वाचवावे अशी माझी इच्छा आहे.

माझी आई रडत होती आणि कबुलीजबाब घेऊन तिने येशूला सांगितले की जोपर्यंत येशू जिव्हाळा स्वीकारत नाही तोपर्यंत ती प्रार्थना करत राहील.

सुरुवातीला, येशूने ही सूचना जवळजवळ नाकारली असे वाटले आणि जगावर प्याला ओतण्याची इच्छा धरली.
मी गोंधळलो आणि काहीही बोलू शकलो नाही.
कारण हा भयंकर प्याला पाहून माझ्या मनात इतकी दहशत पसरली होती की मी माझे संपूर्ण अस्तित्व थरथर कापले होते. मी ते कसे पिऊ शकतो? मात्र, मी राजीनामा दिला. जर परमेश्वराने मला पेय दिले तर मी ते स्वीकारेन.

दुसरीकडे, जर परमेश्वराने हे रक्त जगावर सांडायचे ठरवले तर कोणती शिक्षा होईल हे कोणास ठाऊक आहे?
मला असे वाटले की त्याने राखीव गारा ठेवल्या आहेत ज्यामुळे बरेच नुकसान होईल आणि जे बरेच दिवस चालू राहील.
मग येशू थोडा शांत दिसला.

त्याने कबुली देणाऱ्याला मिठी मारली कारण त्याने त्याला अशी विनवणी केली होती, तथापि, तो विश्वचषकासाठी पैसे द्यायचे की नाही हे ठरवल्याशिवाय.

हे सर्व असेच संपले, जे घडू शकते त्याबद्दल मला अवर्णनीय दुःखात सोडले.

प्राण्यांना शिक्षा करण्याच्या उद्देशाने येशू स्वतःला प्रकट करत आहे. मी त्याला विनवणी

केली की त्याने त्याची कटुता माझ्यामध्ये ओतली पाहिजे आणि सर्व जगाला वाचवावे, किंवा, किमान, माझे आणि माझे शहर. कबुलीजबाब माझ्याशी सहमत आहे.

आमच्या प्रार्थनेने थोडासा विजय मिळवून, येशूने त्याच्या तोंडातून माझ्यामध्ये थोडासा कडूपणा ओतला, परंतु रक्ताचा वर उल्लेख केलेला पिशवी नाही (cf. 14 जून).
त्याने जे थोडे पैसे दिले, मला समजते की तो हे माझे शहर आणि माझे शहर वाचवण्यासाठी करत होता, परंतु पूर्णपणे नाही.

आज सकाळी मी त्याच्यासाठी दुःखाचा स्रोत होतो.
त्याच्यातील काही कटुता माझ्यात ओतल्यानंतर तो शांत दिसत होता,
मी जास्त विचार न करता त्याला म्हणालो:

“माझ्या दयाळू येशू, मी तुला विनवणी करतो की मला दररोज येण्याची कबुली देणाऱ्या कंटाळवाण्यापासून मला मुक्त कर.
मला माझ्या दुःखातून मुक्त करण्यासाठी तुला काय किंमत द्यावी लागेल, कारण तूच मला तिथे ठेवले आहेस?
त्याउलट, यासाठी तुम्हाला काहीही किंमत मोजावी लागणार नाही आणि जेव्हा तुम्हाला ते हवे असेल तेव्हा तुमच्यासाठी सर्वकाही शक्य आहे.

या शब्दांवर, येशूच्या चेहऱ्याने इतके दुःख व्यक्त केले की ते माझ्या हृदयाच्या खोलवर गेले.
आणि, मला उत्तर न देता, तो गायब झाला.

मला खूप वाईट वाटले, फक्त परमेश्वरालाच माहीत किती! विशेषत: तो कधीच परत येणार नाही या विचाराने.

मात्र, काही वेळातच तो आणखीनच व्यथित होऊन परतला.
नुकत्याच झालेल्या अपमानामुळे त्याचा चेहरा सुजला होता आणि रक्तस्त्राव झाला होता.

दुर्दैवाने, *तो मला म्हणाला:* " *त्यांनी माझे काय केले ते पहा* .
तुम्ही मला प्राण्यांना शिक्षा न करण्यास कसे सांगू शकता? हे करण्यासाठी शिक्षा आवश्यक आहे
- त्यांचा अपमान करा आणि
- त्यांना आणखी अहंकारी होण्यापासून रोखण्यासाठी.

सर्व काही नेहमीप्रमाणे सुरू आहे. तथापि, विशेषतः आज सकाळी,
मी माझा सर्व वेळ येशूला विनंती करण्यासाठी समर्पित करतो:
त्याला आजकाल जसे गारा पडतात तसाच पडायचा होता आणि मला नको होता.
तसेच, वादळ निर्माण झाले होते.
गारांच्या फटक्याने भुते काही ठिकाणी धडकणार होती.

दरम्यान, मी कबुली देणारा मला दुरून बोलावताना दिसला, मला जा आणि भुते काढण्याची आज्ञा दिली जेणेकरून ते काहीही करू शकत नाहीत.
मी जात असताना, मला पुढे जाण्यापासून रोखण्यासाठी येशू मला भेटायला आला.

मी तिला म्हणालो: "ओ माय लॉर्ड, मी थांबू शकत नाही, ही आज्ञाधारकता आहे जी मला कॉल करते आणि तुला माहित आहे की मी करतो ते मला त्याच्या अधीन असले पाहिजे".

येशूने उत्तर दिले: "ठीक आहे! मी तुमच्यासाठी हे करेन!"
त्याने राक्षसांना आणखी पुढे जाण्याचा आदेश दिला आणि सध्या आमच्या शहराच्या मालकीच्या जमिनींना स्पर्श करू नका.

मग त्याने मला सांगितले :
"आम्ही जाऊ!" म्हणून आम्ही परत आलो, मी माझ्या पलंगावर आणि येशू माझ्या बाजूला.
तो आल्यावर त्याला आराम करायचा आहे, खूप दमलोय, असं म्हणत. मी त्याला आव्हान दिले आणि म्हणालो, "या झोपेचा अर्थ काय?
तू मला आज्ञापालनाची सुंदर कृती करायला लावलीस आणि आता तुला झोपायचे आहे का?
तुझे माझ्यावर असलेले प्रेम आणि प्रत्येक गोष्टीत मला संतुष्ट करण्याचा तुझा मार्ग आहे का? मग तुम्हाला झोपायचे आहे का? छान!
तू झोपू शकतोस, जोपर्यंत तू मला तुझा शब्द देतोस की तू काहीही करणार नाहीस."

मला स्वतःला खूप दुःखी पाहून वाईट वाटते, *ती मला म्हणाली* :
"माझ्या मुली, सर्वकाही असूनही, मला तुझे समाधान करायचे आहे.
चला लोकांमध्ये पुन्हा एकत्र जाऊ आणि त्यांच्या वाईट कृत्यांबद्दल कोणते शिक्षा भोगण्यास पात्र आहेत ते पाहू.

कदाचित, अरिष्टाबद्दल धन्यवाद, त्यांनी धर्मांतर केले. मी वाचवतो
- तुला काय हवे आहे,
- ज्यांना कमी शिक्षेची गरज आहे आणि ज्यांना वाचवायचे आहे.

मी पुनरावृत्ती करतो:
"प्रभु, मला समाधान देऊ इच्छित असलेल्या तुझ्या असीम दयाळूपणाबद्दल मी तुझे आभार मानतो. परंतु, असे असूनही, तू मला जे सांगशील ते मी करू शकत नाही, तुझ्या प्राण्याला शिक्षा भोगण्याची माझ्यात शक्ती किंवा इच्छा नाही.
माझ्या मनाला किती त्रास होईल
जर मला माहित असते की त्यांच्यापैकी एकाला शिक्षा झाली आहे आणि मला ती हवी आहे. असे कधीही होऊ नये, हे परमेश्वरा!”

मग कबूलकर्त्याने मला आज्ञाधारकतेसाठी बोलावले आणि हे सर्व संपले.

काल, योग्य ***शुद्धीकरणाचा*** एक दिवस राहिल्यानंतर
- माझ्या सर्वात मोठ्या चांगल्या ईच्या जवळजवळ एकूण वंचिततेपैकी
- सैतानाचे अनेक प्रलोभन,
मला असे वाटले की मी खूप पापे केली आहेत.

द्वेष! माझ्या येशूला नाराज करणे ही किती वाईट गोष्ट आहे! आज सकाळी, मी त्याला

पाहताच, मी त्याला म्हणालो:
"चांगला येशू, मी काल केलेल्या सर्व पापांची मला क्षमा क५". मला व्यत्यय आणून, *तो मला म्हणाला:* " ***<u>जर तू स्वतःचा नायनाट केलास तर तू कधीही पाप करणार नाहीस."</u>***
मला बोलत ꞓहायचे होते, पण जसे त्याने मला अनेक समर्पित आ७ꞁ दाखवले, त्याला माझे ऐकायचे नाही याची जाणीव करून दिली.

तो पुढे म्हणाला:
"मला या आ꞉ ांबद्दल सर्वात जास्त खेद वाटतो ते म्हणजे त्यांच्या चांगल्या गोष्टींमध्ये *विसंगती* .

फक्त एक छोटी गोष्ट, एक निꞓशा, अगदी एक दोष आणि,
मला चिकटून ꞓह꞉ ाची वेळ नेहमीपेक्षा जास्त असली तꞓ, ते त्रासलेले, चिडलेले आहेत आणि आधीच सुरू झालेल्या चांगल्या गोष्टीकडे दुर्लक्ष क५तात.

मी त्यांच्यासाठी किती वेळा कृपा केली आहे, प५ंतु त्यांच्या विसंगतीमुळे मला ते मागे ठेवावे लागले».

मा७ ाकडून,
- मला जे सांगायचे आहे ते ऐक꞉ ास त्याने नका५ दिला हे जाणून
-आणि माझा कबुलीजबाब शाꞓꞓकदृष्ꞓ ा ब५ꞓ नसल्याचे पाहून,
मी त्याच्यासाठी ब५ꞓच वेळ प्रार्थना केली आणि येशूला काही प्रश्न विचा५ले
- ꞇ ाचा येथे उल्लेख क५꞉ ाची ग५ज नाही.

हळूवा५पणे, येशूने त्या सर्वांना उत्त५ दिले आणि मग सर्व काही संपले.

आज सकाळी सर्वकाही नेहमीप्रमाणे होते.
मी बर्याच काळापासून याची वाट पाहत होतो म्हणून येशूला मला थोडा आनंद द्यावासा वाटत होता.
दुरून मी एक मूल आकाशातून विजेसा५खे पडताना पाहिले. मी त्याच्याकडे धावत गेलो आणि त्याला मा७ ा मिठीत घेतले.
मा७ ा मनात एक शंका आली की तो येशू नसावा. मग मी मुलाला म्हणालो: "मा७ ा प्रिय प्रिय, मला सांग, तू कोण आहेस?"

आणि त्याने उत्तर दिले , "मी तुझा प्रिय येशू आहे."

मी त्याला म्हणालो: "मा७ ा प्रिय मुला, कृपया माझे हृदय घ्या आणि ते तु७ ाबꞓबꞓ स्वर्गात घेऊन जा का५ण, हृदयानंत५, आ७ꞁ देखील चांगले अनुस५ण क५ल."
येशूने माझे हृदय घेतले आणि ते त्याच्याशी इतके एकत्र केले की ते दोघे एक झाले.

मग आभाळ उघडले आणि सर्व काही दर्शवत होते की एक खूप मोठी पार्टी तया५ केली जात आहे.
एक देखणा तरुण स्वर्गातून खाली आला,
- सर्व आग आणि ꞇ ाळांनी चमकणा५

येशूने मला सांगितले : "उद्या ***<u>माझ्या प्रिय लुइगी डी गोन्झागाची</u>*** मेजवानी असेल . मी तिथे असणे आवश्यक आहे".
मी त्याला म्हणालो, "म्हणजे तू मला एकटे सोडशील! मी काय करू?"

तो पुढे म्हणाला: "तू पण येशील. पहा लुई किती देखणा आहे!
पण त्याच्यामध्ये काय मोठे आहे, त्याला पृथ्वीवर वेगळे काय आहे,
त्याने सर्व काही केले ते प्रेम आहे . त्याच्याबद्दल सर्व काही प्रेम होते. प्रेमाने त्याला आत वसवले आणि बाहेर त्याला वेढले,
त्यामुळे त्याने प्रेमाचा श्वास घेतला असे म्हणता येईल.

म्हणूनच असे म्हटले गेले आहे की त्याला कधीही विचलित झाले नाही कारण प्रेमाने त्याला सर्व बाजूंनी पूर आणला आहे आणि आपण पाहू शकता की त्याला अनंतकाळासाठी पूर येईल."

खरंच, *सेंट लुईसचे प्रेम मला इतके महान वाटते की त्याची आग संपूर्ण जगाला भस्मसात करू शकते.*

येशूने जोडले :
"मी सर्वात उंच पर्वतांवर चालतो आणि तिथे मला आनंद होतो." मला या शब्दांचा अर्थ समजला नसल्याने,

तो पुढे म्हणाला :
"सर्वोच्च पर्वत म्हणजे संत आहेत ज्यांनी माझ्यावर सर्वात जास्त प्रेम केले आणि मला आनंद दिला, पृथ्वीवर राहताना आणि मी स्वर्गात असताना.
<u>तो सर्व प्रेमात आहे!"</u>

मग मी येशूला मला आणि त्या वेळी पाहिलेल्यांना आशीर्वाद देण्यास सांगितले.
आशीर्वाद दिल्यानंतर तो दिसेनासा झाला.

येशू आला नाही म्हणून मी स्वतःला म्हणालो:
"कदाचित तो यापुढे येणार नाही आणि मला सोडून देईल."

आणि मी पुनरावृत्ती करत राहिलो: "ये, माझ्या प्रिय, ये!"
अचानक *तो आला म्हणाला* :
"मी तुला सोडणार नाही, मी तुला कधीच सोडणार नाही. तू पण ये, माझ्याकडे ये!"

ताबडतोब त्याच्या हातात धाव घेतली आणि मी तिथे असताना *तो पुढे म्हणाला* :
"फक्त मी तुला सोडणार नाही, पण तुझ्यासाठी मी को৸ाटो सोडणार नाही."

आणि माझ्या लक्षात न येता तो अचानक गायब झाला. पूर्वीपेक्षा जास्त, मी त्याला पुन्हा पुन्हा पाहण्याच्या इच्छेने जळत होतो: "तुम्ही माझे काय केले?
निरोप न घेता इतक्या लवकर का निघून गेलास?"

मी माझ्या वेदना व्यक्त करत असताना, मी माझ्या जवळ असलेल्या बाल येशूची

प्रतिमा,
मा७ ासाठी जिवंत झाल्यासा५खे वाटले आणि वेळोवेळी,
माझे नि५ीक्षण क५ ासाठी त्याने काचेच्या घुमटातून डोके बाहे५ काढले.
मी त्याला पाहिले आहे हे समजताच त्याने त्याला आत नेले.

मी त्याला सांगितलं:
"हे स्पष्ट आहे की तू खूप उद्धट आहेस आणि तुला लहान मुलासा५खं वागायचं आहे.
मला असं वाटतंय की मी वेदनांनी वेडा होतोय का५ण तू येत नाहीस आणि तू मजा
क५तोस. ब५! खेळा आणि मजा क५ा तु७ ासा५खीच. इच्छित
का५ण मी धी५ ध५ीन."

आज सकाळी माझा गोड येशू त्याचे खेळ आणि विनोद क५त ५हिला. त्याने मा७ ा
चेहऱ्याव५ हात ठेवला जणू तो मला प्रेमळ करू इच्छित होता.
पण, ते क५त असतानाच तो गायब झाला.

मग मा७ ा गळ्यात मिठी मारून तो प५त यायचा. जेव्हा मी त्याचे चुंबन घे ासाठी
पोहोचलो तेव्हा तो विजेसा५खा अदृश्य झाला आणि मला तो सापडला नाही. मा७ ा
हृदयातील वेदना मी कसे वर्णन करू?

या दु:खाच्या समुद्राने मी चि५डले असताना, जीवन मला सोडून गेल्याची जाणीव झाली,
स्वर्गाची राणी आली, बाल येशूला तिच्या हातात घेऊन .

आम्ही तिघांनी , आई, मुलगा आणि मी चुंबन घेतले . म्हणून मला येशूला म्हणायला
वेळ मिळाला:
"मा७ ा प्रभु येशू, मा७ ाव५ अशी धा५णा आहे की तू मा७ ापासून तुझी कृपा काढून
घेतली आहेस".

त्याने उत्तर दिले :
"लहान मुर्खा! मी तु७ ापासून माझी कृपा हि५ावून घेतली असं कसं म्हणशील
मी तु७ ात ५हतो का? माझी काय कृपा आहे, स्वतःच नाही त५?"

मी आधीपेक्षा जास्त गोंधळलो होतो, हे लक्षात आले
की मी बोलू शकत नाही, ई
की, मी जे काही शब्दात बोललो, मी फक्त मूर्खपणा बोललो होतो.

त्यानंत५ ५ाणी माता गायब झाली.
आणि मला असे वाटले की येशूने स्वतःला मा७ ामध्ये बंद केले आहे आणि तो तिथेच
५हिला आहे.

मा७ ा ध्यानाद५म्यान, त्याने स्वतःला मा७ ा आत झोपलेले दाखवले.
मी त्याच्याकडे पाहिलं, त्याच्या सुंद५ चेहऱ्याव५ आनंद झाला पण त्याला न उठवता,
निदान त्याला बघता आल्याचा आनंद झाला.
अचानक , सुंदर राणी आई परत आली .
त्याने ते मा७ ा हृदयातून काढून टाकले आणि त्याला जागे क५ ासाठी झटकून

टाकले.
जेव्हा तो जागा झाला तेव्हा त्याने त्याला परत माझ्या मिठीत ठेवले , असे म्हटले :
"माझ्या मुली, त्याला झोपवू नकोस, कारण तो झोपला तर काय होते ते तुला दिसेल!"

एक वादळ येत होते.
अर्धा झोपेत असताना, मुलाने त्याचे दोन छोटे हात माझ्या गळ्यात पसरवले आणि मला दाबत तो *म्हणाला* , "आई, मला झोपू दे."

मी म्हणतो: "नाही, नाही, माझ्या प्रिये, मी तुला झोपेपासून रोखू इच्छित नाही, ही आमची लेडी आहे जिला ते नको आहे.
कृपया कृपया.
तुम्ही आईला काहीही नाकारू शकत नाही, त्या आईला सोडून द्या! त्याला थोडावेळ जागे ठेवल्यानंतर तो गायब झाला आणि हे सर्व असेच संपले .

पवित्र मास ऐकल्यानंतर आणि सहभागिता प्राप्त केल्यानंतर, माझा चांगला येशू माझ्या हृदयात प्रकट झाला.
मग मला असे वाटले की मी माझे शरीर सोडत आहे परंतु येशूच्या संगतीशिवाय.

पण मी माझा कबुलीजबाब पाहिला आणि तो मला म्हणाला होता:
"आमचा प्रभु सामील झाल्यानंतर येईल आणि तू माझ्यासाठी प्रार्थना करशील", मी त्याला म्हणालो, "बाबा, तू मला सांगितलेस की येशू येत आहे, पण तो अजून आला नाही".
त्याने उत्तर दिले, "त्याला कसे शोधायचे हे तुला माहीत नाही म्हणून. बघ, *कारण तो तुझ्यात आहे* ."

मी येशूला माझ्यामध्ये शोधू लागलो आणि मला त्याचे पाय माझ्यातून बाहेर पडलेले दिसले. मी त्यांना लगेच घेतले आणि येशूला माझ्याकडे ओढले.
मी सर्वत्र त्याचे चुंबन घेतले
आणि, त्याच्या डोक्यावर काट्यांचा मुकुट पाहून,
- मी ते त्याच्याकडून घेतले आणि कबूल करणाऱ्याच्या हातात दिले
- त्याला माझ्या डोक्यावर ढकलण्यास सांगणे.
त्याने ते केले, परंतु त्याच्या सर्वतोपरी प्रयत्न करूनही त्याला एकही काटा काढता आला नाही. मी त्याला म्हणालो: "स्वतःला अधिक जोरात ढकल, मला खूप त्रास देण्यास घाबरू नका कारण, तू पाहतोस, येशू मला बळकट करण्यासाठी आहे".

वारंवार प्रयत्न करूनही ते जमले नाही. मग तो मला म्हणाला:
"मी पुरेसा बलवान नाही.
हे काटे तुझ्या हाडात जायचे आहेत आणि माझ्यात ते करण्याची ताकद नाही.

मी येशूकडे वळलो आणि म्हणालो:
"तुला बघितलं की वडिलांना कसं ढकलायचं ते कळत नाहीये. थोडा वेळ स्वतःच कर."

येशूने आपले हात पुढे केले आणि एका क्षणात त्याने माझ्या डोक्यात सर्व काटे आणले.
यामुळे मला खूप समाधान आणि अवर्णनीय दुःख मिळाले.

मग कबूल करणारा आणि मी येशूला त्याची कटुता माझ्यामध्ये ओतण्याची विनंती केली.
प्राण्यांना अनेक पीडांपासून वाचवण्यासाठी हा तो त्यांच्यासाठी हेतू आहे,
त्या क्षणी घडत असल्यासारखे वाटत होते. कारण इथून फार दूर गारा पडणार होत्या.
आमच्या प्रार्थनेला प्रतिसाद म्हणून, प्रभूने थोडे कमी केले.

मग, कबूल करणारा अजूनही तिथेच असल्याने, मी येशूला म्हणत त्याच्यासाठी प्रार्थना करू लागलो:

"माझे चांगले आणि प्रिय येशू, कृपया
- माझ्या कबूल करणाऱ्याला तुमची कृपा द्या, जेणेकरून ते तुमच्या मनाप्रमाणे असेल आणि ते देखील
- त्याला शारीरिक आरोग्य देण्यासाठी.

त्याने कसे सहकार्य केले हे तुम्ही पाहिले आहे, केवळ तुमच्या डोक्यावरून काट्यांचा मुकुट काढूनच नाही तर माझ्या डोक्यावर विसावून देखील.
जर तो माझ्या डोक्यात येऊ शकला नाही, तर त्याचे कारण असे नाही की त्याला तुम्हाला आराम करायचा नव्हता, कारण त्याच्याकडे ताकद नव्हती.
तर, उत्तर देण्याचे आणखी एक कारण. तर मला सांगा, माझा एकमात्र चांगला,
तू त्याला त्याच्या आत्म्यात आणि शरीरात बरे करशील का?

येशूने माझे ऐकले पण काहीही उत्तर दिले नाही .
मी त्याला पुन्हा आग्रहाने विनवणी केली:
"मी तुला सोडणार नाही आणि जोपर्यंत मी तुझ्याकडे जे मागतो ते त्याला देण्याचे तू मला वचन देत नाही तोपर्यंत मी प्रार्थना करणे थांबवणार नाही."
पण तो अजून काही बोलला नाही.
मग आम्ही स्वतःला अनेक लोकांच्या सहवासात सापडलो जे टेबलाभोवती बसले होते, जेवत होते. माझ्यासाठी एक भाग होता.

येशू मला म्हणाला: "माझी मुलगी, मला भूक लागली आहे".
मी उत्तर दिले: "मी तुला माझा वाटा देईन. तू आनंदी आहेस ना?"

तो म्हणाला :
"हो, पण मला बघायचे नाही."
मी पुढे म्हटले: "ठीक आहे, मी ते माझ्यासाठी घेण्याचे नाटक करीन आणि कोणाच्याही लक्षात न घेता ते तुला देईन." हे आम्ही केले आहे.

थोड्या वेळाने, येशू उभा राहिला, त्याचे ओठ माझ्या चेहऱ्यावर आणले आणि तोंडाने कर्णा वाजवू लागला.
हे सर्व लोक फिकट गुलाबी होऊ लागले आणि थरथर कापू लागले आणि स्वतःला म्हणाले:
"काय चाललंय? काय होतंय? आपण मरणार आहोत!"

मी येशूला म्हणालो: "प्रभु येशू, तू काय करत आहेस? तू ते कसे करतोस? आत्तापर्यंत

तु७ ाकडे कोणाचेच लक्ष नाही जायचे आणि आता तू मजा कµत आहेस!
काळजी घ्या! या लोकांना घाबµवणे थांबवा! ते सगळे घाबµलेले दिसत नाहीत का?"

त्याने उत्तर दिले :
"हे अजूनही काहीच नाही. अचानक, मी कठोµपणे खेळल्यावµ काय होईल?
ते इतके घेतले जातील की अनेकजण भीतीने मµतील!

मी पुढे म्हणालो: "मा७ ा आµाध्य येशू, तू तिथे काय म्हणत आहेस? तुला अजूनही तुझा न्याय कµायचा आहे का?
दया कµा, तुमच्या लोकांवµ दया कµा!

मग येशूने त्याची गोड आणि पµोपकाµी हवा घेतली आणि मी, कबूल कµणाऱ्याला पुन्हा पाहिले,
त्याच्यासाठी मी त्याला पुन्हा चिडवू लागलो.

त्याने मला सांगितले :
"मी तुझा कबुलीजबाब कलम केलेल्या झाडासाµखा कµीन ʋ ामध्ये जुने झाड आता ओळखता येणाµ नाही, ना त्याच्या आ) ात किंवा शµीµात.
आणि, याचे लक्षण म्हणून, मी तुला त्याच्या हातात बळी म्हणून ठेवले आहे, जेणेकरून त्याला त्याचा फायदा होईल ».

आज सकाळी, येशू केवळ अधूनमधून स्वतःला प्रकट कµत µाहिला आणि त्याचे काही दुःख मा७ ाबµोबµ सामायिक केले. कबूल कµणाµा कधी कधी त्याच्यासोबत होता.
नंतµचे पाहून, आणि त्याने त्याच्या काही हेतू मा७ ाकडे सोपवले आहे हे पाहून, मी येशूला विनंती केली की त्याने जे मागितले ते त्याला द्यावे.

मी त्याला अशी प्रार्थना कµत असताना, येशू कबूल कµणाऱ्याकडे वळून म्हणाला:
"मला विश्वास आहे की समुद्राच्या पा१ ाच्या पूµ नौकांप्रमाणे तुम्हाला पूµ येईल.

मी विश्वास असल्यामुळे तुम्ही मा७ ावµ भरून जाल
- ʋ ाच्याकडे सर्वस्व आहे,
- हे सर्व कोण करू शकते आणि
- जे मा७ ावµ विश्वास ठेवणाऱ्यांना मोफत देणगी देते.

त्याचाही विचाµ न कµता
काय होईल,
किंवा ते कधी होईल,
किंवा तुम्ही कसे वागाल,
तुमच्या गµजेनुसाµ तुम्हाला मदत क१ ासाठी मी तिथे असेन."

तो जोडला :
"जµ तुम्ही स्वतःला विश्वासात बुडवून ठेव१ ाचा सµाव कµत असाल, तµ तुम्हाला प्रतिफळ दे१ ासाठी मी तुमच्या हृदयात तीन आध्या३िक आनंद देईन.

प्रथम , तुम्हाला देवाच्या गोष्टी स्पष्टपणे जाणवतील आणि,
- पवित्र गोष्टी केल्याने, तुम्ही अशा आनंदाने आणि आनंदाने भरून जाल,
- की तुम्ही त्यात पूर्णपणे गर्भवती व्हाल.

टी नुसार तुम्हाला जाणवेल
जगाच्या गोष्टींबद्दल उदासीनता e
- स्वर्गीय गोष्टींसाठी आनंद.

तिसरा ,
- आपण सर्व गोष्टींपासून पूर्णपणे अलिप्त असाल आणि
- ५ ा गोष्टी एकदा आकर्षित झाल्या त्या उपद्रव बनतील.

हे मी तुमच्यामध्ये काही काळ आधीच रुजवले आहे.

तुझे हृदय त्या आनंदाने भरून जाईल, ५ ाचा आनंद लुटलेल्या आ१ ांना होतो,
- ५ ांचे हृदय मा७ ा प्रेमाने भ५लेले आहे ते आ७
- ते त्यांच्या सभोवतालच्या बाह्य गोष्टींमुळे विचलित होत नाहीत. "

आज सकाळी, येशूने मा७ ामध्ये वधस्तंभावषील वेदनांचे नूतनीक५ण केले.
आमची राणी आई तिथे होती आणि *येशूने मला तिच्याबद्दल सांगितले* :

"माझे ५० **मा७ ा आईच्या हृदयात** होते, का५ण तिच्या हृदयात कधीच गोंधळ झाला नाही.
हे इतकं ख५ं आहे की उ९ टतेच्या खवळलेल्या समुद्रातही मग
- ५ ाने अकथनीय दुःख सहन केले आहे, आणि
- त्याचे हृदय वेदनांच्या तलवाषीने भोसकले होते,
त्याला किंचितही आंतरिक गडबड जाणवली नाही.

त५, माझे ५० शांततेचे ५० असल्याने,
-मी ती तिच्यात प्रस्थापित करू शकलो आणि
- कोणत्याही अडथळ्यांशिवाय मुक्तपणे भिज१ ासाठी.

येशू बऱ्याच वेळा प५त आला, आणि मी, मा७ ा पापीपणाची जाणीव करून, त्याला सांगितले:
"मा७ ा प्रभु येशू, मला सर्व गंभी५ जखमा आणि पापांनी झाकलेले वाटते. अ५े! कृपया, कृपया, मी आहे त्या दु:खी प्रा१ ाव५ दया क५!"

येशूने उत्तर दिले :
"भिऊ नका, का५ण कोणतीही गंभी५ पापे नाहीत. अर्थात, पापाचा ति५स्का५ केला पाहिजे
पण आम्हाला त्रास हो१ ाची ग५ज नाही.
कारण त्रास, त्याचा स्रोत काहीही असो, आ१ ाचे कधीही भले होत नाही.

तो जोडला :
" *माझी मुलगी,* माझ्यासारखीच तू बळी आहेस.

तुमच्या सर्व कृती माझ्यासारख्याच शुद्ध आणि पवित्र हेतूने चमकू दे.
त्यामुळे
- तुझ्यात माझी स्वतःची प्रतिमा पाहून,
- मी तुम्हाला माझ्या कृपेने मुक्तपणे वर्षाव करू शकतो आणि अशा प्रकारे सुशोभित करू शकतो,
"मी तुम्हाला दैवी न्यायाचा एक सुगंधी बळी म्हणून सादर करू शकतो."

आज सकाळी येशूला त्याच्या वधस्तंभावरील वेदना माझ्यामध्ये नूतनीकरण करायचे होते. प्रथम, त्याने मला माझ्या शरीरातून एका डोंगरावर नेले आणि मला विचारले की मी वधस्तंभावर खिळण्यास सहमत आहे का?
मी उत्तर दिले: "होय, माझ्या येशू, मला तुझ्या क्रॉसशिवाय काहीही हवे नाही".

त्याच क्षणी एक मोठा क्रॉस दिसला.
त्याने मला लांबवले आणि स्वतःच्या हातांनी मला खिळे ठोकले.
मला माझ्या हात आणि पायांमध्ये किती वेदनादायक वेदना जाणवत होत्या, विशेषत: नखे तीक्ष्ण असल्याने आणि गाडी चालवणे खूप कठीण होते.
पण, येशूच्या सहवासात मी सर्व काही सहन करू शकलो. जेव्हा त्याने मला वधस्तंभावर खिळणे पूर्ण केले तेव्हा तो मला *म्हणाला* :
"माझी मुलगी,
माझी आवड सुरू ठेवण्यासाठी मला तुमची गरज आहे. माझे तेजस्वी शरीर यापुढे दुःख सहन करू शकत नाही म्हणून,

मी तुझे शरीर वापरतो
- *माझी आवड* ई
जिवंत बळी म्हणून *ऑफर करण्यास सक्षम होण्यासाठी*
दैवी न्यायापुढे नुकसान भरपाई आणि प्रायश्चित. "

मग मला वाटले की मी आकाश उघडले आहे आणि त्यावरून संतांचा जमाव उतरलेला आहे. सर्वजण तलवारीने सज्ज होते.
या गर्दीतून एक गर्जना करणारा आवाज ऐकू आला:

"आम्ही येत आहोत
- देवाच्या न्यायाचे रक्षण करणे e
- ज्या पुरुषांनी त्याच्या दयेचा इतका गैरवापर केला त्यांचा बदला घ्या!"
संतांच्या या अवतरणाच्या वेळी पृथ्वीवर काय घडले? मी एवढेच म्हणू शकतो
- बरेच लोक भांडत होते,
-की काही पळून गेले होते आणि
- की इतर लपले होते. सगळे घाबरलेले दिसत होते.

आजकाल, येशू क्वचितच दिसतो. त्याच्या भेटी विजेसारख्या आहेत:
मला आशा आहे की ते बर्याच काळासाठी चिंतन करण्यास सक्षम असेल, ते लवकर

अदृश्य होते.
जर, काही वेळा, एखादा क्षण गहाळ असेल तर तो जवळजवळ नेहमीच शांत असतो.
आणि जर तो थोडे बोलतो, तो निघून गेल्यावर, तो त्याचे शब्द आणि प्रकाश मागे घेतो असे दिसते.
याप्रमाणे
- तो काय म्हणाला ते मला आठवत नाही
- की माझे मन पूर्वीसारखेच गोंधळलेले आहे. काय दु:ख!
माझ्या प्रिय येशू, माझ्या दुःखावर दया करा आणि दया करा!

माझ्या दैनंदिन कामांवर लक्ष न ठेवता, मी आता या दिवसांत मला उद्देशून काही शब्द सांगतो.

मला आठवते की एका क्षणी मी तक्रार केली की त्याने मला सोडले आहे,
त्याने पुष्कळ देवदूतांना आणि संतांना आपल्याकडे बोलावले आणि त्यांना म्हटले:
"ती काय म्हणते ते ऐका: ती म्हणते मी तिला सोडून दिले.
त्याला थोडे समजावून सांगा: जे माझ्यावर प्रेम करतात त्यांना मी सोडून देणे शक्य आहे का?
तिने माझ्यावर प्रेम केले, मग मी तिचा त्याग कसा करू शकतो?" संतांनी परमेश्वराशी सहमती दर्शवली आणि मी पूर्वीपेक्षा खूप नम्र आणि अधिक गोंधळलो.

दुसऱ्या प्रसंगी, त्याला सांगितल्यावर, "शेवटी, तू माझा पूर्णपणे त्याग करशील," *येशूने उत्तर दिले* :
"मुलगी, मी तुला सोडू शकत नाही.
याचा पुरावा म्हणून मी माझे दुःख तुमच्यावर ओतले आहे».

मग, मी खालील विचार मनोरंजन म्हणून:
"प्रभू, तू कबूल करणाऱ्याला का येऊ दिलेस? तुझ्या आणि माझ्यात सगळं काही घडू शकलं असतं .'
तेव्हा मी स्वतःला माझ्या शरीराच्या बाहेर, वधस्तंभावर पडलेले आढळले. पण मला खिळे ठोकायला कोणीच नव्हते.
मी प्रभूची प्रार्थना करू लागलो की यावे आणि मला वधस्तंभावर खिळावे.

आला आणि *मला म्हणाला* :
"माझ्या कामाच्या केंद्रस्थानी पुजारी असणे किती आवश्यक आहे हे तुम्ही पाहता का?
तुमचा वधस्तंभ पूर्ण करण्यासाठी ही फक्त एक मदत आहे.
खरं तर , एखादी व्यक्ती स्वतःला वधस्तंभावर खिळवू शकत नाही, एखाद्याला *दुसऱ्याची गरज आहे ».*

गोष्टी जवळजवळ नेहमीच त्याच प्रकारे घडतात.
या वेळी मला असे वाटले की येशू-यजमान माझ्या हृदयात आहेत, पवित्र यजमानाच्या अनेक किरणांनी मला पूरवत आहेत.

माझ्या हृदयातून बाहेर पडलेली अनेक मुले यजमानातून निघणाऱ्या किरणांशी गुंफली.
असे मला वाटले

- की, त्याच्या प्रेमाने, येशूने मला त्याच्याकडे आकर्षित केले आणि
- या मुलांद्वाҧ मा७ ा हृदयाने त्याला आकर्षित केले आणि त्याला सर्व मा७ ाशी बांधले.

आज सकाळी, मा७ ा आҹाध्य येशूने स्वतःला त्याच्या गळ्यात एक चमकणाҹा सोन्याचा क्रॉस घेऊन दाखवले, ΰ ाकडे त्याने मो ा समाधानाने पाहिले.
अचानक कबूल कҧणाҹा दिसला आणि *येशू त्याला म्हणाला* :
"शेवटच्या काळातील दुःखांमुळे मा७ ा क्रॉसचे वैभव इतके वाढले आहे की ते पाहणे मा७ ासाठी आनंददायक आहे".

मग, मा७ ाकडे वळून, *तो मला म्हणाला* :

" *क्रॉस आ‌ɿ ाला असे वैभव देतो की ते पूर्णपणे पारदर्शक* होते .

ΰ ाप्रमाणे पाҧदर्शक वस्तूला सर्व ҧंग देऊ शकतात, त्याचप्रमाणे क्रॉस, त्याच्या प्रकाशासह,
हे आɿ ाचे पैलू जितके वैविध्यपूर्ण आहे तितकेच वैविध्यपूर्ण देते. दुसҹीकडे, पाҧदर्शक वस्तूवҧ
धूळ, सर्वात लहान स्पॉट्स आणि अगदी सावल्या देखील सहजपणे शोधल्या जाऊ शकतात.

हे *क्रॉसच्या बाबतीत आहे:*
ते आɿ ाला पाҧदर्शक बनवते म्हणून ते त्याला शोधू देते
- त्याचे सर्वात लहान दोष आणि
- त्यातील सर्वात लहान अपूर्णता,
इतका ***की कोणताही मास्टर हात क्रॉसपेक्षा चांगले करू शकत नाही***
-आɿ ाला स्वर्गातील देवाच्या योग्य निवासस्थानात रूपांतरित करणे**».**

कोण म्हणू शकेल
- क्रॉस बद्दल मला जे काही समजले आणि
- ΰ ाच्याकडे आ७ɹ आहे तो मला किती हेवा वाटतो!
मग मला मा७ ा शҹीҹातून बाहेҧ काढले
मी स्वतःला एका खूप उंच शिडीच्या शीर्षस्थानी सापडले ΰ ाच्या खाली एक शिडी होती.
या जिन्याच्या पायऱ्या जंगम आणि इतक्या अरुंद होत्या की त्या पायऱ्या वҧ चढता येत नाही.

सर्वात भयानक होते
precipice स्वतः e
पायऱ्यांना उताҧ किंवा आधाҧ नव्हता हे खҧ.
जҧ कोणी पायऱ्यांना चिकटून ҹाहϨ ाचा प्रयत्न केला तҧ ते स्वतःला फाडून टाकतील.
बहुतेक लोकं पडत आहेत हे पाहून माझी हाडं गोठली होती. मात्र, या पायऱ्या चढणे अत्यंत आवश्यक होते .
म्हणून मी पायऱ्या उतҧलो, पण दोन-तीन पायऱ्या गेल्यावҧ
मला अथांग डोहात पडϨ ाचा धोका किती आहे हे पाहून मी येशूला मा७ ा

बचावासाठी प्रार्थना केली.

मा७ ा नकळत तो मा७ ा पाठीशी उभा ʀहिला आणि म्हणाला:

"माझी मुलगी,
- आपण नुकतेच काय पाहिले,
या पृथ्वीवɥ प्रत्येक माणसाने प्रवास केला पाहिजे असा हा मार्ग आहे.

हलणाɼी पावले तुम्ही झुकू शकत नाही
पृथ्वीच्या गोष्टी आहेत .
जɥ माणसाने या गोष्टींवɥ अवलंबून ʀहʃ ाचा प्रयत्न केला तɥ
त्याला मदत कɥʃ ाऐवजी ते त्याला नɥकात ढकलतात.

सर्वात सुरक्षित मार्ग म्हणजे चढणे आणि जवळजवळ उडणे,
- जमिनीला स्पर्श न करता,
-इतरांकडे न पाहता ई
- मदत आणि सामर्थ्य प्राप्त करʃ ासाठी, तुमची नजर मा७ ावर स्थिर ठेवा.
अशाप्रकारे, एखादी व्यक्ती सहजतेने पडदा टाळू शकते ".

आज सकाळी माझा आʀाध्य येशू आला
- एक पैलू अंतर्गत जे भव्य आहे तितकेच ते ɥहस्यमय आहे.
त्याने एक साखळी घातली होती जी त्याच्या गळ्यात त्याची छाती पूर्णपणे झाकली होती.
या साखळीच्या एका टोकाला एक प्रकाɥचा धनुष्य टांगलेला होता आणि,
दुसɼीकडे मौल्यवान दगड आणि दागिन्यांनी भɥलेला एक प्रकाɥचा थɥथɥ. त्याच्या
हातात भाला होता.

त्याने मला सांगितले :
"मानवी जीवन हा एक खेळ आहे:
- काही मनोɥंजनासाठी खेळतात,
- पैशासाठी इतɥ,
- इतɥ त्यांच्या आयुष्याशी खेळतात, इ.

मलाही जीवाशी खेळायला मजा येते. मग मी त्यात काय युक्त्या खेळू? मी त्याला
पाठवलेले हे क्रॉस आहेत.

जɥ त्यांनी त्यांचा ʀाजीनामा स्वीकाɥला आणि त्यांच्याबद्दल माझे आभाɥ मानले, - मी
त्यांच्याबɼोबɥ खेळʃ ाचा आनंद घेतो, - मला खूप आनंद देतो,
- खूप सन्मान आणि गौɥव प्राप्त कɥणे,
आणि त्यांना सर्वात मोठी प्रगती कɥʃ ासाठी मार्गदर्शन कɥत आहे."

बोलता बोलता त्याने मला त्याच्या भाल्याने स्पर्श केला.
धनुष्य आणि थɥथɥ झाकलेले सर्व मौल्यवान दगड
- अलिप्त आणि
-प्राʃ ांना इजा कɥʃ ासाठी क्रॉस आणि बाणांमध्ये बदलले.

काही प्राणी, पण फार थोडे,
- आनंद झाला,
-या क्रॉस आणि बाणांना मिठी मारली आणि
- येशूबरोबर खेळात गुंतलेला.

तथापि, इतरांनी या वस्तू पकडल्या आणि त्या येशूच्या तोंडावर फेकल्या.
अरेरे! तो किती त्रस्त होता! या जीवांना किती वेदना!

येशूने जोडले :
*"*ही ती तहान आहे ज्यासाठी मी वधस्तंभावर ओरडलो*.*
-त्या वेळी ते पूर्णपणे सील करू शकले नाही,
माझ्या दुःखी प्रियजनांच्या आत्म्यात ते सील करत राहण्यात मला आनंद होतो.
म्हणून जेव्हा तुला त्रास होतो तेव्हा तू माझी तहान दूर करतोस.

तो अनेक वेळा परत आला असल्याने,
मी त्याला माझ्या दु:खाच्या कबुलीजबाबाला मुक्त करण्याची विनंती केली.

त्याने मला सांगितले :
" ***माझ्या मुली,*** तुला माहित नाही की कुलीनतेचे सर्वात सुंदर चिन्ह
की मी आत्म्यात छापू शकतो, तो क्रॉस आहे का***?"***

आज सकाळी, त्याच्या अंगरखाचे अनुसरण करून, येशूने मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढले. आम्ही लोकांच्या गर्दीला भेटलो, ज्यापैकी बहुतेकांनी स्वतःकडे न पाहता इतरांच्या वर्तनाचा न्याय करण्याचा निर्धार केला होता.

माझा प्रिय *येशू मला म्हणाला* :
"इतरांशी नीतीने वागण्याचा सर्वात खात्रीचा मार्ग म्हणजे ते काय करत आहेत याकडे न पाहणे.
कारण पाहणे, विचार करणे आणि न्याय करणे या एकाच गोष्टी आहेत.

जेव्हा तुम्ही तुमच्या शेजाऱ्याकडे पाहता,
आपल्या आत्म्याला फसवा:
कोणी स्वतःशी, शेजाऱ्याशी किंवा देवाशी प्रामाणिक नाही*".*

मग मी त्याला म्हणालो:
"माझी एकमेव मालमत्ता, तू मला किस करून खूप दिवस झाले." म्हणून आम्ही चुंबन घेतले.

मग, जणू त्याला मला शिवीगाळ करायची होती, तो *पुढे म्हणाला* :
"माझ्या मुली, मी तुला काय शिफारस करतो,
- माझ्या शब्दांवर प्रेम करणे आहे, कारण ते माझ्यासारखे शाश्वत आणि शुद्ध आहेत;
- त्यांना तुमच्या हृदयात कोरणे आणि
- त्यांना वाढवण्यासाठी,

तुम्ही तुमच्या पवित्रतेसाठी काम करता.

बक्षीस म्हणून, शाश्वत वैभव प्राप्त करा.
जर तुम्ही अन्यथा केले तर तुमचा आत्मा सुकतो आणि तुम्ही माझे ऋणी आहात.

आज सकाळी येशू परत आला, पण शांतपणे.
तथापि, मला खूप आनंद झाला कारण, जोपर्यंत माझ्याजवळ माझा खजिना येशू आहे तोपर्यंत मी पूर्णपणे समाधानी होतो.
मी ते पाहिल्याबरोबर मला त्याबद्दलच्या अनेक गोष्टी समजल्या.
- त्याचे सौंदर्य,
- त्याचा चांगुलपणा आणि
- त्याचे इतर गुण.

तथापि, हे सर्व माझ्या मनात आणि संवादाद्वारे घडले
बुद्धिजीवी, माझ्या तोंडून यापैकी काहीही व्यक्त करता येत नाही. म्हणून मी गप्प बसतो.

आज सकाळी, माझ्या सर्वात दयाळू येशूने मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढले आणि मानवतेमध्ये असलेला भ्रष्टाचार मला दाखवला.
ते भयानक होतं!
मी लोकांमध्ये असताना , येशू रडत होता, मला म्हणाला:

"हे मनुष्य, तू किती विकृत आणि अधोगती आहेस!
मी तुला माझे जिवंत मंदिर म्हणून निर्माण केले, परंतु तू सैतानाचे निवासस्थान झालास.

पाहा, पानांनी झाकलेली झाडे, त्यांची फुले आणि फळे देखील तुम्हाला तुमच्या शरीराबद्दल आदर आणि नम्रता शिकवतात.

परंतु, सर्व नम्रता आणि सर्व नैसर्गिक साठे गमावून, आपण प्राण्यांपेक्षा वाईट झाला आहात,
- इतके की मी तुझी तुलना इतर कशाशीही करू शकत नाही.

तू माझी प्रतिमा होतीस, पण आता मी तुला ओळखत नाही.
मी तुझ्या अशुद्धतेने इतका घाबरलो आहे की तुझ्याकडे एक नजर टाकून मला मळमळ होते आणि मला निघून जाण्यास भाग पाडते."

तो बोलत असताना माझ्या प्रेयसीला एवढं दु:खी पाहून मला वेदना झाल्या.
मी त्याला सांगितलं:
"सर, हे खरे आहे की आता तुम्हाला माणसामध्ये चांगले काही सापडत नाही आणि तो इतका आंधळा झाला आहे की त्याला निसर्गाचे नियम पाळताही येत नाहीत.
म्हणून जर तुम्ही त्या माणसाकडे फक्त बघितले तर तुम्हाला त्याला शिक्षा करावीशी वाटेल.
यासाठी मी तुम्हाला विनवणी करतो की तुमच्या दयाळूपणाकडे पहा म्हणजे सर्व काही निश्चित होईल. ”

येशूने मला सांगितले :
*"*मुलगी*,* माझे दुःख थोडे हलके कर*."*

असे बोलून त्याने आपल्या प्रेमळ डोक्यात घुसलेला का७ ंचा मुकुट काढून मा७ ाकडे दाबला. मला खूप वेदना झाल्या, पण येशूला आ११म मिळाल्याचे पाहून मला आनंद झाला.

मग तो म्हणतो :
"मुली, मला शुद्ध आ७ेतितकेच आवडतात जितके मला आ७ ंपासून पळून जा१ ास भाग पाडले जाते
अपवित्र, मला चुंबकाप्रमाणे शुद्ध आ७ ंचे आकर्षण असते आणि मी त्यांच्यात वास्तव्य क११तो.

या आ७ ंना मी आनंदाने माझे तोंड घेतो
- जेणेकरून ते मा७ ा भाषेत बोलतात आणि,
-म्हणजे त्यांना आ७ ाचे धर्मांत११ क११ ाचा कोणताही प्रयत्न नाही.

मला आनंद झाला आहे
- केवळ या आ७ ंमध्ये माझी उ७ टता कायम ठेव१ ासाठी नाही -
- आणि अशा प्रका११ त्यांच्यामध्ये विमोचन चालू ठेवा -,
पण त्यांच्यात माझे सद्गुण वाढले म्हणून मला आनंद होत आहे».

आज सकाळी मा७ ा आ११ध्य येशूने स्वतःला दाखवले
सर्व पीडित आणि पुरुषांव११ जवळजवळ ११गावलेले, धमकी देणा११
-त्यांना नेहमीच्या शिक्षा पाठव१ ासाठी e
- वीज पडून, गा११पीट आणि आगीने लोकांचा अचानक मृत्यू व्हावा. मी त्याला शांत हो१ ाची विनंती केली आणि *तो मला म्हणाला* :
"पृथ्वीपासून स्वर्गापर्यंत वाढणा११ अधर्म इतके असंख्य आहेत की
- *जर पीडित आ७ ाच्या प्रार्थना आणि दुःख एक चतुर्थांश तासासाठी थांबले,*
मला पृथ्वीच्या आत ंमधून आग बाहे११ काढायची आहे आणि लोकांना पू११ आणायचा आहे ».

तो जोडला :
"मा७ ा जीवांव११ जे काही कृपा होती ते पहा. ते त्यांच्याशी अनुरूप नसल्यामुळे, मला ते ठेवणे भाग पडले आहे.
आणखी वाईट म्हणजे ते मला या कृपेचे शिक्षेत रूपांत११ क११ ास भाग पाडतात.

सावध ११हा, मा७ ा मुली,
- मी तुमच्याव११ ओतलेल्या अनेक कृपेशी सुसंगत असणे.

का११ण ***मा७ ा कृपेचा पत्रव्यवहार*** ***हा दरवाजा आहे***
ते माझे घर बनव१ ासाठी मा७ ा हृदयात प्रवेश करते.

हा पत्रव्यवहार असा आहे की जेव्हा कोणी आपल्याला भेटायला येते तेव्हा आपण जे प्रेमळ आणि प्रेमळ स्वागत करतो,
- *अशा प्रकारे या सौजन्याने आकर्षित होतात* ,
अभ्यागताला परत जाण्यास भाग पाडले जाते आणि ते सोडण्यास असमर्थ देखील वाटते.
हे सर्व माझ्यासाठी स्वागतार्ह आहे
ज्या प्रकारे आत्मे माझे स्वागत करतात आणि पृथ्वीवर माझ्याशी वागतात,
- मी त्यांचे स्वागत करेन आणि
"मी त्यांच्यावर स्वर्गात उपचार करीन.

त्यांच्यासाठी स्वर्गाचे दरवाजे उघडणे,
- मी सर्व स्वर्गीय न्यायालयांना येण्यासाठी आमंत्रित करीन आणि त्यांचे स्वागत करेन आणि
- मी त्यांना सर्वात उदात्त सिंहासनावर बसवीन.
माझ्या कृपेशी संबंधित नसलेल्या आत्म्यांसाठी ते उलट असेल ».

माझा दयाळू येशू आज सकाळी येत नव्हता.
खूप प्रदीर्घ प्रतिक्षेनंतर, तो अखेर आला आहे. जे
मला इतका गोंधळ आणि उद्ध्वस्त वाटले की मी तिला काहीही सांगू शकलो नाही.

त्याने मला सांगितले :
"जेवढे तुम्ही स्वतःला रद्द कराल आणि तुमचे शून्यत्व ओळखायला शिका,
माझी माणुसकी आणखी कितीतरी गुण तुमच्यापर्यंत पोहोचवेल आणि तुम्हाला त्याच्या प्रकाशाने पूर देईल».

मी उत्तर दिले:
"प्रभू, मी इतका वाईट आणि रागीट आहे की मला स्वतःचा तिरस्कार वाटतो. तुझ्या नजरेत मी काय आहे?"

येशू पुढे म्हणतो :
"जर तू कुरूप आहेस, तर मी तुला सुंदर बनवू शकतो."
मी हे शब्द बोलत असताना, त्याच्यापासून एक प्रकाश माझ्या आत्म्यात आला आणि मला वाटले की तो त्याचे सौंदर्य माझ्यापर्यंत पोहोचवत आहे.

मग, माझे चुंबन घेत , तो मला म्हणाला :
"तू किती सुंदर आहेस, माझ्या स्वतःच्या सौंदर्याने सुंदर आहेस.
म्हणूनच मी तुझ्याकडे आकर्षित झालो आहे आणि तुझ्यावर प्रेम करण्यास प्रवृत्त आहे » .

या शब्दांनी मला नेहमीपेक्षा अधिक गोंधळात टाकले आहे! सर्व काही त्याच्या गौरवासाठी असो!

तो स्वत: ला थोडक्यात आणि पुरुषांवर जवळजवळ राग दाखवत राहिला. त्याची कटुता माझ्यात ओतण्याच्या माझ्या याचना त्याला हादरल्या नाहीत.

मा७ ा बोल? ाकडे लक्ष न देता *तो मला म्हणाला* :

"॥जीनामा
- माणसामध्ये घृणास्पद असलेले सर्व शोषून घेते आणि
- ते स्वीकार्य बनवते.
माझे स्वतःचे गुण मा७ ा आ) ात कलम क॥.

॥जीनामा दिलेल्या आ) ाला नेहमी शांती मिळते आणि त्यातच मला माझी विश्रांती मिळते. "

आज सकाळी, जेव्हा माझा गोड येशू आला,
त्याने मला मा७ ा श॥॥तून बाहे॥ काढले आणि नंत॥ ते अदृश्य झाले.

एकटा असताना, मी आकाशातून अग्नीच्या दोन दीपवृक्ष खाली येताना पाहिले आणि नंत॥ वेगळे झाले.
- अनेक चमकांमध्ये आणि
- पृथ्वीव॥ पडणाऱ्या गा॥ांच्या पावसात,
वनस्पती आणि पुरुषांना मोठा त्रास देत आहे.

वादळाची भीषणता आणि तीव्रता एवढी होती की लोकांना ते जमले नाही
- किंवा प्रार्थना नाही
- किंवा त्यांच्या घ॥ी प॥त जाऊ नका. मी अनुभवत असलेली भीती मी कशी व्यक्त करू?
मी प॥मेश्व॥ाचा ॥ाग शांत क॥? ासाठी प्रार्थना करू लागलो.

जेव्हा तो प॥त आला तेव्हा मा७ ा लक्षात आले की त्याने एक लोखंडी बा॥ ध॥ला होता) ाच्या शेवटी आगीचा गोळा होता.
त्याने मला सांगितले :
"मी ब॥ाच काळ माझा न्याय ठेवला आहे
) ांनी सर्व न्याय नष्ट क॥? ाचे धाडस केले आहे अशा प्रा? ांव॥ त्याला दडपशाही क॥ायची आहे.

अ॥े॥! होय! मला माणसात न्याय मिळत नाही!
तो त्याच्या बोल? ातून आणि वाग? ातून पूर्णपणे वि॥ोधाभास होता.
त्याच्याबद्दल सर्व काही फसवणूक आणि अन्याय आहे) ाने त्याच्या हृदयाव॥ इतके आक्रमण केले आहे की ते दुर्गुणांच्या गोंधळाशिवाय दुस॥े काही नाही.
बिचाऱ्यांनो, किती अधोगती झाली आहेस!

बोलता बोलता त्याने ध॥लेली बा॥ फि॥वायला सुरुवात केली, जणू काही तो कुणाला दुखावणा॥ आहे.

मी त्याला म्हणालो, "प्रभु, तुम्ही काय क॥ताय?"
त्याने उत्त॥ दिले, "भिऊ नकोस, तुला तो आगीचा गोळा दिसतो का? तो पृथ्वीला आग लावेल.

पण तो फक्त दुष्टांनाच माৡल; व्हाउचৱ जतन केले जातील."
मी पुढे म्हणालो: "अৡ! प्रभु! चांगला कोण आहे? आम्ही सर्व वाईट आहोत. कृपया, आमच्याकडे नको, तुमची नजৱ फिৱवा.
पण तु৩ া असीम दयेसाठी. त्यामुळे तुम्ही शांत व्हाल."

येशू पुढे म्हणतो :
"न्यायाला मुलगी म्हणून सत्य आहे.
मी शाश्वत सत्य आहे आणि मी दिशाभूल करू शकत नाही. अशाप्रकाৡ सत्शील आ৩ৗ त्याच्या सर्व कृतींमध्ये सत्याला प्रकाशमान कৱतो.

तिच्याकडे सत्याचा प्रकाश असल्याने, कोणी तिला फसव৷ াचा प्रयत्न केला तৱ तिला फसवणूक लगेचच सापडते.

आणि, या प्रकाशाने, ती तिच्या शेजाऱ्याला किंवा स्वतःला फसवत नाही आणि फसवणूक होऊ शकत नाही. *न्याय आणि सत्य हे साधेपणाचे फळ आहे* , जो माझा आणखी एक गुण आहे.

मी इतका साधा आहे की मी कुठेही घुसू शकतो आणि मला काहीही ৶ोखू शकत नाही.
मी आकाश आणि पाताळ, चांगले आणि वाईट आत प्रवेश कৱतो.
वाईटात घुसूनही माझे अस्तित्व घाण होऊ शकत नाही किंवा थोडीशी सावलीही प्राप्त करू शकत नाही.

हेच *त्या आ ासाठी खरे आहे ৶ ाला न्याय आणि सत्याद्वारे,* साधेपणाचे भव्य फळ *प्राप्त होते.*

हा आ৩ৗ
- आकाशात प्रवेश कৱतो,
- त्यांना मा৩ াकडे ने৷ ासाठी अंतःकৱणात प्रवेश क৶ आणि
- जे चांगले आहे ते आत प्रवेश कৱते.

जेव्हा ती पापी लोकांमध्ये असते आणि ते जे वाईट करतात ते पाहते तेव्हा ती घाणेरडी नसते .
काৱण, त्याच्या साधेपणामुळे, तो त्व৶ीत वाईटाला नाकाৱतो.
साधेपणा इतका सुंदৱ आहे की एका साध्या आ ाच्या एका नजৡने मा৩ ा हृदयाला खोलवৱ स्पर्श केला आहे.

या आ ाचे देवदूत आणि पुरुषांनी कौतुक केले आहे.

आज सकाळी, थो ा प्रतीक्षेनंतৱ, माझा आ৶ध्य येशू आला आणि *मला म्हणाला* :
"माझी मुलगी, आज सकाळी,
मला तुला मा৩ াशी पूर्णपणे अनुरूप बनवायचे आहे
-तुला मा৩ া विचा৶ंनी असे वाटते का,
- तू मा৩ া डोळ्यांनी पाहतोस,
- तू मा৩ া कानांनी ऐकतोस,

- तुम्ही माझ्या भाषेत बोलता,
- तुला माझ्या हातांनी वागू द्या,
- की तू माझ्या पायाने चालतोस आणि
"तुझं माझ्या मनापासून प्रेम आहे."

मग येशूने त्याचे गुणधर्म (वर उल्लेख केलेल्या) माझ्याशी जोडले. आणि मला जाणवलं की तो मला स्वतःचा आकारही देत होता.

तसेच, तो स्वतः करतो तसा वापरण्याची कृपा त्याने मला दिली.

मग, तो म्हणाला:
"तुझ्यामध्ये महान कृपा आहेत. त्यांना चांगले ठेवा!"

मी उत्तर दिले:
"खूप दुःखाने भरलेले, मला भीती वाटते, किंवा माझ्या प्रिय येशूला, तुझ्या कृपेचा गैरवापर करण्याची.
मला सर्वात जास्त भीती वाटते ती माझ्या भाषेची,
बऱ्याचदा यामुळे मला माझ्या शेजाऱ्याबद्दल दानशूरपणाचा अभाव होतो».

येशू पुढे म्हणतो :
" ***भिऊ नकोस,*** मी तुला तुझ्या शेजाऱ्याशी बोलायला शिकवीन .

प्रथम , जेव्हा तुम्हाला तुमच्या शेजाऱ्याबद्दल काही सांगितले जाते, तेव्हा स्वतःला विचारा आणि या दोषासाठी तुम्ही स्वतः दोषी नाही का ते पहा.
कारण, या प्रकरणात, इतरांना दुरुस्त करायचे आहे, म्हणजे त्यांची बदनामी करणे आणि स्वत: ला चिडवणे.

दुसरा ,
जर तुमच्यात हा दोष नसेल, तर उठ आणि मी बोललो असतो तसे बोलण्याचा प्रयत्न करा.

अशा प्रकारे तुम्ही माझ्या भाषेत बोलाल. आणि म्हणून, तुम्ही परोपकारात अयशस्वी होणार नाही.

याउलट, तुमच्या शब्दांनी,
तुम्ही तुमच्या शेजाऱ्याचे आणि स्वतःचे चांगले कराल ई
तू मला सन्मान आणि गौरव देशील».

आज सकाळी तो पुन्हा पुढे आला, परंतु थोडक्यात, पुन्हा एकदा शिक्षा करण्याची धमकी दिली.
मी त्याला शांत करण्याचे काम करत असताना तो विजेसारखा वेगाने निघून गेला.

शेवटच्या वेळी तो आला तेव्हा त्याने स्वतःला वधस्तंभावर खिळलेले दाखवले.
मी त्याच्या पवित्र जखमेचे चुंबन घेण्यासाठी त्याच्या जवळ उभा राहिलो,

- उपासना करा.
अचानक, येशूला दिसण्याऐवजी, मला स्वतःचे रूप दिसले.

मला खूप आश्चर्य वाटले आणि म्हणालो:
"भगवान, काय चाललंय? मी स्वतःची पूजा करतोय का? मी ते करू शकत नाही!"

म्हणून तो त्याच्या आकारात परत आला आणि मला म्हणाला:
"मी तुझा फॉर्म उधार घेतला असेल तर आश्चर्यचकित होऊ नका. कारण मला तुझ्यामध्ये सतत त्रास होत आहे,
मी तुमचे शरीरशास्त्र किती छान घेतले आहे?

शिवाय, जर मी तुला त्रास दिला तर ते तुला माझी प्रतिमा बनवण्यासाठी नाही का?

मी गोंधळलो आणि येशू अदृश्य झाला.
सर्वांनी त्याच्या गौरवासाठी हातभार लावावा आणि त्याचे पवित्र नाव सदैव धन्य होवो!

आज सकाळी, माझ्या सर्वात प्रिय येशूचे मन उत्सवी होते. तिने हातात अतिशय सुंदर फुलांचा गुच्छ धरला होता. माझ्या हृदयात मिठी मारणे,
- कधीकधी तो या फुलांनी त्याच्या डोक्याला घेरतो,
- कधीकधी त्याने ते आपल्या हातात धरले, त्याचे हृदय आनंदात आणि आनंदात.

त्याने असा आनंद साजरा केला की जणू त्याने मोठा विजय मिळवला आहे. माझ्याकडे वळून तो मला *म्हणाला* :
"माझ्या प्रिये, आज सकाळी मी तुझ्या हृदयात सद्गुण ठेवण्यासाठी आलो आहे.
इतर गुण एकमेकांपासून वेगळे राहू शकतात.
पण धर्मादाय इतर सर्वांना बांधून ठेवते आणि आदेश देते.
धर्मादाय संदर्भात मला तुमच्यामध्ये हेच करायचे आहे ».

मी त्याला सांगितलं:
"माझे एकमात्र चांगले, तू हे कसे करू शकतोस, कारण मी खूप वाईट आणि दोषांनी भरलेला आहे?
जर धर्मादाय सुव्यवस्था निर्माण करते,
माझ्या आत्म्याला दूषित करणाऱ्या विकाराचे कारण हे दोष आणि पापे नाहीत का?

येशू पुढे म्हणतो:

"मी सर्वकाही शुद्ध करीन आणि धर्मादाय सर्वकाही व्यवस्थित करेल.
शिवाय, जेव्हा मी एखाद्या आत्म्याला माझ्या उत्कटतेच्या दुःखात सहभागी होऊ देतो,
तेव्हा कोणतेही गंभीर पाप असू शकत नाही;
- जास्तीत जास्त काही अनैच्छिक वेनिअल दोष.
पण, अग्नीचे असल्याने, माझे प्रेम सर्व अपूर्णता खाऊन टाकते».

मग, त्याच्या हृदयातून, येशूने माझ्या हृदयात मधाचा प्रवाह केला. या मधाने त्याने माझे संपूर्ण अंतरंग शुद्ध केले.

अशा प्रकारे माझ्यातील प्रत्येक गोष्ट पुनर्रचना केली गेली, एकत्रित केली गेली आणि दानाच्या शिक्काने चिन्हांकित केली गेली.

मग मी ऐकले
- की मी माझे शरीर सोडत होते आणि
- की मी माझ्या प्रेमळ येशूच्या सहवासात स्वर्गाच्या तिजोरीत प्रवेश केला.

तो सर्वत्र एक मोठा उत्सव होता: स्वर्गात, पृथ्वीवर आणि शुद्धीकरणात. सर्वांवर नवीन आनंद आणि जल्लोषाचा वर्षाव झाला.
अनेक आत्मे शुध्दीकरणातून बाहेर पडले आणि विजेसारखे स्वर्गात गेले,
आमच्या राणी आईच्या मेजवानीत सहभागी होण्यासाठी .

मीही या प्रचंड गर्दीत गुरफटले आहे
तुम्ही येताच शुद्धीकरणात देवदूत, संत आणि आत्मे बनलेले.

हे आकाश इतकं मोठं होतं की, त्या तुलनेत,
आपल्याला पृथ्वीवर दिसणारे आकाश एका लहान छिद्रासारखे दिसते. मी आजूबाजूला पाहिलं तेव्हा मला फक्त एक अग्नीमय सूर्य चकाकणारी किरणं पसरवताना दिसला
ज्याने माझ्यात प्रवेश केला आणि मला स्फटिक बनवले.

अशा प्रकारे, माझ्या लहान स्पॉट्स स्पष्टपणे दिसू लागले
तसेच निर्माता आणि त्याचे प्राणी यांच्यातील असीम अंतर.

या सूर्याच्या प्रत्येक किरणाचा एक विशेष उच्चार होता:
- काही देवाच्या पवित्रतेने चमकले,
- त्याच्या शुद्धतेचे इतर,
- त्याच्या शक्तीचे इतर,
- त्याच्या शहाणपणाचे इतर,
आणि देवाच्या इतर सद्गुण आणि गुणधर्मांसाठी.

या तमाशासमोर, माझ्या आत्म्याला तिची शून्यता, तिची दुःखे आणि दारिद्र्य यांचा स्पर्श झाला आहे;
तिला उद्ध्वस्त वाटले आणि अनंतकाळच्या सूर्यासमोर ती खाली पडली जी कोणीही समोरासमोर पाहू शकत नाही.
दुसरीकडे , धन्य व्हर्जिन, देवामध्ये पूर्णपणे लीन झालेली दिसते . या राणी मातेच्या मेजवानीत सहभागी होण्यासाठी,
आम्हाला आतून सूर्याकडे पहावे लागले.
इतर वांटेज पॉईंट्सवरून काहीही दिसत नव्हते.

दैवी सूर्यासमोर माझा सर्वनाश होत असताना,
बाळ येशू, ज्याला ***राणी आईने*** *आपल्या मिठीत घेतले होते* , *मला म्हणाले* :
"आमची आई आकाशात आहे.
पृथ्वीवर माझ्या आईसारखे वागण्याचे काम मी तुला देतो.

माझे जीवन निरंतर आक्षेप आहे
- पुरुषांकडून तिरस्कार, वेदना आणि त्याग.
पृथ्वीवरील तिच्या वास्तव्यादरम्यान, माझी आई माझ्या सर्व दुःखात माझी विश्वासू सहकारी होती. त्याला नेहमी मला प्रत्येक गोष्टीत, त्याच्या ताकदीच्या मर्यादेपर्यंत उचलायचे होते.

तसेच, माझ्या आईचे अनुकरण करून, माझ्या सर्व दु:खात, माझ्या जागी शक्य तितक्या दु:खात तुम्ही माझा सहवास ठेवाल.
आणि जेव्हा तुम्ही करू शकत नाही, तेव्हा तुम्ही किमान मला सांत्वन देण्याचा प्रयत्न कराल. पण हे जाणून घ्या की मला तुम्ही सर्व माझ्यासाठी हवे आहेत.
जर ते माझ्यासाठी समर्पित नसेल तर मला तुमच्या थोड्याशा श्वासाचा हेवा वाटेल.
जेव्हा मी पाहतो की तुम्ही मला संतुष्ट करण्यावर पूर्णपणे लक्ष केंद्रित करत नाही, तेव्हा मी तुम्हाला आराम करू देणार नाही.

त्यानंतर मी तिच्या आईप्रमाणे वागू लागलो.
अरेरे! त्याच्यासोबत आनंदी राहण्यासाठी मला कसरत करावी लागली होती!

त्याला खूश करण्यासाठी मी दूरही पाहू शकत नव्हतो.
कधी त्याला झोपायचं होतं, कधी प्यावंसं वाटत होतं, कधी मारायचं होतं. त्याच्या सर्व इच्छा पूर्ण करण्यासाठी मला नेहमीच तयार असायचे.

त्याने मला सांगितले:
"आई, माझं डोकं दुखतंय. अरे! प्लीज आराम कर!"

मी लगेच त्याचे डोके तपासले आणि त्यात काटे सापडले,
मी त्यांना दूर नेले आणि माझ्या हातांनी त्याच्या डोक्याला आधार देऊन त्याला विश्रांती दिली.

तो विश्रांती घेत असताना, तो अचानक उभा राहिला आणि म्हणाला:
"मला माझ्या हृदयात इतका भार आणि इतका त्रास जाणवतो की मी मरत आहे असे मला वाटते. तिथे काय आहे ते पाहण्याचा प्रयत्न करा."

त्याच्या हृदयाच्या आत शोधताना, मला त्याच्या पॅशनची सर्व साधने सापडली.
मी त्यांना एक एक करून माझ्या हृदयात स्थान दिले. मग तो निश्चिंत झाल्याचे पाहून, मी त्याला मिठी मारायला आणि चुंबन घेऊ लागलो, म्हणालो:

"माझा एकच खजिना,
- तुम्ही मला आमच्या राणी आईच्या मेजवानीत सहभागी होऊ दिले नाही
- देवदूत आणि संतांनी तिच्यासाठी गायलेले पहिले भजन ऐकू नका! "

त्याने उत्तर दिले :
"त्यांनी गायलेले पहिले भजन " ***हेल मेरी*** " होते कारण, या प्रार्थनेसह, ते तिला उद्देशून आहे.
- सर्वात सुंदर स्तुती,

- सर्वोच्च प्रशंसा
आणि हे *ऐकून*, देवाची आई बनल्याचा तिला जो आनंद वाटला तो नवीन झाला .

जर तुम्हाला आवडले तर आम्ही त्यांच्या सन्मानार्थ एकत्र पाठ करू.
जेव्हा तुम्ही स्वर्गात याल, तेव्हा मी तुम्हाला तो आनंद पुन्हा अनुभवायला लावीन, जर तुम्ही स्वर्गातील देवदूत आणि संतांसोबत पार्टीत असता तर तुम्ही चाखला असता."

म्हणून आम्ही एव्ह मारियाचा पहिला भाग एकत्र वाचला.
अरेरे! आपल्या परमपवित्र मातेला तिच्या प्रिय पुत्राच्या सहवासात अभिवादन करणे किती गोड आणि प्रेरक होते!

येशूने उच्चारलेल्या प्रत्येक शब्दात एक अफाट प्रकाश आहे ज्याद्वारे मला धन्य व्हर्जिनबद्दल अनेक गोष्टी समजल्या.

पण माझी असमर्थता पाहता मी या सगळ्या गोष्टी कशा सांगू? त्यामुळे मी त्यांच्याबद्दल मौन बाळगतो.

मी त्याच्या आईप्रमाणे वागावे अशी येशूची अजूनही इच्छा आहे.
प्रक्रियेतील सर्वात सुंदर मुलाच्या रूपात ते माझ्यासमोर प्रकट झाले
रडणे.
त्याचे रडणे शांत करण्यासाठी मी त्याला माझ्या मिठीत धरून गाणे म्हणू लागलो.
मी गायले तेव्हा ती रडायची थांबली.
पण मी थांबताच ती पुन्हा रडायला लागली.

मी जे गात आहे त्याबद्दल मला गप्प बसायचे आहे,
-प्रथम कारण मला नीट आठवत नाही, नंतर माझ्या शरीरातून बाहेर पडणे, ई
- कारण, कोणत्याही परिस्थितीत, जे काही घडते ते आम्ही लक्षात ठेवू शकत नाही.

मी देखील गप्प बसणे पसंत करतो कारण मला वाटते की माझे शब्द मूर्ख आहेत.
तथापि, आज्ञाधारक, बऱ्याचदा अत्यंत निर्दयी स्त्री हार मानू इच्छित नाही.

म्हणून मी जे लिहितो ते संभवत नसले तरीही मी तिला संतुष्ट करेन. बाईची आज्ञापालन आंधळी असल्याचे म्हटले जाते.
पण, माझ्यासाठी, मला वाटते
- की त्याला अगदी छोटीशी गोष्ट लक्षात आल्यापासून तो सर्व काही पाहतो
-जेव्हा आपण ती सांगेल तसे करत नाही,
आम्हाला कोणताही दिलासा न देण्याच्या बिंदूपर्यंत ते अस्पष्ट होते.

त्यामुळे
तिच्याबरोबर शांतता राखण्यासाठी, ई
आज्ञा पाळताना जे चांगले आहे ते दिले आहे
की त्यातून सर्व काही साध्य होऊ शकते ,
मी येशूला गाताना जे आठवते ते मी लिहीन :

लहान मुला, तू लहान आणि मजबूत आहेस, मला तुझ्याकडून सर्व सोईची अपेक्षा आहे.
लहान बाळ, गोंडस आणि सुंदर, अगदी तारेही तुझ्या प्रेमात आहेत. लहान बाळा, माझे हृदय घ्या, ते तुझ्या प्रेमाने भरा.
बाळा बाळा, गोड बाळा, मलाही बाळ बनवा.
लहान मुलगी, तू स्वर्ग आहेस, तुझ्या चिरंतन स्मितमध्ये मी आनंदित आहे!

आज सकाळी, सहभागिता प्राप्त केल्यानंतर, मी माझ्या दयाळू येशूला म्हणालो:
"आज्ञापालनाचा हा गुण कसा आहे
- खूप चोखंदळ आणि एकसमान
- कधीकधी लहरी?"

त्याने उत्तर दिले :
"जर ही थोर बाई तुमच्या म्हणण्याप्रमाणे असेल तर,
कारण त्याने सर्व दुर्गुणांचा नाश केला पाहिजे.
तिला मृत्यू द्यायचा असल्याने तिला खंबीर आणि धैर्यवान असायला हवे.
आपली उद्दिष्टे साध्य करण्यासाठी, त्याला कधीकधी रागाचा आणि उदासीनतेचा वापर करावा लागतो.

ज्यांना शरीराला मारायचे आहे त्यांच्यासाठी हे आवश्यक आहे, तरीही ते इतके नाजूक आहे, हे त्याहूनही अधिक आहे जेव्हा दुर्गुण आणि वासना मारणे आवश्यक असते, जे आम्हाला वाटले की आम्ही त्यांना मारले आहे तेव्हा ते पुन्हा जिवंत होऊ शकतात.

"अरे! होय! आज्ञापालनाशिवाय खरी शांती नाही.
जर एखाद्याला विश्वास असेल की त्याशिवाय एखाद्याला विशिष्ट शांती मिळते, तर ती खोटी शांती आहे. अवज्ञा आपल्या इच्छेनुसार चालते, परंतु आज्ञापालन कधीही होत नाही.
जेव्हा तू आज्ञापालनापासून दूर जातोस तेव्हा तू माझ्यापासून दूर जातोस, या उदात्त सद्गुणाचा राजा.
आणि आपण त्याच्या नुकसानाकडे धावतो.

आज्ञाधारकपणा स्वतःच्या इच्छेला मारून टाकते आणि दैवी कृपा आत्म्यात ओतते.
असे म्हणता येईल की आज्ञाधारक आत्मा आता स्वतःची इच्छा करत नाही तर देवाची इच्छा करतो.
देवाच्या इच्छेतील जीवनापेक्षा अधिक अद्भुत आणि पवित्र जीवन जाणून घेणे शक्य आहे का?
इतर सद्गुणांच्या आचरणात, अगदी उदात्त गुणांच्या,.
- आत्म-प्रेम नेहमीच रेंगाळू शकते
पण, आज्ञापालनाच्या सरावात, कधीही नाही!"

आज सकाळी, जेव्हा माझा आराध्य येशू आला, तेव्हा मी त्याला म्हणालो: "माझ्या प्रिय येशू, कधीकधी मी जे काही लिहितो ते मला मूर्खपणाचे वाटते".

त्याने उत्तर दिले :

"माझा शब्द केवळ सत्यच नाही तर प्रकाशही आहे.
अंधाऱ्या खोलीत प्रकाश आल्यावर ते काय करते?

ते अंधाराचा पाठलाग करते आणि त्यात असलेल्या वस्तू दृश्यमान करते, मग ते सुंदर असो वा कुरूप, किंवा
खोली नीटनेटकी असो वा अस्वच्छ.

खोलीच्या परिस्थितीनुसार,
त्यामुळे त्यामध्ये कोणत्या प्रकारचे लोक राहतात याचा अंदाज लावता येतो.
या उदाहरणात, *चेंबर मानवी आ   ाचे प्रतिनिधित्व करते* . जेव्हा सत्याचा प्रकाश त्यात प्रवेश करतो,
अंधाराचा पाठलाग करा आणि आम्ही फरक करू शकतो
खो ातून ख   ,
 शाश्वत वादळ .

परिणामी, आ   करू शकतो
- त्यातून दुर्गुण दूर करणे इ
- त्याचे गुण सुव्यवस्था आणा.

माझा प्रकाश पवित्र आहे, तो माझा स्वतःचा देवत्व आहे.
अशा प्रकारे ती   ा आ   ामध्ये प्रवेश करते त्यामध्ये ती केवळ पवित्रता आणि सुव्यवस्था प्रसारित करू शकते.
यामुळे प्रकाश पडतो असा आभास आहे
-संयम,
- नम्रता,
- दान इत्यादि तुमच्याकडून निघतात.
जर माझे वचन तुमच्यामध्ये अशी चिन्हे निर्माण करते, तर घाबर   ाचे कारण काय?
"मग येशूने मा   ासाठी पित्याकडे प्रार्थना केली:
"पवित्र पित्या, मी या आ   ासाठी प्रार्थना करतो.
तो प्रत्येक गोष्टीत आपली सर्वात पवित्र इच्छा पूर्ण करू शकेल. अशी व्यवस्था करा की, किंवा आराध्य पिता, तिची कृती मा   ाशी सुसंगत आहे, कोणताही भेद न करता, जेणेकरून मी तिच्यामध्ये माझे हेतू पूर्ण करू शकेन».

येशूच्या प्रार्थनेमुळे मा   ामध्ये जी शक्ती निर्माण झाली होती त्याचे वर्णन मी कसे करू शकतो?

मा   ा आ   ाने असे सामर्थ्य धारण केले आहे की मला वाटले की जर त्याने मला विचारले तर देवाची परम पवित्र इच्छा पूर्ण कर   ासाठी मला एक हजार शहीद सहन कर   ास सक्षम वाटले.

परमेश्वराचे सदैव आभार माना, मी गरीब पाप्यासाठी नेहमीच दयाळू आहे!

दोन दिवस वेदनेत घालवल्यानंतर,
माझा दयाळू येशू गोड आणि प्रेमळपणाने परिपूर्ण होता.

आतून मी स्वतःला विचार केला:
"परमेश्वर माझ्यासाठी चांगला आहे, परंतु मला माझ्यामध्ये असे काहीही सापडले नाही जे त्याला संतुष्ट करू शकेल."

येशू मला म्हणाला: "माझ्या प्रिय,
माझ्या सान्निध्यात, माझ्याशी बोलण्यात आणि फक्त मला खूश करण्यात व्यग्र राहिल्यास तुम्हाला समाधान वाटत नाही,
त्याच प्रकारे मला माझा आनंद आणि माझे सांत्वन मिळते
- तुझ्याकडे येण्यासाठी,
- तुझ्यासोबत राहण्यासाठी आणि
- तुझ्याशी बोलण्यासाठी.

आपण समजू शकत नाही
- एक आत्मा, ज्याचा एकमेव उद्देश मला संतुष्ट करणे हा आहे, तो माझ्या हृदयावर असू शकतो, ई
- आकर्षणाची शक्ती जी ती माझ्यावर लावते.
मला या आत्म्याशी इतकं जोडलं गेलं आहे की त्याला जे हवं आहे ते करायला मला भाग पडते."

मला समजले की तो असे बोलला कारण, या दिवसात, जेव्हा मला खूप त्रास होत होता, तेव्हा मी स्वतःला आंतरिकपणे पुन्हा सांगत राहिलो:

"माझ्या येशू, तुझ्या फायद्यासाठी!
हे दुःख तुमच्यासाठी स्तुती आणि श्रद्धांजली होवो!
तुझे गौरव करणारे आणि तुझ्यावरील माझ्या प्रेमाचा पुरावा असे अनेक आवाज असू दे!"

चांगुलपणा आणि वैभवाने भरलेला, माझा प्रिय येशू येत राहतो.
त्याने मला सांगितले :
"माझ्या नजरेची शुद्धता तुझ्या सर्व कृतींमध्ये चमकते जी अशा प्रकारे वैभवात रूपांतरित झाली आहे जी मला प्राण्यांमध्ये दिसणाऱ्या घाणेरड्या गोष्टींबद्दल सांत्वन देते".
या शब्दांनी मी गोंधळलो आणि काही बोलण्याचे धाडस केले नाही. आनंद करू इच्छित असताना, *येशू मला म्हणाला* :
"मला सांग, तुला काय हवंय?"
मी उत्तर दिले, "तुम्ही तिथे असता, मी कशाची इच्छा करू शकतो?" मला काय हवे आहे ते सांगण्यासाठी त्याने मला अनेकदा विचारले.
त्याच्याकडे पाहून, मला त्याच्या गुणांचे सौंदर्य दिसले आणि मी त्याला म्हणालो:
"माझ्या प्रिय येशू, मला तुझे गुण दे".

त्याचे हृदय उघडून, त्याने त्याच्या विविध सद्गुणांशी सुसंगत वसंत किरण आणले, ज्याने माझ्या हृदयात प्रवेश करून माझे स्वतःचे गुण बळकट केले.

तो मला म्हणाला: "तुला आणखी काय हवे आहे?"

शेवटच्या दिवसात हे लक्षात ठेवून,
- एका विशेष वेदनाने मा७ ा इंद्रियांना देवामध्ये विघळ? ापासून ोखले, मी उत्त
दिले:
"मा७ ा पोपकाी येशू, वेदना मला तु७ ात हव? ापासून ोखू शकत नाहीत."

मा७ ा शीच्या या वेदनादायक भागाव हात ठेवून, त्याने उबळांची हिंसा कमी केली जेणेकरून मी स्वत: ला अधिक चांगल्या प्रका एकत्रित करू शकेन आणि त्याच्यामध्ये स्वतःला गमावू शकेन».

आज सकाळी, मा७ ा गोड येशूला पाहून,
मला भीती वाटत होती की तो नसून मला फसवणा भूत होता. माझी भीती पाहून *तो मला म्हणाला:* "

जेव्हा मी आ ाला भेट देतो,
- त्याच्या सर्व आंतिक शक्तींचा नाश होतो आणि
तो त्याच्या शून्यतेला ओळखतो .

आ७ा इतका नाश झालेला पाहून,
माझे प्रेम अनेक प्रवाहात बदलले आहे जे चांगल्यासाठी मजबूत क? ासाठी येतात.

जेव्हा तो सैतान असतो तेव्हा उलट घडते . "

आज सकाळी, मा७ ा प्रिय येशूने मला मा७ ा शीतून बाहे काढले.
त्यातून मला पुरुषांवील विश्वासाचा क्षय तसेच युद्धाची तयाी दिसून आली.

मी त्याला सांगितलं:
"हे पमेश्व, धार्मिक स्तव जगाची स्थिती आ ाला तोड? ासाठी दुःखदायक आहे.
मला असे वाटते की धर्म, जो मनुष्याला उत्तेजित कतो आणि त्याला शाश्वत ध्येयाकडे प्रवृत्त कतो,
ते यापुढे ओळखले जात नाही.
सर्वात दुःखाची गोष्ट ही आहे की जे लोक स्वतःला धार्मिक म्हणवतात आणि ंनी त्याचे क्षण क? ासाठी आणि त्याचे पुनरुज्जीवन क? ासाठी आपले प्राण द्यायचे तेच लोक धर्माकडे दुर्लक्ष कतात".

दुःखी नजने, *येशूने मला सांगितले* :
"माझी मुलगी,
माणसे पशूसारखे जग? ाचे कारण,
त्यांनी त्यांची धार्मिक भावना गमावली आहे .

याहूनही वाईट काळ त्यांच्यासाठी येत आहे
ा अंधत्वात ते बुडून गेले आहेत. त्यांना असे पाहून माझे हृदय दुखते.

धर्मनिपेक्ष आणि धार्मिक सर्व प्रकाच्या लोकांचे क्त सांडले जाईल,
- या पवित्र धर्माचे पुनरुज्जीवन कल ई

- उरलेली मानवता होती.
n त्यांना पुन्हा सुसंस्कृत बनवून, नवीन धर्म त्यांना त्यांचे खानदानीपणा परत मिळवून देईल.

त्यामुळे ते आवश्यक आहे
-की रक्त सांडले आहे
- तीच चर्च जवळजवळ सर्व नष्ट झाली आहेत,
जेणेकरून ते पुनर्संचयित केले जाऊ शकतात आणि त्यांची मूळ प्रतिष्ठा आणि वैभव परत मिळवू शकतात.

मी गप्प आहे
येणाऱ्या काळात पुरुषांना ज्या क्रूर यातना सहन कराव्या लागतील. कारण मला ते फारसे आठवत नाही.
आणि मला ते स्पष्टपणे का दिसत नाही.

जर परमेश्वराला मी याबद्दल बोलायचे असेल तर तो मला अधिक प्रकाश देईल आणि मग मी अधिक लिहू शकेन. सध्या मी इथेच थांबतो.

आज्ञाधारकतेच्या नावाने कबूल करणाऱ्याने मला येशूला सांगण्यास सांगितले:
तो कधी येईल:
"मी तुझ्याशी बोलू शकत नाही, निघून जा"
मला वाटले की हे एक प्रहसन आहे आणि वास्तविक निर्देश नाही.

मग जेव्हा येशू आला, तेव्हा मिळालेला आदेश जवळजवळ विसरला, मी त्याला म्हणालो:
"माझ्या चांगल्या येशू, वडिलांना काय करायचे आहे ते पहा".

येशूने मला उत्तर दिले: " **त्याग,** माझी मुलगी".
मी म्हणालो, "परंतु, प्रभु, हे गंभीर आहे. हे तुमच्या नाकारण्याबद्दल आहे; मी ते कसे करू शकतो?

दुसऱ्यांदा, येशू म्हणतो: " **निरसन** ".
मी पुढे म्हणालो: "पण, प्रभु, तू काय म्हणत आहेस? मी तुझ्याशिवाय जगू शकेन यावर तुला खरोखर विश्वास आहे का?"

तिसऱ्यांदा येशूने मला सांगितले: "माझी मुलगी **,** अस्वीकार ". त्यानंतर तो गायब झाला.
येशूला जे हवे होते ते पाहून मला कसे वाटले हे कोण सांगू शकेल
- की मी या मुद्द्याचे पालन करण्यास तयार आहे!

मी आल्यावर कबूल करणाऱ्याने मला विचारले की मी त्याची आज्ञा पाळली आहे का?
सर्व काही कसे गेले हे सांगितल्यानंतर, त्याने त्याच्या सूचना पुन्हा सांगितल्या, म्हणजे, कोणताही विचार न करता,
माझा एकमेव आधार असलेल्या येशूशी मी बोलायला नको होते,

आणि जर तो दिसला तर मला त्याला दूर ढकलावे लागले .
म्हणून तो मला जे विचारत आहे ते आज्ञाधारकतेच्या नावाखाली आहे हे समजल्यानंतर,
मी स्वतःला आतल्या मनात म्हणालो: " ***फियाट व्हॉलंटास तुआ*** देखील यात आहे".
अरेरे! मला किती खर्च झाला! किती क्रूर होता !
जणू एका खिळ्याने माझ्या हृदयाला इकडून तिकडे टोचले होते.

माझा एकुलता एक चांगला, त्याच्या मागे सतत खंगत राहण्याची माझी सवय, माझ्या श्वासोच्छवासाचा आणि माझ्या हृदयाच्या धडधडण्याइतकाच माझ्या अस्तित्वाचा भाग आहे.

हे थांबवायचे आहे,
हे एखाद्याला श्वास घेण्यापासून किंवा त्यांच्या हृदयाचे ठोके रोखण्याचा प्रयत्न करण्यासारखे आहे. आपण असे कसे जगू शकतो?

तथापि, *आज्ञाधारकता जिंकली पाहिजे* .
अरे देवा, काय वेदना, काय यातना!

माझ्या अस्तित्वाचे संपूर्ण आयुष्य आहे त्याच्या मागे पडण्यापासून हृदयाला कसे रोखता येईल?
हृदयाचे ठोके कसे थांबवायचे?
सर्व शक्तीसह, माझी इच्छा माझ्या हृदयाला धरून ठेवण्यासाठी धडपडत होती. पण त्याला काय सतत दक्षतेची गरज होती.

वेळोवेळी माझी इच्छाशक्ती खचून गेली. येशूला कॉल करून माझे हृदय वाचले.
हे लक्षात घेऊन माझी इच्छाशक्ती माझ्या हृदयाला रोखण्याचा अधिक प्रयत्न करत होती. पण अनेकदा त्याचा फटका चुकला.
म्हणूनच मला असे वाटू लागले की मी सतत अवज्ञाच्या अवस्थेत आहे.

अरेरे! माझ्या जीवनात किती विरोधाभास आहे, किती रक्तरंजित युद्ध आहे, माझ्या गरीब हृदयासाठी किती वेदना आहे!
माझे दुःख इतके होते की मला वाटले की मी मरणार आहे.
जर मी मरण पावलो असतो, तर मला दिलासा मिळाला असता. मी न मरणयातना जगलो.

मी दिवसभर आणि रात्रभर अश्रू ढाळत होतो. आणि मी माझ्या नेहमीच्या अवस्थेत होतो.
माझा परोपकारी येशू आला आणि मी, आज्ञाधारकपणे, मी त्याला म्हणालो:
"प्रभु, येऊ नकोस, कारण आज्ञापालन परवानगी देत नाही".

सहानुभूतीने आणि स्वतःला बळकट करण्याच्या इच्छेने,
येशूने त्याच्या सर्जनशील हाताने माझ्यावर वधस्तंभाचे एक मोठे चिन्ह केले आणि मला सोडले.

मी माझ्या शुद्धीकरणात होतो त्याचे वर्णन कसे करावे?

मला माझ्या एका चांगल्यासाठी घाई करण्याची परवानगी नव्हती, किंवा त्याला कॉल करण्याची किंवा त्याच्या मागे झुकण्याची परवानगी नव्हती!
आह! शुद्धीकरणातील धन्य आत्मे किमान त्याला कॉल करू शकतात, घाईघाईने बाहेर पडू शकतात, त्यांच्या प्रेयसीकडे त्यांची व्यथा सांगू शकतात.
त्यांना फक्त त्याची मालकी घेण्यास मनाई आहे.
मीही या सांत्वनापासून वंचित आहे. मी रात्रभर फक्त रडलो.

माझ्या कमकुवत स्वभावाने ते आता सहन केले नाही, आराध्य येशू आला. त्याला माझ्याशी बोलायचे आहे असे वाटत असल्याने, मी लगेच त्याला म्हणालो:
"माझ्या प्रिय जीव, मी तुझ्याशी बोलू शकत नाही.
कृपया येऊ नका, कारण आज्ञाधारकता त्यास परवानगी देत नाही. जर तुम्हाला तुमची इच्छा कळवायची असेल तर जा आणि ते पहा."

मी बोलत असताना मला कबुली देणारा दिसला. त्याच्या जवळ *जाऊन येशू त्याला म्हणाला* :

"हे माझ्या आत्म्यासाठी अशक्य आहे.
मी त्यांना माझ्यात बुडवून ठेवतो
- एकच पदार्थ तयार करणे
की आम्हाला एकमेकांपासून वेगळे करणे अशक्य होते!

हे असे आहे की जेव्हा दोन पदार्थ मिसळतात तेव्हा ते एकमेकांमध्ये रक्तसंक्रमण करतात.
जर आपण त्यांना वेगळे करू इच्छित असाल तर ते अशक्य आहे.
त्याचप्रमाणे, माझ्या आत्म्याला माझ्यापासून वेगळे करणे अशक्य आहे." असे बोलून ते अदृश्य झाले.
मी माझ्या वेदनांसह राहिलो, पूर्वीपेक्षाही जास्त. माझे हृदय इतके जोरात धडधडत होते की मला माझी छाती फुटली.

नंतर, मी स्वतःला माझ्या शरीरातून कसे बाहेर काढले हे मी स्पष्ट करू शकत नाही.
मिळालेली ऑर्डर विसरून मी रडत, ओरडत आणि माझ्या गोड येशूला शोधत स्वर्गाच्या तिजोरीकडे निघालो.
अचानक मला दिसले की तो माझ्याकडे चालला आहे आणि सर्व उत्साही आणि निस्तेजपणे माझ्या हातात झोकून देतो. मला मिळालेली सूचना लगेच लक्षात ठेवून मी त्याला म्हणालो:
"प्रभु, आज सकाळी मला मोहात पाडू नकोस. आज्ञापालन नको आहे हे तुला माहीत नाही का?"

त्याने उत्तर दिले : "कबुली देणाऱ्याने मला पाठवले आहे, म्हणूनच मी आलो आहे".
मी म्हणालो, "ते काही खरं नाही! मला फसवायला आणि आज्ञापालनात अपयशी बनवायला येणारा तू राक्षस असेल का?"

तो पुढे म्हणाला : "मी भूत नाही".
मी म्हणतो: "जर तुम्ही भूत नसाल, तर एकत्र क्रॉसचे चिन्ह बनवूया".

म्हणून, आम्ही दोघांनी, क्रॉसची खूण केली.
मग मी जोडले: “जर कबूल करणाऱ्याने तुला पाठवले हे खरे असेल तर आपण त्याला भेटायला एकत्र जाऊ या, म्हणजे त्याला कळेल की तू येशू ख्रिस्त आहेस की भूत.
तरच माझी खात्री पटेल.

म्हणून आम्ही कबुलीजबाबाकडे गेलो.
येशू लहान असल्याने, मी त्याला तिच्या कुशीत ठेवले आणि म्हटले:
"माझ्या पित्या, तुझ्यापासून ओळखा: हा माझा प्रिय येशू आहे की भूत?"

मूल त्याच्या वडिलांच्या हातात असताना, मी त्याला म्हणालो:
"जर तू खरोखर येशू आहेस, तर कबूल करणाऱ्याच्या हाताचे चुंबन घे".

मला वाटत
- जर तो प्रभु असता तर त्याने कबूल करणाऱ्याच्या हाताचे चुंबन घेण्यासाठी स्वत: ला खाली केले असते आणि तेच
- जर तो भूत असता तर तो नाकारेल.

येशूने त्या माणसाच्या हाताचे चुंबन घेतले नाही, तर अधिकाराने धारण केलेल्या याजकाच्या हाताचे चुंबन घेतले.

मग कबुलीजबाब तो येशू आहे की नाही हे पाहण्यासाठी त्याच्याशी वाद घालत आहे असे मला वाटले.
तसे असल्याचे पाहून त्याने ते माझ्या हातात दिले.

असे असूनही, माझे गरीब हृदय माझ्या प्रिय येशूच्या प्रेमाचा आस्वाद घेऊ शकले नाही. का?
-मला अजूनही आज्ञाधारकतेने बांधील वाटले आणि,
-म्हणून, मला ते उघडायचे नव्हते किंवा प्रेमाचा एक शब्दही बोलायचा नव्हता.

हे पवित्र आज्ञाधारक, तू किती शक्तिशाली आहेस!

हौतात्म्याच्या या दिवसांत, मी तुला सर्वात शक्तिशाली योद्धा म्हणून पाहतो,
- डोक्यापासून पायापर्यंत सशस्त्र, तलवारी, डंक आणि बाण, ई
- दुखापत करण्यासाठी सर्व साधनांसह सुसज्ज.

आणि जेव्हा तुम्हाला कळेल की माझे गरीब, थकलेले आणि वेदनादायक हृदय गरज आहे
- आराम,
- त्याचे ताजेतवाने स्रोत, त्याचे जीवन, त्याला चुंबकासारखे आकर्षित करणारे केंद्र शोधण्यासाठी,
- तुझ्या हजार डोळ्यांनी माझ्याकडे पहा,
तू माझ्यावर सर्व बाजूंनी क्रूर जखमा करतोस.
आह! कृपया माझ्यावर दया करा आणि इतके क्रूर होऊ नका! मी या विचारांचे

मनोरंजन करत असताना,
मी माझ्या आराध्य येशूचा आवाज माझ्या कानात ऐकला:

"आज्ञापालन हे माझ्यासाठी सर्वस्व होते आणि ते तुमच्यासाठी सर्वस्व असावे अशी माझी इच्छा आहे. आज्ञापालनानेच मला जन्म दिला आणि आज्ञापालनानेच मला मरण दिले.
मी माझ्या शरीरावर ज्या जखमा वाहतो त्या सर्व जखमा आणि खुणा आहेत.
आज्ञाधारकपणाने माझ्यावर परिणाम केला आहे.
तुमचे म्हणणे बरोबर आहे की ती सर्वात शक्तिशाली योद्ध्यासारखी आहे, दुखापत करण्यासाठी सर्व प्रकारच्या शस्त्रांनी सज्ज आहे.

खरंच
- माझ्या रक्ताचा एक थेंबही सोडला नाही,
- तिने माझे शरीर फाडले,
- माझे अशक्त हृदय, थकलेले आणि रक्तस्त्राव होत असताना त्याने माझी हाडे मोडून काढली, त्याला सांत्वन देण्यासाठी दयाळू कोणीतरी शोधत होता.

जुलमी लोकांचा सर्वात क्रूर म्हणून वागणे, आज्ञाधारकपणा नंतरच समाधानी झाला
- वधस्तंभावर बलिदान देणे e
-प्रेमाच्या बळीप्रमाणे मला शेवटचा श्वास घेताना पाहिल्याबद्दल.

आणि का?
कारण या पराक्रमी योद्ध्याची भूमिका म्हणजे आत्म्यांचा त्याग करणे.

हे फक्त आत्म्यांविरुद्ध भयंकर युद्ध पुकारण्याशी संबंधित आहे.
- जे स्वतःचा पूर्णपणे त्याग करत नाहीत.

जीवाला त्रास होतो की नाही, तो जगतो किंवा मरतो याची पर्वा नाही.
कोणत्याही गोष्टीकडे लक्ष न देता फक्त जिंकण्याचे ध्येय ठेवा. म्हणूनच त्याला "व्हिटोरिया" म्हणतात.
कारण ते सर्व विजयाकडे नेत असते.
जेव्हा आत्मा मरतो असे वाटते, तेव्हाच त्याचे खरे जीवन सुरू होते. आज्ञाधारकतेने मला कोणत्या उंचीवर नेले नाही?
त्याच्याकडून,
- मी मृत्यूवर विजय मिळवला,
- मी नरक चिरडला,
- मी माणसाला त्याच्या साखळदंडातून मुक्त केले,
- मी आकाश उघडले आणि विजयी राजाप्रमाणे,
मी माझ्या राज्याचा ताबा घेतला आहे, केवळ माझ्यासाठीच नाही तर माझ्या सर्व मुलांसाठी ज्यांना माझ्या मुक्तीचा फायदा झाला आहे.

आह! होय! मला माझा जीव गमवावा लागला हे खरे आहे.
पण "आज्ञापालन" हा शब्द माझ्या कानाला गोड संगीतासारखा वाटतो. म्हणूनच मला आज्ञाधारक आत्म्यांवर खूप प्रेम आहे."

आता मी जिथे सोडले होते तेथून उचलतो. थोड्या वेळाने कबूल करणारा आला.
वरील शब्द त्याला सांगितल्यानंतर त्याने आपली सूचना पाळली की, मी येशूसोबत असेच केले पाहिजे.

मी त्याला म्हणालो: "बाबा, येशू जेव्हा येईल तेव्हा त्याला म्हणायला मला किमान मन मोकळे सोडू दे: 'येऊ नकोस, कारण आपण एकमेकांशी बोलू शकत नाही'."

कबूलकर्त्याने उत्तर दिले:
"त्याला रोखण्यासाठी जे काही करता येईल ते करा. जमत नसेल तर त्याला जाऊ द्या."

या काहीशा संमिश्र शिक्षणाने माझे मन पुन्हा जिवंत झाले. पण त्यामुळे त्याला हजारो प्रकारे अत्याचार होण्यापासून थांबवले नाही.

खरंच, जेव्हा बाईने आज्ञाधारकपणा पाहिला
-त्याच्या निर्मात्याचा शोध घेताना माझे हृदय काही काळ धडधडणे थांबले - त्याच्या शक्तीचे नूतनीकरण करण्यासाठी त्याच्यामध्ये विश्रांती घेण्यास सक्षम होण्याच्या आशेने, तो माझ्यावर पडला आणि त्याच्या पंजेने मला सर्व बाजूंनी जखमी केले.

दुःखी परावृत्ताची साधी पुनरावृत्ती: "येऊ नका, कारण आपण एकमेकांशी बोलू शकत नाही" हे माझ्यासाठी शहीदांपैकी सर्वात क्रूर होते.
मी माझ्या नेहमीच्या स्थितीत असताना, माझा गोड येशू आला आणि मी त्याला प्रश्नातील "दुःखी परावृत्त" सांगितले.

मग, अधिक न करता तो निघून गेला.
दुसऱ्या वेळी, जेव्हा मी त्याला म्हणालो: "येऊ नकोस, कारण आज्ञापालन परवानगी देत नाही",

त्याने मला सांगितले :
" माझी मुलगी,
माझ्या उत्कटतेचा प्रकाश तुमच्या मनात सदैव उपस्थित राहू दे.
कारण, *माझे कटू दुःख* पाहता, तुझे ते कमीच वाटेल .

तसेच, *मी माझ्या दुःखा*चे मूळ कारण, जे पाप आहे, यावर विचार करतो,
तुमची छोटीशी अपूर्णता तुम्हाला गंभीर वाटेल .

दुसरीकडे, जर तुम्ही माझ्याकडे टक लावून पाहिलं नाही, तर थोडासा त्रास तुमच्यासाठी ओझे होईल.
आणि तू तुझ्या गंभीर दोषांना अप्रासंगिक मानशील."

त्यानंतर तो गायब झाला.
काही वेळाने कबूल करणारा आला, आणि जेव्हा मी त्याला विचारले की मी असेच चालू ठेवायचे का, तो म्हणाला:
"नाही, तुम्ही त्याला काहीही सांगू शकता आणि तुम्हाला पाहिजे तोपर्यंत त्याला

तुमच्याकडे ठेवू शकता."

याने मला या अर्थाने मुक्त केले की मला आता आराधारक असलेल्या पराक्रमी योद्ध्याविरुद्ध इतके लढावे लागणार नाही.
जर त्याने त्याच सूचना चालू ठेवल्या तर,
तो त्वरीत मला शारीरिकरित्या मारण्यास सक्षम असेल.

खरे तर माझ्यासाठी हा मोठा विजय ठरला असता.
कारण तेव्हा मी माझ्या सर्वोच्च चांगल्यामध्ये कायमचे सामील झाले असते आणि यापुढे पूर्वीसारखे अंतराने नाही.
बाईच्या आराधारकपणाबद्दल मी खूप आभार मानले असते हे वेगळे सांगण्याची गरज नाही.
मी त्याला आराधारकतेचे गाणे, म्हणजेच विजयाचे गाणे गायले असते. मग हसत हसत त्याच्या ताकदीवर हसलो असतो!

मी या ओळी लिहिल्याप्रमाणे,
एक तेजस्वी आणि मोहक डोळा मला दिसला *आणि एक आवाज मला म्हणाला* :

"आणि मी तुझ्यासोबत सामील झालो असतो आणि तुझ्याबरोबर हसलो असतो, कारण माझाही विजय झाला असता."

मी उत्तर दिले: "हे प्रिय आराधारक, एकत्र हसल्यानंतर,
मी तुला स्वर्गाच्या दारात "गुडबाय" म्हणत सोडले असते, "पुढच्या" साठी नाही.
त्यामुळे तुम्हाला पुन्हा कधीही तुमच्याशी व्यवहार करावा लागणार नाही.
शिवाय, तुला आत येऊ न देण्याची मी खूप काळजी घेतली असती."

आज सकाळी, मी खूप निराश झालो आणि स्वतःला इतके वाईट वाटले की मी स्वतःला उभे राहू शकत नाही. जेव्हा येशू आला तेव्हा मी त्याला माझ्या दयनीय स्थितीबद्दल सांगितले.

त्याने मला सांगितले:
"माझ्या मुली, निराश होऊ नकोस. ही माझी नेहमीची वागण्याची पद्धत आहे:
आत्म्याला हळूहळू पूर्णत्वाकडे आणण्यासाठी आणि सर्व एकाच वेळी नाही,
जेणेकरून तो नेहमी जागरूक असेल
- की त्याला काहीतरी चुकत आहे
- तिला जे गहाळ आहे ते मिळवण्यासाठी तिने सर्वतोपरी प्रयत्न केले पाहिजेत. म्हणून मला ते अधिक आवडते आणि ते स्वतःला आणखी पवित्र करते.

आणि मी, त्याच्या कृतींनी आकर्षित झालो,
त्याला नवीन स्वर्गीय अनुग्रह देणे मला बंधनकारक वाटते. शिवाय, आत्मा आणि मी यांच्यात पूर्णपणे दैवी देवाणघेवाण स्थापित केली जाते.

"जर, दुसरीकडे, आत्म्यामध्ये परिपूर्णतेची परिपूर्णता असेल,
- म्हणजे सर्व सद्गुण म्हणायचे, त्याने काही प्रयत्न केले नसावेत.

आणि आवश्यक सुरुवात गहाळ होईल
- जेणेकरुन निर्माता आणि त्याच्या सृष्टीमध्ये अग्नी प्रज्वलित होईल. "परमेश्वर सदैव धन्य असो!

येशू नेहमीप्रमाणे आला, परंतु पूर्णपणे नवीन पैलूमध्ये.

ते तीन मुळे असलेल्या झाडाच्या खोडासारखे दिसत होते,
- त्याच्या जखमी हृदयातून बाहेर आला आणि
- माझ्या आत शिरण्यासाठी वाकणे,
ज्यातून अनेक भारित शाखा उदयास आल्या आहेत
- फुले, फळे, मोती
- आणि मौल्यवान दगड जे तेजस्वी ताऱ्यांसारखे चमकतात.
या झाडाच्या सावलीत माझा प्रेमळ येशू खूप मजा करत होता. विशेषत: झाडावरून पडलेल्या अनेक मोत्यांनी त्याच्या सर्वात पवित्र मानवतेसाठी एक भव्य अलंकार बनवले.

त्याने मला सांगितले:

"माझ्या प्रिय मुली, झाडाच्या खोडाची तीन मुळे आहेत
-लग्नाची अंगठी,
- आशा आणि
- दानधर्म.

ही खोड माझ्या हृदयातून तुझ्या आत शिरण्यासाठी बाहेर पडते याचा अर्थ
- *की आत्म्याकडे असलेले सर्व चांगले माझ्याकडून येते* , आणि
- *त्या प्राण्यांकडे त्यांच्या शून्यतेशिवाय काहीही नाही,*
जे मला हवे ते करण्यासाठी त्यांच्यात प्रवेश करण्याचे स्वातंत्र्य देते.

तथापि, असे आत्मे आहेत जे
- माझा विरोध करा आणि
- त्यांच्या स्वत: च्या इच्छेनुसार करणे निवडा.
त्यांच्यासाठी खोड फांद्या, फळ किंवा चांगले काहीही देत नाही.

या झाडाच्या फांद्या, त्याची फुले, फळे, मोती आणि मौल्यवान रत्ने, हे आत्म्याचे वेगवेगळे गुण आहेत.

अशा सुंदर झाडाला काय जीवन देते?
अर्थात *ही त्याची मुळे आहेत.*
याचा अर्थ *विश्वास,* आशा आणि धर्मादाय
- त्यात सर्वकाही समाविष्ट आहे आणि
- ते झाडाचा पाया आहेत जे त्यांच्याशिवाय काहीही उत्पन्न करू शकत नाहीत.'

मला ते समजले
- फुले *सद्गुणांचे प्रतिनिधित्व करतात,*
- फळे , *भोग* इ

- मोती आणि मौल्यवान रत्ने *देवावरील शुद्ध प्रेमातून जगलेल्या दुःखांचे प्रतिनिधित्व करतात* .
म्हणूनच या वस्तू आपल्या प्रभुसाठी एक भव्य अलंकार बनवतात.

या झाडाच्या सावलीत बसून येशूने माझ्याकडे पित्यासारखे प्रेमळ नजरेने पाहिले.
मग, प्रेमाच्या अतुलनीय ओतत, त्याने मला घट्ट मिठी मारली आणि म्हटले:
"किती सुंदर आहेस तू!
तू माझे कबूतर आहेस, माझे प्रिय निवासस्थान आहेस, माझे जिवंत मंदिर आहेस जेथे मी पिता आणि पवित्र आत्म्यासोबत राहण्याचा आनंद घेतो.
तुझी सततची तहान मला सांत्वन देते
मला प्राण्यांकडून सतत अपराध मिळतात.

हे जाणून घ्या की माझे तुझ्यावर असलेले प्रेम इतके महान आहे की मला ते अर्धवट लपवावे लागेल
त्यामुळे तुम्ही तुमचे मन गमावू नका आणि मरणार नाही.

खरं तर, जर मी तुला माझे सर्व प्रेम दाखवले,
-तुम्ही फक्त तुमचे मन गमावणार नाही,
- पण तू आता जगू शकत नाहीस.

या प्रेमाच्या ज्वाळांनी तुझा दुर्बल स्वभाव भस्मसात होईल.

तो बोलत असताना, मी गोंधळलो आणि मी माझ्या शून्यतेच्या अथांग डोहात बुडल्यासारखे वाटले कारण मी स्वतःला अपूर्णतेने भरलेले पाहिले.

सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे, प्रभूकडून मिळालेल्या अनेक कृपेच्या पार्श्वभूमीवर मला माझी कृतघ्नता आणि शीतलता लक्षात आली.

पण मला आशा आहे
- सर्वकाही त्याच्या गौरव आणि सन्मानासाठी योगदान देऊ शकते आणि
- की तो, त्याच्या प्रेमाच्या गर्दीत, माझ्या हृदयाच्या कठोरपणावर मात करेल.

आज सकाळी माझा आराध्य येशू आला
मला भीती वाटत होती की तो भूत आहे, मी त्याला म्हणालो:
"मला तुझ्या कपाळावर वधस्तंभाचे चिन्ह बनवू दे". ते केल्यावर मला निश्चिंत वाटले.
माझा प्रिय येशू थकलेला दिसत होता आणि त्याला माझ्यामध्ये विश्रांती घेण्याची इच्छा होती.

गेल्या काही दिवसांच्या त्रासामुळे मीही थकलो होतो, सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे
-कारण त्याच्या भेटी फार दुर्मिळ होत्या
- कारण मला त्याच्यामध्येही विश्रांती घेण्याची गरज वाटली.

थोड्या वेळानंतर, *त्याने मला सांगितले* :
"हृदयाचे जीवन प्रेम आहे.

तापाने ग्रासलेल्या अग्नीपासून मुक्ती मिळवणाऱ्या ज्याप्रमाणे मी आहे. माझा ताप प्रेम आहे.
मला भस्म करणाऱ्या आगीपासून योग्य आराम कुठे मिळेल?
मला ते माझ्या प्रिय आत्म्यांच्या कष्टात आणि कष्टात सापडते जे त्यांना फक्त माझ्यावरच्या प्रेमामुळे जगतात.

आत्मा माझ्याकडे वळण्यासाठी आणि मला सांगण्यासाठी मी बऱ्याचदा योग्य क्षणाची वाट पाहतो:

"प्रभो, *तुझ्या प्रेमामुळेच मी हे दुःख स्वीकारले आहे."*
आह! होय! हे माझ्यासाठी सर्वोत्तम आराम आहेत. ते मला आनंदित करतात आणि मला भस्मसात करणारी आग विझवतात.

मग येशूने विश्रांतीसाठी स्वतःला माझ्या बाहूंमध्ये झोकून दिले. तो विश्रांती घेत असताना त्याने मला नुकतेच सांगितलेल्या शब्दांबद्दल मला बऱ्याच गोष्टी समजल्या, विशेषत: त्याच्या प्रेमासाठी जगलेल्या दुःखांपैकी.

अरेरे! किती अनमोल चलन आहे!
सगळ्यांना कळलं तर आमच्यात जास्त त्रास सहन करण्याची स्पर्धा लागली असती.
परंतु मला वाटते की या नाण्याचे मूल्य ओळखण्यास आपण सर्वच अदूरदर्शी आहोत.

आज सकाळी मी थोडा अस्वस्थ होतो, बहुतेक भीतीने.
- जो येशू नसून एक भूत आहे, आणि
- माझी अवस्था देवाची इच्छा नाही. माझा आराध्य येशू आला आणि *मला म्हणाला* :
"माझ्या मुली, तू याबद्दल विचार करण्यात वेळ वाया घालवू इच्छित नाही.
तू माझ्यापासून विचलित होऊ दे आणि माझे अन्न तुझ्यापासून गायब आहे.

तुम्ही फक्त माझ्यावर प्रेम करण्याचा आणि माझ्यासाठी पूर्णपणे सोडून जाण्याचा विचार करावा अशी माझी इच्छा आहे , कारण अशा प्रकारे तुम्ही मला असे अन्न देऊ शकता जे माझ्यासाठी खूप आनंददायी आहे,
-आताप्रमाणे वेळोवेळी नाही,
- सतत ध्येय .

तुम्हाला ते वाटत नाही
- तुझी इच्छा माझ्यासाठी सोडून देणे,
- माझ्यावर प्रेम करणे,
- माझ्यासाठी अन्न बनवून, तुझा देव, की तुला सर्वात जास्त समाधान मिळेल?"
मग त्याने मला त्याचे हृदय दाखवले ज्यामध्ये प्रकाशाचे तीन ग्लोब्स होते, ज्याने नंतर फक्त एकच तयार केला.

त्याने आपले सादरीकरण चालू ठेवले:
"तुम्ही माझ्या हृदयात पाहत असलेले प्रकाशाचे ग्लोब्स आहेत
-लग्नाची अंगठी,
- आशा आणि

- दानधर्म
जे मी देऊ केले
- दुःखी मानवतेला आनंद दे‍ ासाठी भेटवस्तू म्हणून.
आज मला तुला एक स्पेशल गिफ्ट द्यायचे आहे." तो बोलता बोलता कितीतﻼ किﻹण निघाले
-प्रकाशाचे ग्लोब्स उठले आणि
- त्याने मा७ I आ८ ाला जाळ्यासाﻹखे वेढले.

तो पुढे म्हणाला :
"तुम्ही तुमच्या आ८ ाचा ताबा घ्यावा अशी माझी इच्छा आहे.

सर्व प्रथम, विश्वासाच्या पंखांवर उडू
आणि, त्याच्या प्रकाशासह, *ए ामध्ये तुम्ही स्वतःला विसर्जित करता* ,.
मी तुझा देव, तू मला जाणून घे‍ ास आणि अधिकाधिक ९ान प्राप्त कﻹ‍ ास सक्षम असेल.
मला अधिक जाणून घेतल्यास, तुम्हाला उद्ध्वस्त वाटेल आणि
तुमच्या शून्यतेला यापुढे आधार मिळणार नाही .

म्हणून, उंच जा आणि तयाﻹ झालेल्या *आशेच्या अथांग समुद्रात डुबकी मारा*
- मा७ I नश्वﻹ जीवनात मी प्राप्त केलेल्या सर्व गुणवत्तेपैकी, तसेच
- मा७ I पॅशनच्या वेदना मानवतेला भेट म्हणून देऊ केल्या.

हे केवळ या गुणांसाठी आहे
तुमच्याकडे विश्वासाची अफाट वस्तू मिळ‍ ाची आशा आहे. दुसﻼ मार्ग नाही.
जेव्हा तू मा७ I गुणवत्तेचा ताबा घेतोस जणू ते तुझेच होते, तेव्हा तुझे "काहीच नाही" त्याला यापुढे शून्यतेत विﻹघळल्यासाﻹखे वाटणाﻹ नाही, पण
त्याला पुनरुज्जीवित वाटेल .
ते सुशोभित आणि समृद्ध होईल, अशा प्रकाﻹ दैवी दृष्टी स्वतःकडे आकर्षित कﻹल.

आ८ ाने लाजाळूपणा गमावला असेल.
आणि *आशा त्याला शक्ती आणि धैर्य देईल*
जेणेकरून खﻼब हवामानाच्या मध्यभागी ते खांबासाﻹखे स्थिﻹ होईल.
म्हणजेच जीवनातील विविध संकटे त्याला कोणत्याही प्रकाﻹ हादﻹवणाﻹ नाहीत.

आशेने, केवळ आ७ﻼ निर्भयपणे डुबकी माﻹत नाही
-विश्वासाच्या अफाट संपत्तीमध्ये पण तो त्यांना योग्य कﻹतो.
हे स्वतः देवाला योग्य ठﻹवे‍ ाच्या मुद्द्यावﻹ येते.

आह! होय! आशा आ८ ाला जे पाहिजे ते मिळवू देते. हे स्वर्गाचे द्वाﻹ आहे, त्यात प्रवेश कﻹ‍ ाचा एकमेव मार्ग आहे.
काﻹण "ए ाला सर्व गोष्टींची आशा आहे, त्याला सर्व काही मिळते".

आणि जेव्हा आ८ ाने स्वतःला देवाला सामावून घेतले, तेव्हा तो पﻼेपकाﻼच्या अथांग सागﻼसमोﻹ स्वतःला सापडेल.

त्याच्याबरोबर विश्वास आणि आशा आणणे,
तो त्याच्या देवाशी एक होण्यासाठी त्यात मग्न होईल».

माझा सर्वात दयाळू *येशू जोडला* :
"जर विश्वास राजा असेल आणि दान ही राणी असेल,
आशा ही मध्यस्थ आणि शांतता निर्माण करणारी आई आहे.

श्रद्धा आणि दान यात तफावत असू शकते.
परंतु आशा, शांततेचे बंधन असल्याने, सर्वकाही शांततेत बदलते. आशा म्हणजे आधार, ताजेपणा.

जेव्हा आत्मा विश्वासासाठी उठतो,
तिला देवाचे सौंदर्य आणि पावित्र्य आणि तिच्यावर प्रेम असलेले प्रेम दिसते.
म्हणून, तो देवावर प्रेम करण्यास प्रवृत्त आहे. तथापि, जाणीवपूर्वक
- त्याचे दुःख,
- काही गोष्टी तो करू शकतो ई
- त्याच्या प्रेमाचा अभाव,
तिला अस्वस्थ आणि अस्वस्थ वाटते. देवाच्या जवळ जाण्याचे धाडस तो फारच कमी करतो.

त्यामुळे ही मध्यस्थी आई
-विश्वास आणि चॅरिटी दरम्यान ठेवलेले आहे ई
- शांतता निर्माण करणारी म्हणून तिची भूमिका बजावू लागते.

आत्म्याला शांती पुनर्संचयित करा. तो तिला उठण्यासाठी ढकलतो.
हे तिला नवीन शक्ती देते आणि तिला "विश्वासाचा राजा" आणि "क्वीन चॅरिटी" च्या आधी नेते.
तो आत्म्याच्या नावाने त्यांची माफी मागतो.
तो त्यांना गुणवत्तेचा एक नवीन प्रवाह देतो आणि ते प्राप्त करण्याची विनंती करतो.

मग विश्वास आणि दान,
- या मातेच्या मध्यस्थीकडे डोळे टेकले की आत्म्याचे प्रेमळ आणि दयाळू स्वागत होते
आणि म्हणून, देवाला तिच्यामध्ये आनंद मिळतो. त्याचप्रमाणे, आत्म्याला देवामध्ये आनंद मिळतो."

हे पवित्र आशा, तू किती प्रशंसनीय आहेस !
तुमच्यामध्ये भरलेला आत्मा हा भूमी ताब्यात घेण्याच्या प्रवासात एका थोर प्रवाशासारखा आहे जो त्याचे सर्व भाग्य असेल.

तो अज्ञात असल्याने आणि त्याच्या मालकीच्या नसलेल्या जमिनी ओलांडत असल्याने,
- काही त्याची चेष्टा करतात,
- इतर त्याचा अपमान करतात,
- कोणीतरी त्याचे कपडे फाडले,

इतर लोक त्याला मारहाण करण्यापर्यंत मजल मारतात आणि जीवे मारण्याची धमकी देतात.

एवढ्या त्रासात थोर प्रवासी काय करतो? तुम्ही नाराज आहात का? अजिबात!
उलट त्याला या सगळ्या अडचणी देणाऱ्यांची तो खिल्ली उडवतो.
कारण त्याला खात्री आहे की तो जितका जास्त त्रास सहन करेल तितकाच तो त्याच्या जमिनीचा ताबा घेतल्यानंतर त्याचा सन्मान आणि गौरव होईल.
तो लोकांना आणखी त्रास देतो.

तो नेहमी शांत राहतो आणि जवळजवळ परिपूर्ण शांतता अनुभवतो. अपमानाच्या वेळी,
- इतका शांत राहतो की तो त्याच्या अत्यंत इष्ट देवाच्या उदरात झोपतो,
- त्याच्या सभोवतालचे इतर लोक जागे असताना.

<u>*या प्रवाशाला एवढी शांतता आणि स्थिरता कशामुळे मिळते?*</u>
ती शाश्वत वस्तूंची आशा आहे.
ते हक्काने त्याच्या मालकीचे असल्याने, तो त्यांच्या मालकीसाठी काहीही करण्यास तयार आहे. ते आपलेच असतील असा विचार करून तो त्यांच्यावर अधिकाधिक प्रेम करतो.
अशा प्रकारे <u>*आशा प्रेमाकडे घेऊन जाते*</u> .

माझ्या प्रिय येशूने मला दाखवलेल्या प्रत्येक गोष्टीचे मी वर्णन कसे करू? मी त्याऐवजी काहीही बोलू इच्छित नाही.
पण मला ती स्त्री आराधारक दिसत आहे,
- मैत्रीपूर्ण होण्याऐवजी,
— योद्ध्याचे रूप धारण करणे e
- माझ्याशी युद्ध करण्यासाठी आणि मला इजा करण्यासाठी त्याची शस्त्रे घ्या.

अरेरे! कृपया एवढ्या वेगाने शस्त्रे उचलू नका, पंजा, शांत व्हा. कारण मित्र राहण्यासाठी मी शक्य तितके तुमचे पालन करीन .
जेव्हा आत्मा परमार्थाच्या अथांग सागरात बुडतो,
- तिला अगम्य आनंद माहित आहे आणि
- ती अवर्णनीय आनंद घेते. तिच्यामध्ये सर्व काही प्रेम बनते:
- त्याचे उसासे,
- तुमचे हृदयाचे ठोके e
- त्याचे विचार
असे अनेक मधुर स्वर आहेत जे तो त्याच्या देवाच्या कानात घुमतो ज्यावर तो खूप प्रेम करतो.

हे आवाज प्रेमाने भरलेले आहेत आणि देवाला बोलावतात.
आणि तो, त्यांच्याद्वारे आकर्षित आणि जखमी होऊन, त्याच्या स्वतःच्या उसासे आणि हृदयाच्या ठोक्यांसह त्याच्या सर्व दैवी अस्तित्वाप्रमाणे प्रतिसाद देतो, आत्म्याला सतत स्वतःकडे बोलावतो.

या दैवी आवाहनांमुळे आत्मा किती दुखावला जातो हे कोण सांगू शकेल? तीव्र तापाच्या

प्रभावाखाली तो भ्रमित होऊ लागतो
ती धावते, जवळजवळ वेडी, आणि ती ताजेतवाने शोधण्यासाठी तिच्या प्रियकराच्या हृदयात मग्न होईल.

ती दैवी आनंद मुक्त करते.
प्रेमाच्या नशेत ती तिच्या गोड पतीसाठी प्रेमाची स्तोत्रे रचते.
आत्मा आणि ईश्वर यांच्यात घडणारी प्रत्येक गोष्ट कशी सांगायची? या परमार्थाबद्दल आपण कसे बोलू शकतो जो स्वतः देव आहे?

मला एक अफाट प्रकाश दिसतो आणि माझे मन थक्क झाले. कधी मी एका मुद्द्यावर लक्ष केंद्रित करतो, कधी दुसऱ्या मुद्द्यावर
मी जे पाहतो ते वर्णन करण्याचा प्रयत्न करत असताना, मी फक्त स्तब्ध होतो.

काय करावं तेच कळत नाही, आत्ता मी गप्प बसलो. मला विश्वास आहे की बाईची आज्ञाधारकता मला क्षमा करेल.
कारण, जर तो माझ्यावर रागावला तर या वेळी तो योग्य होणार नाही.
हे सर्व चुकीचे ठरले असते, कारण मला अभिव्यक्तीची अधिक सहजता मिळाली नाही.
तुला समजते का, खूप आदरणीय लेडी आज्ञाधारक?
अधिक चर्चा न करता शांतता राखूया!

पण असा विचार कोणी केला असेल?
जरी ती चुकीची असली आणि मला स्वतःला व्यक्त करणे कठीण झाले तरी,
लेडी ओबेडिअन्सने उत्राण घेतले आणि एका क्रूर जुलमीसारखे वागू लागले आणि मला माझा प्रकार पाहण्यापासून रोखण्याइतपत पुढे गेले.
सांत्वन.

तुम्ही बघू शकता, ही महिला कधीकधी लहान मुलीसारखी वागते. जेव्हा त्याला काही हवे असते आणि नम्रपणे विचारून ते मिळत नाही,
मग तिची विनंती मान्य होईपर्यंत तिने घर तिच्या रडण्याने आणि अश्रूंनी भरले.

शाब्बास! तू असा आहेस असं मला वाटलं नव्हतं! मी तोतरे असलो तरी तुम्ही मला दानधर्माबद्दल लिहावे असे वाटते. अरे देवा, फक्त तूच ते अधिक वाजवी करू शकतोस. कारण असे चालू शकत नाही हे उघड आहे !

कृपया, आज्ञाधारक, मला माझा गोड येशू परत द्या. मला माझ्या परम चांगल्याच्या दर्शनापासून वंचित ठेवू नका .
मी तुम्हाला वचन देतो की, जरी मी अडखळत असलो तरी तुम्हाला पाहिजे तसे लिहीन.
मला काही दिवस विश्रांती द्यावी अशी कृपा मी तुझ्याकडे मागतो.

कारण माझे मन खूप लहान आहे
तो यापुढे दैवी परोपकार असलेल्या या विशाल सागरात बुडून जाणे सहन करू शकत नाही. विशेषतः जेव्हा मी माझे दुःख आणि कुरूपता अधिक स्पष्टपणे पाहतो. आणि देवाचे माझ्यावरील प्रेम पाहून मला असे वाटते की मी माझे मन गमावत आहे.
मला वाटते की माझा दुर्बल स्वभाव कोलमडून जाईल, आता ते सहन करू शकणार

नाही. तोपर्यंत मी इतर लेखन करीन.
असे म्हटल्यावर मी माझे निकृष्ट लेखन चालू ठेवतो.

मी आधीच नमूद केलेल्या गोष्टी करण्यात माझे मन व्यस्त असताना, मी स्वतःशी विचार केला:
"हे लेखन मी स्वतः आचरणात आणले नाही तर काय फायदा होईल? ते माझ्या वाक्यासाठी वापरले जातील!"

मी असा विचार करत असताना, येशू आला आणि *मला म्हणाला* :
"जो तुमच्याशी बोलतो आणि जो तुमच्यामध्ये राहतो त्याला ओळखण्यासाठी या लिखाणांचा उपयोग होईल.
आणि जर तुम्हाला त्यांची गरज नसेल, तर माझा प्रकाश जे वाचतात त्यांना प्रकाशित करेल.

या विचाराने मी किती अस्वस्थ झालो हे सांगता येत नाही
- जे हे लेखन वाचतात त्यांना त्यांच्याशी संलग्न कृपेचा फायदा होऊ शकतो,
-आणि ते स्वीकारणारा आणि कागदावर ठेवणारा मी नाही!

हे लेखन माझा निषेध करणार नाही का?
ते इतर लोकांच्या हाती पडतील या विचाराने माझे मन वेदनेने भारावून गेले.
माझ्या खोल वेदनांमध्ये, मी स्वतःला म्हणालो:
"माझा विश्वास सिद्ध करायचा असेल तर माझ्या स्थितीचे प्रयोजन काय?"
मग माझा सर्वात दयाळू येशू परत आला आणि *मला म्हणाला* :
"जगाच्या उद्धारासाठी माझे जीवन आवश्यक होते.
मी यापुढे पृथ्वीवर राहू शकत नसल्यामुळे, मला कोणाची जागा घ्यायची आहे ते मी निवडतो,
जेणेकरून विमोचन चालू राहू शकेल. हे तुमच्या राज्याचे औचित्य आहे."

माझ्या गोड येशूने मला काल सांगितलेल्या शब्दांसाठी, मला माझ्या हृदयात एक नखे टोचल्यासारखे वाटले. मी या दुःखी पापी आहे त्याच्यासाठी नेहमीच दयाळू आहे, तो आला आणि करुणेने मला म्हणाला:
"माझ्या मुली, मला तू यापुढे असे दु:ख करायचे नाही.
हे जाणून घ्या की मी तुम्हाला जे काही लिहितो ते एक प्रतिबिंबापेक्षा अधिक काही नाही
- स्वतःचे आणि
- या परिपूर्णतेकडे मी तुझ्या आत्म्याला नेले आहे.

आह! अरे देवा!
हे शब्द मला खरे वाटत नसल्यामुळे मी लिहायला किती नाखूष आहे. सद्गुण आणि परिपूर्णता म्हणजे काय हे मला अजूनही समजलेले नाही.
पण आज्ञाधारक मला लिहायचे आहे.
आणि तिच्याशी संघर्ष करू नये म्हणून प्रतिकार न करणे माझ्यासाठी चांगले आहे .
हे सर्व आहे की तिचा दुहेरी चेहरा आहे ...

जर मी ती म्हणते तसे केले तर ती स्वतःला एक स्त्री म्हणून दाखवते आणि मला तिचा

सर्वात विश्वासू मित्र मानते, मला स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या सर्व वस्तूंचे वचन देते.

दुसरीकडे, जर त्याला माझ्याशी असलेल्या त्याच्या नातेसंबंधातील अडचणीची सावली सापडली तर, चेतावणी न देता,
ती दुखापत आणि नष्ट करण्यासाठी सर्व शस्त्रांसह योद्धा बनते.

हे माझ्या येशू, आज्ञापालन हा किती सद्गुण आहे कारण फक्त त्याचा विचार आपल्याला थरथर कापतो!

मी येशूला म्हणालो:
“माझ्या चांगल्या येशू, जर त्यांनी माझे संपूर्ण आयुष्य कटुतेने भरले तर मला इतके कृपा देण्यात काय अर्थ आहे, विशेषत: या तासांमध्ये मी तुझ्या उपस्थितीपासून वंचित आहे? तू कोण आहेस आणि मी कोणापासून वंचित आहे हे जाणून घेणे ही माझ्यासाठी हौतात्म्य आहे.
तुझ्या कृपेनेच मला सतत कटुतेत जगावे लागते."
येशूने उत्तर दिले :
"जेव्हा एखाद्या व्यक्तीने गोड पदार्थाचा गोडवा चाखला असेल आणि नंतर त्याला कडू पदार्थ घेण्यास भाग पाडले जाईल, तेव्हा त्याने कडू विसरण्यासाठी गोडपणाची इच्छा दुप्पट केली पाहिजे.
ही स्थिती आहे हे चांगले आहे.
कारण जर ते नेहमी गोड आणि कडू नसले तर ते गोड मानणार नाही.

दुसरीकडे, मिष्टान्न न चाखता, तो नेहमी कडू पदार्थ खात असेल, तर त्याला गोड पदार्थ नको असतील, कारण त्याला ते माहित नसतील.
म्हणून, दोन्ही उपयुक्त आहेत."

मी पुढे म्हटले: “माझ्या येशू, माझ्या दुःखी आणि कृतघ्न आत्म्याने धीर धरा, मला क्षमा कर.
मला असे वाटते की यावेळी मी खूप उत्सुक होतो."

तो पुढे म्हणाला: "एवढी काळजी करू नका.
तुमच्याशी संवाद साधण्याची आणि तुम्हाला शिकवण्याची संधी मिळण्यासाठी तुमच्या अंतरंगात अडचणी निर्माण करणारा मीच आहे ."

आतून मी स्वतःला विचार केला:
"जर हे लिखाण एखाद्या व्यक्तीच्या हातात पडले, तर तो म्हणू शकतो: 'ती एक चांगली ख्रिश्चन असली पाहिजे कारण परमेश्वराने तिला खूप कृपा दिली आहे', त्याकडे दुर्लक्ष करून, सर्वकाही असूनही, मी अजूनही खूप वाईट आहे.

अशा प्रकारे लोक स्वतःला फसवू शकतात,
- जेवढे चांगले आहे तेवढेच वाईट काय आहे.
आह! सज्जन! फक्त तुलाच सत्य आणि अंतःकरणाचा तळ माहीत आहे!”

मी या विचारांचे मनोरंजन करत असताना, माझा येशू आला आणि *मला म्हणाला* :

"मा७ । प्रिये, तू माझा आणि त्यांचा बचाव क৸णा৸ आहेस हे लोकांना कळले त৸ काय होईल!" मी उत्त৸ दिले: "मा७ । येशू, तू काय म्हणत आहेस?"

तो पुढे म्हणाला : "हे ब৸ोब৸ नाही का?
ते मा७ ।व৸ जे त्रास देतात त्यापासून तू माझे ৸क्षण क৸
- त्यांच्या आणि मा७ ।मध्ये स्वतःला ठेवून, शॉट्स घेणे
- ৩ ।ंना मा७ ।व৸ही हल्ला क৸ायचा आहे
- मी त्यांच्याव৸ कोणते आणावे?

आणि ज৸, कधी कधी, मा७ । जागी तुम्ही वा৸ शोषून घेत नाही, त৸ मी प৸वानगी देत नाही म्हणून,
- आणि एव् ।साठी तुम्हाला पश्चात्ताप झाला आहे आणि मा७ । विरुद्ध तुमच्या तक्रा৸ी आहेत. तू नाकारू शकशील का?"

"नाही, प्रभु," मी उत्त৸ दिले, "मी ते नाकारू शकत नाही.
पण मी ओळखतो की ही अशी गोष्ट आहे जी तुम्ही स्वतः मा७ ।मध्ये ओतली आहे.
म्हणूनच मी म्हणतो की ज৸ मी हे केले त৸ ते असे नाही का৸ण मी त्यात चांगला आहे.
या का৸णास्तव जेव्हा मी तुम्हाला या गोष्टी सांगतो तेव्हा मला खूप गोंधळ होतो."

आज सकाळी माझा आ৸ाध्य येशू आला आणि मला मा७ । श৸ी৸ातून बाहे৸ काढले पण, मा७ । मो ।खेदाने, मी त्याला फक्त मागून पाहिले. मला त्याचा पवित्र चेह৸ा दाखव ।ची विनंती करूनही काहीही बदलले नाही.
मला वाटले, "मा७ । आ७ ।धा৸कपणामुळे असे होऊ शकते की ती मला तिचा सुंद৸ चेह৸ा दाखवू इच्छित नाही?"

मी ৸डत होतो. मला थोडा वेळ ৸डवल्यानंत৸ **तो मागे फिरला**
आणि **त्याने मला सांगितले** :
"मी तुमचा नका৸ विचा৸ात घेत नाही का৸ण तुमची इच्छा मा७ ।शी इतकी एकरूप आहे की तुम्हाला फक्त मला पाहिजे तेच हवे आहे.
त्यामुळे, तुमची अनिच्छा असूनही, तुम्हाला जे विचा৸ले जाते ते क৸ ।साठी तुम्ही चुंबकासा৸खे ओढले गेल्यासा৸खे वाटते. तुमचा ति৸स्का৸ केवळ तुमचा आ७ ।धा৸कपणा अधिक सुंद৸ आणि तेजस्वी बनवतो. म्हणूनच मला तुमचा कच৸ा कळत नाही."

मग मी तिच्या सुंद৸ चेहऱ्याव৸ विचा৸ केला आणि मला अवर्णनीय समाधान वाटले. मी तिला म्हणालो: "मा७ । प्रिय प्रिये, तुला पाहून मा७ ।साठी इतका आनंद झाला असेल, त৸ आमच्या **राणी आईने** तुला तिच्या सर्वात शुद्ध गर्भात घेतले तेव्हा ते कसे असेल? काय समाधान, काय कृपा तू त्याला दिली नाहीस?"

त्याने उत्तर दिले :
"माझी मुलगी,
त्यांच्यामध्ये ओतलेले आनंद आणि कृपा इतके महान आणि असंख्य होते की मी स्वभावाने जे आहे, मा७ । कृपेने माझी आई बनली. ती निर्दोष असल्याने, मा७ । कृपेने तिच्याव৸ मुक्तपणे ৸ा৩ केले.

माझ्या अस्तित्वाचे असे काहीही नाही की मी त्याच्याशी संवाद साधला नाही».

त्या क्षणी मला वाटले की मी ***आमच्या राणी आईला*** दुसऱ्या देवाच्या रूपात पाहिले आहे, परंतु एक फरक आहे: *देवासाठी* , देवत्व हे निसर्गाने आहे,
मेरीसाठी परमपवित्र सर्व काही तिला कृपेने दिले गेले.
मी थक्क झालो! मी येशूला म्हणतो:
"माझ्या प्रिय गुड,
आमच्या आईला अनेक भेटवस्तू मिळाल्या
-कारण तुम्ही अंतर्ज्ञानाने स्वतःला तिच्याकडून दिसले. तुम्ही मला कसे प्रकट करता हे मला जाणून घ्यायचे आहे. ते अमूर्त दृष्टीद्वारे आहे की अंतर्ज्ञानी दृष्टीद्वारे?
कोणास ठाऊक, कदाचित ते अमूर्त दृष्टीसाठी देखील नसेल!"

येशूने उत्तर दिले :

"माझी इच्छा आहे की तुम्हाला दोघांमधील फरक समजला असेल.

अमूर्त दृष्टीद्वारे आत्मा ईश्वराचे चिंतन करतो
तर, अंतर्ज्ञानी दृष्टीद्वारे, आत्मा ईश्वरात प्रवेश करतो आणि दैवी अस्तित्वात सहभागी होतो.

किती वेळा तू माझ्या अस्तित्वात सहभागी झाला नाहीस?
हे दुःख, जे तुम्हाला जवळजवळ नैसर्गिक वाटतात, ही शुद्धता जी तुम्हाला यापुढे तुमचे शरीर अनुभवू देते आणि इतर अनेक गोष्टी!
तुला माझ्याकडे अंतर्ज्ञानाने आकर्षित करून मी या गोष्टी तुला कळवल्या नाहीत का?"

मी उद्गारले:
"अरे! परमेश्वरा, हे अगदी खरे आहे!
आणि मी, या सगळ्याबद्दल तुझ्याबद्दल किती कृतज्ञता व्यक्त केली आहे? इतक्या कृपेसाठी मी किती थोडे पैसे दिले आहेत?
मी फक्त याबद्दल विचार करून लाली!
कृपया मला क्षमा करा आणि स्वर्ग आणि पृथ्वीला कळू द्या की मी तुझ्या असीम दयाळू आहे!

मी एक तासापेक्षा जास्त काळ नरकातून जात आहे.
खरं तर, मी लहान मुला येशूची प्रतिमा पाहत असताना, एक विचार, वीज, मुलाला म्हणाला:
"तू खूप कुरूप आहेस!" मी प्रयत्न केला
- या विचाराकडे दुर्लक्ष करा e
- राक्षसाच्या सापळ्यापासून वाचण्यासाठी तिला मला त्रास देऊ नका.

माझ्या प्रयत्नांना न जुमानता, हा शैतानी फ्लॅश माझ्या हृदयात घुसला. आणि मला वाटले की मी येशूचा द्वेष करतो.
अरेरे! होय! मला असे वाटले की मी शापितांसह नरकात आहे. मला वाटले की प्रेम माझ्यामध्ये द्वेषात बदलले आहे!

अरे देवा, तुझ्यावर प्रेम न करणे हे किती दुःख आहे! मी येशूला म्हणालो:
"प्रभो, तुझ्यावर प्रेम करायला मी पात्र नाही हे खरे, पण निदान हे दु:ख तरी स्वीकारायला.
मला आता वाटते: शक्तीशिवाय तुझ्यावर प्रेम करायचे आहे.

या नरकात तासाभराहून अधिक काळ घालवल्यानंतर, देवाचे आभार मानून मी त्यातून बाहेर पडलो.
प्रेम आणि द्वेषाच्या या युद्धामुळे माझे गरीब हृदय किती दुखावले गेले आहे आणि कमकुवत झाले आहे हे मी कसे व्यक्त करू?
मी थकलो होतो, जवळजवळ निर्जीव.

मग मी माझ्या नेहमीच्या स्थितीत परतलो, पण या गहन थकव्याने भारावून गेलो!

माझे हृदय आणि माझ्या सर्व आंतरिक शक्ती जे सहसा
ते अवर्णनीय उत्कटतेने त्यांचे अद्वितीय चांगले शोधतात ई
ते सापडल्यावरच थांबा ,
मग विश्रांती घेण्यासाठी आणि अत्यंत उत्कृष्ट समाधानाने त्याचा आस्वाद घेण्यासाठी, यावेळी ते निष्क्रिय होते.

अरे देवा, माझ्या मनाला किती आघात झाला आहे!

मग माझा परोपकारी येशू आला आणि त्याच्या सांत्वनदायक उपस्थितीने मला लगेच विसरले की मी नरकात गेलो होतो.
इतके की मी येशूला क्षमा मागितली नाही.

माझी आंतरिक शक्ती, खूप अपमानित आणि थकलेली, आता त्याच्यामध्ये विसावलेली आहे.
सगळे गप्प होते.
फक्त काही प्रेमळ नजरेची देवाणघेवाण झाली ज्याने आम्हा दोघांची हृदये घायाळ केली.

थोडा वेळ शांत राहिल्यानंतर, *येशू मला म्हणाला* :
"माझी मुलगी, मला भूक लागली आहे. मला काहीतरी दे."

मी उत्तर दिले: "माझ्याकडे तुला देण्यासाठी काही नाही."
पण तेव्हढ्यात मला भाकरीचा तुकडा दिसला आणि तो त्याला दिला. त्याने ते मोठ्या आनंदाने चाखले.

माझ्या मनात मी स्वतःला म्हणालो:
"तो माझ्याशी बोलून काही दिवस झाले."

जणू त्याला माझ्या विचारांचे उत्तर द्यायचे होते, *तो मला म्हणाला* :
"कधीकधी पती आपल्या पत्नीसोबत व्यापार करण्यात आनंदी असतो.
त्याला त्याच्या सर्वात जिव्हाळ्याची रहस्ये सोपविणे.

इतर वेळी त्याला आणखी चांगली मजा करायला आवडते
प्रत्येकजण दुसऱ्याच्या सौंदर्याचा विचार करत असताना विश्रांती.

हे आवश्यक आहे.
कारण, विश्रांती घेतल्यानंतर आणि एकमेकांच्या सौंदर्याचा आस्वाद घेतल्यानंतर, ते एकमेकांवर अधिक प्रेम करतात आणि पुन्हा कामाला लागतात
- वाटाघाटी करण्यासाठी आणि त्यांच्या हिताचे रक्षण करण्यासाठी अधिक सक्तीने. मी तुझ्याशी तेच करतो. तू आनंदी आहेस ना?"

नरकात घालवलेल्या तासाची आठवण माझ्या मनात आली आणि मी त्याला म्हणालो:
"परमेश्वरा, तुझ्याविरुद्ध माझे अनेक अपराध मला क्षमा कर."

त्याने उत्तर दिले :
"दु:ख करू नका, काळजी करू नका.
मीच आत्म्याला खोल पाताळात नेतो जेणेकरून मी त्याला अधिक लवकर स्वर्गात नेऊ शकेन."

मग त्याने मला समजावले की ही भाकरी मला मिळालेली ही रक्तरंजित संघर्षाची वेळ ज्या संयमाने मी सहन केली होती.

अशा प्रकारे, संयमाने काम केले, अपमान सहन करावा लागला आणि प्रलोभनाच्या वेळी देवाला अर्पण करणे ही येशूसाठी एक पौष्टिक भाकर आहे ज्याचे तो मोठ्या आनंदाने स्वागत करतो.

आज सकाळी, माझा आराध्य येशू शांतपणे प्रकट झाला. तो खूप व्यथित दिसत होता.
त्याच्या डोक्यावर काट्यांचा जाड मुकुट पडला होता.
माझ्या आंतरिक शक्ती शांत होत्या आणि मी एक शब्दही बोलण्याचे धाडस केले नाही.
त्याचं डोकं खूप दुखत होतं हे पाहून, अगदी हळूवारपणे,
मी त्याच्याकडून मुकुट काढून घेतला.

आह! किती वेदनादायक उबळांनी त्याला हादरवले!
त्याच्या जखमा पुन्हा उघडल्या आणि मोठ्या प्रमाणात रक्त वाहू लागले.
आत्म्याचे विभाजन करायचे होते. मी मुकुट माझ्या डोक्यावर ठेवला आणि त्याने स्वतः मला तो खोलवर ढकलण्यास मदत केली. हे सर्व शांततेत घडले.

माझे आश्चर्य काय नव्हते जेव्हा,
-काही वेळाने,
मी पाहिले आहे की प्राण्यांनी त्यांच्या अपराधांसह, त्याच्या डोक्यावर दुसरा मुकुट ठेवला आहे!

अरे मानवा! हे येशूचे अतुलनीय धैर्य!
तो काहीही बोलला नाही, त्याचे अपराधी कोण आहेत हे पाहणे जवळजवळ टाळले.
मी पुन्हा त्याच्याकडून ते घेतले आणि, कोमल करुणेने मी त्याला म्हणालो:

माझ्या प्रिय, माझ्या गोड आयुष्य, मला थोडं सांग,
तू मला काही का सांगत नाहीस? तू सहसा माझ्यापासून तुझी गुपिते ठेवत नाहीस!
अरेरे! कृपया! थोडे एकत्र बोलूया
अशा प्रकारे आपण आपल्यावर अत्याचार करणारे दुःख आणि प्रेम व्यक्त करू शकू. "

त्याने उत्तर दिले :
"माझी मुलगी,
माझ्या वेदना खूप कमी करा. परंतु हे जाणून घ्या की जर मी तुम्हाला काहीही सांगितले नाही तर ते असे आहे कारण तुम्ही मला माझ्या प्राण्यांना शिक्षा न करण्याची सक्ती करता. तुला माझ्या धार्मिकतेला विरोध करायचा आहे.
आणि, जर तुम्ही विचारले तसे मी केले नाही, तर तुम्ही निराश आहात.
आणि तुम्हाला समाधान न दिल्याबद्दल मला आणखी त्रास होतो.
त्यामुळे दोन्ही बाजूंनी असंतोष होऊ नये म्हणून मी गप्प बसतो.

मी त्याला सांगितलं:
"माझ्या चांगल्या येशू, तू विसरलास का की तुझ्या धार्मिकतेचा उपयोग केल्यावर तुला अधिक त्रास सहन करावा लागतो?
जेव्हा मी तुम्हाला तुमच्या प्राण्यांमध्ये दुःख सहन करताना पाहतो तेव्हा मी आहे
- अधिक सतर्क आणि
- त्यांना शिक्षा न करण्याची भीक मागणे.

आणि जेव्हा मी पाहतो की हेच प्राणी तुमच्या विरुद्ध होतात
- तुम्हाला मारण्यासाठी तयार असलेल्या विषारी सापांसारखे
कारण ते स्वतःला तुमच्या शिक्षेच्या अधीन झालेले पाहतात,
- जे, दुसरीकडे, तुमच्या न्यायाला आणखी भडकवते, मग मला 'फियाट व्हॉलंटास तुआ' म्हणायला आवडत नाही".

तो म्हणाला :
"माझा न्याय आता ते घेऊ शकत नाही. मला प्रत्येकाने दुखावले आहे:
- पुजारी, भक्त आणि सामान्य लोकांद्वारे,
विशेषत: संस्कारांच्या गैरवापरासाठी .

काही त्यांना महत्त्व देत नाहीत आणि त्यांचा तिरस्कारही करतात. इतर लोक त्यांना फक्त संभाषणाचा विषय बनवण्यासाठी किंवा त्यांच्या स्वतःच्या आनंदासाठी स्वीकारतात.

आह! संस्कार पाहिल्यावर माझ्या मनाला किती त्रास होतो
-रंगीत प्रतिमा किंवा दगडी पुतळ्यांसारखे समजले जाते जे दूरवरून जिवंत आणि अॅनिमेटेड वाटतात परंतु
जे, जवळून, भ्रम निर्माण करतात.

आम्ही त्यांना स्पर्श करतो आणि आम्ही एकटे शोधतो
- लाकूड, कागद, दगड,
- थोडक्यात, निर्जीव वस्तू.

बऱ्याच भागांमध्ये, अशा प्रकारे संस्कार समजले जातात: केवळ देखाव्यासह टिंकरिंग.

आणि जे स्वतःला शोधतात त्यांचे काय
- ते मिळाल्यानंतर शुद्ध पेक्षा अधिक गलिच्छ? व्यापारी आत्म्याचे काय
त्यांचे प्रशासन करणाऱ्यांमध्ये कोण राज्य करतो ?

याबद्दल रडणे वाईट आहे!
क्षुल्लक बदलासाठी ते काहीही करण्यास तयार असतात, त्यांची प्रतिष्ठा गमावण्यापर्यंत.

आणि जिथे मिळवण्यासारखे काही नसते तिथे त्यांना थोडेसे हलवायला हात किंवा पाय नसतात.

हा व्यापारी आत्मा त्यांच्या आत्म्यात इतका वास करतो की तो बाहेरून वाहतो.
- इतकी की सर्वसामान्यांनाही त्याची दुर्गंधी जाणवते.
ते रागावले आहेत आणि यापुढे त्यांच्या शब्दांवर विश्वास ठेवणार नाहीत.

आह! मला कोणीही सोडत नाही!
असे काही आहेत जे मला थेट नाराज करतात आणि काही आहेत जे,
- भरपूर नुकसान टाळण्यासाठी साधन आहे, काळजी करू नका.

मला कळत नाही कोणाकडे वळावे!
मी त्यांना अशा प्रकारे शिक्षा करीन की त्यांना शक्तीहीन करू किंवा त्यांचा पूर्णपणे नाश करीन.
चर्च निर्जन राहतील.
कारण तेथे संस्कार करण्यासाठी कोणीही नसेल."

भीतीने भरलेल्या, मी त्याला असे सांगून व्यत्यय आणला:
"प्रभु, काय म्हणताय?
जर काहींनी संस्कारांचा गैरवापर केला तर
असे बरेच चांगले लोक देखील आहेत जे चांगल्या स्वभावाने त्यांचे स्वागत करतात
आणि त्यांना स्वीकारता आले नाही तर त्यांना खूप त्रास सहन करावा लागतो ».

तो म्हणाला :
"त्यांची संख्या खूप कमी आहे!
आणि मग, संस्कारांपासून वंचित राहून त्यांचे दुःख
- माझ्यासाठी भरपाई म्हणून काम करेल आणि
- त्यांचा गैरवापर करणाऱ्यांसाठी त्यांना नुकसान भरपाईचा बळी बनवा."

माझ्या प्रिय येशूच्या या शब्दांमुळे मला किती त्रास झाला हे कोण सांगू शकेल. मला आशा आहे की, त्याच्या असीम दयेमुळे तो शांत होईल.

आज सकाळी माझा सर्वात सहनशील येशू पुन्हा अस्वस्थ झाला.

तो पुजाऱ्यांबद्दलच्या वादग्रस्त भाषणाची पुनरावृत्ती करेल या भीतीने मी त्याला एक शब्दही बोलण्याचे धाडस केले नाही.

हे असे आहे की आज्ञापालनाची इच्छा आहे की मी सर्व काही लिहावे, अगदी इतरांसाठी दान करण्याच्या व्यायामाशी संबंधित गोष्टी देखील.
हे माझ्यासाठी इतके वेदनादायक आहे की मी या महिलेशी वाद घालण्याचे धाडस करतो, जरी ती कोणत्याही क्षणी बदलू शकते.
मला पराभूत करण्यासाठी पूर्णपणे सुसज्ज असलेल्या अतिशय शक्तिशाली योद्ध्यात.

मी इतका तणावात होतो की काय करावे तेच कळत नव्हते.
येशूने मला दिलेल्या दिव्यांमुळे शेजाऱ्यांबद्दलच्या दानाबद्दल लिहिणे अशक्य वाटले.
हजारो स्पर्सने मला माझ्या हृदयाची धडधड जाणवली.
माझी जीभ टाळूला चिकटली आणि माझ्यात हिम्मत उरली नाही.

म्हणून मी म्हणालो: "प्रिय स्त्री आज्ञाधारक, तुला माहित आहे की मी तुझ्यावर किती प्रेम करतो. आणि, या प्रेमासाठी, मी आनंदाने तुला माझे जीवन देईन.
पण मला माहित आहे की मी ते करू शकत नाही. बघ माझ्या आत्म्याला किती छळ होत आहे.

अरेरे! कृपया माझ्याशी इतके निर्दयी होऊ नका.
प्लीज, काय बोलणे अधिक योग्य ठरेल यावर एकत्र चर्चा करूया."

मग त्याचा राग थोडा कमी झाला आणि त्याने आवश्यक गोष्टी सांगितल्या, ज्या वेगवेगळ्या गोष्टी सांगायच्या होत्या त्या थोड्या शब्दांत सांगितल्या.

कधीकधी, तथापि, तिला अधिक स्पष्टपणे सांगायचे होते आणि मी तिला म्हणालो:
"जोपर्यंत त्यांना विचार करून त्याचा अर्थ समजतो.
सर्व काही एका शब्दात सांगण्यापेक्षा अधिक चांगले नाही का?

कधी तिने हार मानली तर कधी मी हार मानली.
एकूणच, मला वाटते की आम्ही एकत्र चांगले काम केले आहे.

परंतु ***या पवित्र आज्ञापालनाने कोणता संयम वापरला पाहिजे*** . ती खरी स्त्री आहे.
कारण तिला एक गोड कोकरू बनवण्यासाठी तिला गाडी चालवण्याचा अधिकार देणे पुरेसे आहे,
कामावर स्वत:चा त्याग करा e
त्याच्या सावध नजरेने त्याचे रक्षण करताना आत्म्याला परमेश्वरामध्ये विश्रांती द्या
- जेणेकरून कोणीही तिला त्रास देऊ नये किंवा तिच्या झोपेत व्यत्यय आणू नये.
आणि आत्मा झोपत असताना, ही थोर बाई काय करते?
तिच्या कपाळावरच्या घामाने, ती काम पूर्ण करण्यासाठी घाई करते, जे जबडा सोडते आणि तिच्यावर प्रेम करण्यास प्रोत्साहित करते.

मी हे शब्द लिहित असताना, मला माझ्या हृदयात एक आवाज ऐकू येतो:
पण ***आज्ञाधारकता म्हणजे काय*** ?

त्यात काय समाविष्ट आहे? ते काय खायला घालते***?"***

मग येशू मला त्याचा मधु৸ आवाज ऐकवतो:
"तुला आ७ापालन म्हणजे काय हे जाणून घ्यायचे आहे का?
हे प्रेमाचे प्रतीक आहे .
ती सर्वात मोठी, शुद्ध, सर्वात प৸िपूर्ण प्रेम आहे जी सर्वात वेदनादायक त्यागातून येते.
आ७ ाला देवामध्ये पुन्हा जग৶ ासाठी स्वतःचा नाश क৸৶ ासाठी आमंत्रित क৸া.

अतिशय उदात्त आणि दैवी असल्याने, आ७ाधारक आ७ ामध्ये मानवी काहीही सहन *करत नाही.*
त्याचे सर्व लक्ष नष्ट क৸৶ ाच्या उद्देशाने आहे
- जे आ७ ात उदात्त आणि दैवी नाही,
- ते आ७৯प्रेम आहे.

एकदा हे साध्य झाले की,
आ७ ाला शांती देऊन एकटे काम क৸া.
आ७ाधारक मी आहे ».

मा७ ा प्रिय येशूचे हे शब्द ऐकून मी किती आश्चर्यचकित आणि आनंदित झालो हे कोण सांगू शकेल.
हे पवित्र आ७ापालन, तू किती अगम्य आहेस! मी तु७ ा च৸णी प्रणाम क৸तो आणि मी तु७ ाव৸ प्रेम क৸तो.
कृपया व्हा
- माझे मार्गदर्शक,
- माझे गुरु आणि
- माझा प्रकाश
जीवनाच्या खडत৸ वाटेव৸,
- जेणेकरून मी निश्चितपणे शाश्वत बंद৸াव৸ पोहोचू शकेन.

मी इथेच थांबतो आणि या सद्गुणाबद्दल अधिक विचा৸ न क৸৶ ाचा प्रयत्न क৸तो, का৸ण अन्यथा मी याबद्दल बोलणे थांबवू शकत नाही.

तिच्याव৸ मला मिळालेला प्रकाश असा आहे की मी तिच्याबद्दल अनिश्चितपणे लिहू शकेन. पण काहीत৸ी वेगळेच मला बोलावत आहे. म्हणून मी जिथे सोडले होते तेथून उचलतो.

म्हणून मी मा७ ा गोड पिडलेल्या येशूला पाहिले.
आ७ाधा৸काने मला असे सांगितले ते आठवते
- एका विशिष्ट व्यक्तीसाठी मनापासून प्रार्थना क৸৶ ासाठी, मी त्याची प्रभूकडे शिफा৸स केली.
नंत৸, *येशूने मला सांगितले* :
"मा७ ा मुली, तुझी सर्व कामे फक्त तु७ ा सद्गुणांसाठी चमकू दे.
मी विशेषतः शिफा৸स क৸तो की तुम्ही कौटुंबिक आवडीच्या गोष्टींशी व्यवहा৸ करू नका. ज৸ त्याच्याकडे मालमत्ता असेल त৸ त्याला ती द्यावी.

पृथ्वीच्या गोष्टींमध्ये अडकून न पडता तो ज्यांच्याशी संबंधित आहे त्यांच्याशी त्याने गोष्टी घडू द्याव्यात.

अन्यथा, त्याला इतरांच्या समस्यांना सामोरे जावे लागेल.
गुंतण्याची इच्छा असल्याने, त्यांचे सर्व भार त्याच्या खांद्यावर पडेल.

"माझ्या दयेने, मी परवानगी दिली आहे
- त्यांना शिकवण्यासाठी ते अधिक समृद्ध होत नाहीत आणि त्याउलट गरीब होत नाहीत
- की याजकाने पृथ्वीवरील गोष्टींमध्ये हस्तक्षेप करणे अयोग्य आहे.

दुसरीकडे, आणि हे माझ्या तोंडून आहे,
- जोपर्यंत ते पृथ्वीवरील वस्तूंना स्पर्श करतात,
माझ्या मंदिराच्या सेवकांना रोजच्या भाकरीची कधीही कमतरता भासणार नाही.

त्यांच्यासाठी, जर मी त्यांना श्रीमंत होऊ दिले असते,
- ते त्यांचे हृदय दूषित करतील आणि
- त्यांना देवाची किंवा त्यांच्या कर्तव्यांची पर्वा नसते.

आता त्यांच्या दुरवस्थेने त्रस्त आणि कंटाळले आहेत,
-जोखड हलवायला आवडेल, पण
- ते करू शकत नाहीत.
त्यांची जबाबदारी नसलेल्या गोष्टींमध्ये हस्तक्षेप करण्याची ही त्यांची शिक्षा आहे."

मग मी येशूकडे एका आजारी व्यक्तीची शिफारस केली.
मग येशूने मला त्या व्यक्तीने केलेल्या जखमा दाखवल्या. मी त्याला विनवणी केली की तिच्यासाठी सर्व काही निश्चित कर.
आणि मला असे वाटले *की येशूच्या जखमा बऱ्या होत* आहेत.

मग, दयाळूपणाने, *तो मला म्हणाला* :
"माझ्या मुली, आज तू एका कुशल डॉक्टरचे पद सांभाळले आहेस. कारण तू फक्त प्रयत्न केला नाहीस
-या रुग्णाने माझ्यावर केलेल्या जखमांवर बाम लावा, मा
- त्यांना बरे करण्यासाठी देखील.
त्यामुळे मला आराम आणि दिलासा वाटतो». मला समजले की आजारी व्यक्तीसाठी प्रार्थना केल्याने,
आमच्या प्रभूसाठी डॉक्टरांची भूमिका पूर्ण झाली आहे
- जो त्याच्या प्रतिमेत निर्माण झालेल्या या प्राण्यांमध्ये दुःख सहन करतो.

आज सकाळी माझा गोड येशू आला नाही आणि मला धीराने त्याची वाट पहावी लागली.
मी त्याला आतून सांगितले:
"माझ्या प्रिय येशू, ये, मला आणखी वाट पाहू नकोस!
काल रात्री मी तुला पाहिले नाही आणि आता उशीर होत आहे आणि तू अजूनही आला नाहीस! बघ मी किती धीराने तुझी वाट पाहतो.

अरेरे! कृपया त्याचा संयम गमावण्याची वाट पाहू नका कारण तुम्ही प्रभारी असाल. या. मी आता सांभाळू शकत नाही!

मी या आणि इतर मूर्ख विचारांचे मनोरंजन करत असताना, माझे एकमात्र चांगले आले. पण, माझ्या निराशेसाठी,
-प्राण्यांमुळे तो जवळजवळ रागावलेला दिसत होता. मी लगेच त्याला सांगितले:
"माझ्या चांगल्या येशू, कृपया आपल्या प्राण्यांशी शांती करा".

त्याने उत्तर दिले :
"मुलगी, मी करू शकत नाही.
मी अशा राजासारखा आहे ज्याला कचरा आणि कुजलेल्या घरात प्रवेश करायला आवडेल.
राजा म्हणून त्याला प्रवेश करण्याचा अधिकार आहे आणि त्याला कोणीही रोखू शकत नाही.
तो स्वत:च्या हातांनी हे घर स्वच्छ करू शकतो - जे त्याला हवे आहे - परंतु तो तसे करत नाही.
कारण हे कार्य त्याच्या राजा या दर्जाच्या लायकीचे नाही. जोपर्यंत घर दुसऱ्याने साफ केले नाही तोपर्यंत त्यांना आत जाता येणार नाही.

तर ते माझ्यासाठी आहे.
मी एक राजा आहे जो हृदयात प्रवेश करू शकतो आणि करू इच्छितो परंतु मला अगोदरच प्राण्यांची इच्छा आवश्यक आहे.
मी आत जाऊन त्यांच्याशी शांती करू शकण्यापूर्वी त्यांना त्यांच्या पापांचा सडा दूर करावा लागेल.

माझ्या राजघराण्याने हे काम एकट्याने करणे योग्य नाही. जर त्यांनी तसे केले नाही तर मी त्यांना शिक्षा देखील करेन:
संकटांची आग त्यांना सर्व बाजूंनी भरून टाकेल जेणेकरून त्यांना हे लक्षात येईल की देव अस्तित्वात आहे आणि
जो त्यांना मदत करू शकतो आणि मुक्त करू शकतो ".

त्याला व्यत्यय आणून मी त्याला म्हणालो:
"प्रभु, जर तुम्ही शिक्षा देण्याचा प्रस्ताव ठेवलात,
-मला तिथे तुमच्याशी सामील व्हायचे आहे,
- मला आता या पृथ्वीवर राहायचे नाही.

तुझ्या जीवांना दुःख होताना पाहून माझे गरीब हृदय कसे धरून राहील?"

सलोख्याच्या स्वरात *त्याने उत्तर दिले* :
"तुम्ही माझ्याशी तिथे सामील झालात, तर पृथ्वीवर माझे वास्तव्य कोठे असेल? सध्या, पृथ्वीवर एकत्र राहण्याचा विचार करूया.
कारण आपण स्वर्गात एकत्र खूप वेळ घालवू - सर्वकाळासाठी. याशिवाय, तुम्ही तुमचे ध्येय विसरलात का?
पृथ्वीवर माझी आई होण्याचे मिशन?

मी प्रा   ांना शिक्षा क त असताना, मी तुमच्याकडे आश्रय घे   ासाठी येईन." मी पुन्हा सुरू केले: "अहो! सज्जन!
एव   ा वर्षांच्या मा   ा बळीचा मुद्दा काय आहे? त्यातून लोकांना काय फायदा होईल? त ीही तुम्ही असे म्हणाल की तुमच्या लोकांना कसे वाचवले जाईल?
याशिवाय, तुम्ही मला आधीच पोहोचल्याऐवजी जास्त किंवा कमी दाखवू नका, या शिक्षा नंत येतील».

येशू पुढे म्हणतो :
"मा   ा मुली, असे बोलू नकोस. मी तु   ामुळे माफ केले आहे आणि बर्याच काळापासून ाग ये   ाची अपेक्षा असलेल्या भयानक शिक्षा कमी होतील.
   ा शिक्षेला अनेक वर्षे चालायला हवी होती ती काही वर्षेच टिकतात हे चांगले नाही का?

" तसेच, अलीकडच्या वर्षांत, युद्धे आणि आकस्मिक मृत्यूंमुळे, लोकांना सामान्यतः धर्मांत क   ास वेळ मिळाला नसता. पण त्यांनी ते केले आणि ते वाचले.
हे एक उत्तम चांगले नाही का?
तुमच्या स्थितीची का णे तुम्हाला, तुमच्यासाठी आणि लोकांसाठी सांग   ाची आता मला ग ज नाही.
पण तू स्वर्गात असताना मी ते क ीन.
न्यायाच्या दिवशी मी ही का णे सर्व ाष्ट्रांना प्रकट क ीन. त्यामुळे आता मा   ाशी असं बोलू नकोस."

आज सकाळी मला थोडेसे अस्वस्थ आणि पूर्णपणे उद्ध्वस्त वाटले. मला असे वाटले की प मेश्व मला त्याच्यापासून दू नेऊ इच्छित आहे.
किती त्रास होतो!
मी या अवस्थेत असताना, माझा प्रिय येशू आला, एक लहानसे धरून
हातात दो ी. त्याने मा   ा हृदयाव तीन वेळा आघात केला, **"शांतता, शांती, शांती !**

तुला माहित नाही
आशांचे रा   हे शांततेचे रा   आहे आणि असेच
न्याय हीच तुमची नीतिमत्ता आहे का?

जेव्हा तुम्ही माझे न्यायमूर्ती पुरुषांविरुद्ध हात उचलताना पाहता,
- आशेच्या क्षेत्रात प्रवेश क तो आणि,
- त्याच्या सर्वात शक्तिशाली विशेषाधिका ांचा फायदा घेऊन, तू मा   ा सिंहासनाव चढलास आणि
- माझा हात नि:शस्त्र क   ासाठी सर्वकाही क ा.

हे क
- आपल्या सर्वात बोलक्या, कोमल आणि दयाळू आवाजाने,
- सर्वात खात्रीशी युक्तिवाद आणि सर्वात उ   ट प्रार्थनांसह जी आशा स्वतःच तुम्हाला सांगेल.

पण बघितल्याव

- ही आशा न्यायाच्या काही पूर्णपणे अपरिहार्य हक्कांचे रक्षण करते आणि त्यांना विरोध करण्याचा प्रयत्न करणे हा त्यांचा अपमान होईल,
- नंतर जुळवून घ्या आणि न्यायास सादर करा ".

न्यायास अधीन व्हावे लागल्याने पूर्वीपेक्षा जास्त घाबरलेला, मी येशूला म्हणतो:
"अहो! प्रभु, मी हे कसे करू शकतो? हे मला अशक्य वाटते!
तुम्हाला तुमच्या प्राण्यांना शिक्षा करावी लागेल हा एकच विचार माझ्यासाठी असह्य आहे, कारण त्या तुमच्या प्रतिमा आहेत.
जर, किमान, ते तुमच्या मालकीचे नसतील.

मला सर्वात जास्त त्रास होतो ते म्हणजे तुम्ही त्यांना स्वतःला शिक्षा करता. कारण ही शिक्षा त्यांच्याच सदस्यांवर केली जाते.
त्यामुळे तुम्ही स्वतः खूप त्रास सहन करता.

मला सांग, माझे एकमात्र चांगले, माझे गरीब हृदय तुला असे दुःख कसे पाहू शकते, स्वत: ला मारले जाते?

जर प्राणी तुम्हाला त्रास देत असतील तर ते फक्त प्राणी आहेत आणि त्यासाठी ते थोडे अधिक सुसह्य आहे.

पण जेव्हा तुमचा त्रास तुमच्याकडून होतो, तेव्हा मला ते खूप कठीण वाटते आणि ते सहन करू शकत नाही.
म्हणून, मी आज्ञा पाळू किंवा सादर करू शकत नाही.
येशूने एक वेदनादायक आणि दयाळू नजर टाकली आणि मला म्हणाला:
"माझ्या मुली, मला माझ्याच अंगावर झटका बसेल असे तुझे म्हणणे बरोबर आहे. तुझे बोलणे ऐकून मला दया आणि दया येते.
आणि माझे हृदय कोमलतेने ओसंडून वाहते.

पण, माझ्यावर विश्वास ठेवा, शिक्षा आवश्यक आहेत
आणि जर तुम्हाला आता मी प्राण्यांना थोडेसे मारावे असे वाटत नसेल, तर तुम्हाला दिसेल की मी त्यांना अधिक जोराने मारेन.
कारण ते मला आणखी नाराज करतील.
तेव्हा तुम्हाला जास्त त्रास होणार नाही का?

म्हणून, ते चिकटवा, अन्यथा
-तुम्हाला त्रास होत आहे हे पाहू नये म्हणून तुम्ही मला तुम्हाला दुसरे काहीही न सांगण्यास भाग पाडाल
-तुझ्याशी संभाषण करण्याचा दिलासा तू मला हिरावून घेशील. आह! होय! तू मला गप्प करशील,
माझे दु:ख कुणावर सोपवणार नाही!"

हे शब्द ऐकून मला किती कडू वाटले! माझ्या दु:खापासून माझे लक्ष विचलित करायचे आहे,
येशूने मला सांगून **आशेवर** आपले सादरीकरण चालू ठेवले :

"मा७ ा मुली, त्रास देऊ नकोस. ***आशा आहे की शांतता आहे*** .
आणि जेव्हा मी माझा न्याय करतो तेव्हा मी पूर्णपणे शांततेत राहतो, तेव्हा तुम्ही देखील *आशेमध्ये बुडून शांततेत रहावे* .

दुःखी आणि त्रासलेला आशावादी आ७ा अशा व्यक्तीसा५खा दिसतो जो, असूनही
-जो लाखोंनी श्रीमंत आहे आणि
- ती अनेक ш ंची шणी आहे, ती सतत तक्रा५ क५ते:

"मी कशाव५ जगेन? मी काय कपडे घालू?
आह! मी उपाशी आहे! मी खूप दुःखी आहे!
मी ग५ीब, अधिक दयनीय आणि दयनीय होत आहे आणि मी म५ेन!

अधिक समजा
की ही व्यक्ती आपले दिवस घालवते
अशुद्धतेत ,
सर्वात खोल खिन्नतेत बुडलेले आणि,
की त्याचे खजिना पाहणे आणि त्याचे गुणधर्म ब्राउझ क५णे,
- जेव्हा ती तिच्या येऊ घातलेल्या मृत्यूचा विचा५ क५ते तेव्हा तिला सर्वात जास्त दुःख होते.

पुन्हा गृहीत धरू
की ज५ त्याला अन्न दिसले त५ त्याने ते घे ास नका५ दिला आणि
कोणीत५ी तिला पटवून दे ाचा प्रयत्न केला त५च ते शक्य नाही
- जे दुःखात पडते,
स्वतःचे मन वळवू देत नाही, ई
ती तक्रा५ क५त ५हते आणि तिच्या दुर्दैवी नशिबाबद्दल खेद व्यक्त क५त ५हते.

याव५ लोक काय म्हणतील? त्याचे मन नक्कीच ह५वले आहे.

तथापि, हे शक्य आहे की तिला सतत चिंता क५णा५ा शाप येईल. असेच.
त्याच्या वेडेपणात, तो करू शकतो
- त्याचे ш सोडतो,
- त्याच्या सर्व संपत्तीचा त्याग क५णे इ
- ५नटी लोकांच्या मधोमध प५देशात जा ासाठी जेथे कोणीही त्याला भाक५ीचा तुकडा दे ास अभिमान बाळगणा५ नाही.

त्याची कल्पना कशी साका५ होईल ते येथे आहे.
सुरुवातीला जे चुकले असते ते ख५ ठ५ले असते.
पण या दयनीय परिस्थितीचे कारण शोधायचे कुठे?
या व्यक्तीच्या दुराग्रही आणि ह ी इच्छाशक्तीशिवाय इतर कोठेही नाही.

हे आ ाचे वर्तन आहे की
-- स्वेच्छेने प५ावृत्त होणे e

- आंतरिक गोंधळाचे स्वागत करते. हा सर्वात मोठा वेडेपणा आहे."

मी म्हणालो, "अहो! परमेश्वर, आशेने राहून आत्मा नेहमी शांत कसा राहू शकतो? जर आत्मा चुकीचा असेल तर त्याला शांती कशी मिळेल?"

त्याने उत्तर दिले : "जर आत्म्याने पाप केले तर त्याने आशेचे राज्य आधीच सोडले आहे. कारण पाप आणि आशा एकत्र राहू शकत नाहीत.

जे आपले आहे ते आपण जपले पाहिजे आणि विकसित केले पाहिजे असे अक्कल सांगते.
एक माणूस आहे का?
- जो त्याच्या मालमत्तेत जातो आणि त्याच्या मालकीचे सर्व काही जाळून टाकतो,
- जे त्याच्या मालकीचे आहे त्याचे रक्षण कोण करत नाही? कोणीही नाही, मला वाटते.

अशा प्रकारे आशेवर राहणारा आत्मा जेव्हा पाप करतो तेव्हा या पुण्याला अपमानित करतो. एका अर्थाने तो त्याची मालमत्ता जाळतो.
त्याच गडबडीत ही व्यक्ती आपली मालमत्ता सोडून देते
आणि परदेशात हद्दपार झाला.

पाप करून, आणि अशा रीतीने ***एस्पेरंटिक* ई-**जे सोडून इतर कोणी नसून ***स्वतः येशू*** -,
आत्मा रानटी लोकांकडे जातो, म्हणजे राक्षसांकडे,
-जे त्याला कोणत्याही ताजेपासून वंचित ठेवते
- पापाच्या विषाने ते खायला द्या.

पण आशा, ही धीर देणारी आई काय करते?
आत्मा तिच्यापासून दूर जातो म्हणून ती उदासीन राहते का? अरेरे! नाही! किंचाळणे, प्रार्थना करा, आत्म्याला त्याच्या कोमल आवाजाने कॉल करा.
तो आत्म्याच्या आधी असतो आणि जेव्हा तो त्याला त्याच्या राज्यात परत आणतो तेव्हाच तो संतुष्ट होतो.

माझा गोड *येशू जोडला* :

"आशेचे स्वरूप शांतता आहे*.*
निसर्गाने जे आहे, तेथे राहणारा आत्मा कृपेने प्राप्त करतो." हे शब्द त्याने माझ्यापर्यंत पोहोचवले - बौद्धिक प्रकाशाने-,
आईची प्रतिमा निवडून त्याने मला दाखवले की आशा माणसासाठी काय करते.

किती हलणारे दृश्य!
जर प्रत्येकजण या आईला पाहू शकला असेल, अगदी कठोर हृदय देखील पश्चातापाने रडणे ई
तो तिच्या आईच्या गुडघे सोडू इच्छित नाही म्हणून तिच्यावर प्रेम करायला शिकेल.

या प्रतिमेतून मला जे समजले ते समजावून सांगण्याचा मी सर्वोत्तम प्रयत्न करेन.

माणूस साखळदंडात जगला,
- राक्षसाचा गुलाम e
- चिरंतन मृत्यूची शिक्षा
अनंतकाळच्या जीवनात प्रवेश करण्याच्या आशेशिवाय. सर्व नष्ट झाले आणि त्याचे नशीब उद्ध्वस्त झाले.

***एक* "आई"** जी स्वर्गात राहते, पिता आणि पवित्र आत्म्याशी एकरूप होते ,
त्यांच्याबरोबर एक उत्कृष्ट आनंद सामायिक करणे. पण ती पूर्ण समाधानी नव्हती.
त्याला त्याच्याभोवती त्यांची सर्व मुले, त्याच्या प्रिय प्रतिमा, देवाच्या हातातून आलेले सर्वात सुंदर प्राणी हवे होते.

आकाशाच्या माथ्यावरून त्याची नजर हरवलेल्या माणुसकीवर खिळली होती.
तिने आपल्या लाडक्या मुलांना वाचवण्याचा मार्ग शोधण्याचा प्रयत्न केला, हे लक्षात घेऊन की ते कोणत्याही प्रकारे करू शकत नाहीत
- देवत्वाला स्वतःहून समाधान द्या,
- देवाच्या महानतेच्या तुलनेत त्यांच्या लहानपणासाठी - सर्वात मोठ्या बलिदानाच्या किंमतीवर -, या आईने काय केले?
आपल्या मुलांना वाचवण्याचा एकमेव मार्ग त्यांच्यासाठी जीव देणे हाच होता हे पाहून
- त्यांच्या दु:ख आणि दुःखांशी विवाह करणे ई
- त्यांनी एकट्याने जे काही करायला हवे होते ते करत, त्याने स्वतःला देवत्वासमोर अश्रूंनी सादर केले.

आणि, त्याच्या गोड आवाजाने आणि त्याच्या उदार हृदयाने सांगितलेल्या सर्वात खात्रीशीर कारणांसह, तो त्याला म्हणाला:

"मी माझ्या हरवलेल्या मुलांसाठी दया मागतो. त्यांना माझ्यापासून वेगळे झालेले पाहणे मला सहन होत नाही. मला त्यांना कोणत्याही परिस्थितीत वाचवायचे आहे.
आणि त्यांच्यासाठी माझा जीव देण्याशिवाय दुसरा कोणताही मार्ग नसल्यामुळे, जोपर्यंत त्यांना त्यांचे जीवन मिळेल तोपर्यंत मला ते करायचे आहे.

त्यांच्याकडून तुम्हाला काय अपेक्षा आहेत?
दुरुस्ती? मी त्यांची दुरुस्ती करीन.
गौरव आणि सन्मान? त्यांच्या नावाने मी तुला गौरव व सन्मान देईन. थँक्सगिव्हिंग? मी त्यांचे आभार मानेन.
तुम्ही त्यांच्याकडून जे काही अपेक्षा करता ते मी तुम्हाला देईन, जर ते माझ्या बाजूने राहू करू शकतील.

या दयाळू आईच्या अश्रू आणि प्रेमाने प्रभावित,
देवत्वाने स्वतःला पटवून दिले आणि या मुलांवर प्रेम करण्यास प्रवृत्त केले.

एकत्रितपणे, दिव्य व्यक्ती
- त्यांच्या दुर्दैवाची तपासणी केली आणि
- या मातेचे बलिदान स्वीकारले जे त्यांना सोडवण्यासाठी पूर्ण समाधान देईल.

हुकुमावर सही होताच तो ताबडतोब स्वर्ग सोडून पृथ्वीवर गेला.

राजेशाही वस्त्रे सोडून,
- तिने एखाद्या दुःखी गुलामाप्रमाणे मानवी दु:खात स्वतःला धारण केले आणि
- तो अत्यंत गरिबीत, अभूतपूर्व दु:खात, अनेकदा असह्य प्रसंगांमध्ये जगला.
त्याने फक्त प्रार्थना केली आणि आपल्या मुलांसाठी मध्यस्थी केली.

पण, किंवा आश्चर्य, मोकळ्या हातांनी स्वागत करण्याऐवजी जो त्यांना वाचवायला आला होता,
या मुलांनी उलट केले.
कुणालाही तिचं स्वागत करावंसं वाटलं किंवा ओळखावंसं वाटलं नाही.
उलट, त्यांनी तिला भटकू दिले, तिचा तिरस्कार केला आणि तिला ठार मारण्याचा कट रचला.

आपल्या कृतघ्न मुलांनी स्वतःला नाकारलेले पाहून या कोमल आईने काय केले? तिने हार मानली का? अर्थाशिवाय!
उलट त्यांचे त्यांच्यावरील प्रेम अधिकच उत्कट बनले आणि तो जागोजागी धावू लागला. तिला तिच्याबरोबर गोळा करण्यासाठी. किती मेहनत घेतली!
ती कधीही थांबली नाही, तिच्या मुलांच्या सुरक्षिततेबद्दल नेहमीच काळजीत होती. त्याने त्यांच्या सर्व गरजा पुरवल्या आहेत, त्यांच्या भूतकाळातील सर्व आजारांवर उपाय केले आहेत,
वर्तमान आणि भविष्य. थोडक्यात, त्याने आपल्या मुलांच्या फायद्यासाठी पूर्णपणे स्पर्धा केली.

आणि त्यांनी काय केले? त्यांना पश्चात्ताप झाला आहे का? अजिबात!
त्यांनी तिच्याकडे भयभीत नजरेने पाहिले, त्यांनी तिची नीच निंदा केली, त्यांनी तिचा तिरस्कार केला,
तिच्या शरीरावर जिवंत जखमेशिवाय दुसरे काहीही नव्हते तोपर्यंत त्याने तिला चाबकाचे फटके मारले.
अखेरीस, त्यांनी तिला सर्वात कुप्रसिद्ध मृत्यू, उबळ आणि अत्यंत वेदनांमध्ये मरण पावले.

आणि एवढ्या दुःखात या आईने काय केले?
तो आपल्या उद्धट आणि गर्विष्ठ मुलांचा द्वेष करेल का? अजिबात!
त्याने त्यांच्यावर अधिक उत्कट प्रेम केले, त्याने त्यांच्या तारणासाठी आपले दुःख अर्पण केले.
आणि, शेवटचा श्वास घेत, त्याने त्यांना शांतता आणि क्षमा करण्याचा अंतिम शब्द कुजबुजला.

हे सुंदर आई, हे प्रिय आशा, तू किती प्रशंसनीय आहेस! माझे तुझ्यावर खूप प्रेम आहे! कृपया मला नेहमी तुझ्या मांडीवर ठेवा आणि मी जगातील सर्वात आनंदी व्यक्ती होईन.

मी यापुढे आशेबद्दल न बोलण्याचा निर्धार केला असला तरीही, एक आवाज माझ्याशी गुंजतो आणि मला सांगतो:

"आशेमध्ये सर्व वस्तू आहेत, वर्तमान आणि भविष्य. आणि जो आत्मा त्याच्या गुडघ्यावर ***जगतो आणि वाढतो त्याला सर्व काही मिळेल.***

आत्म्याला काय हवे असते?
गौरव, सन्मान?
आशा त्याला या पृथ्वीवर सर्वात मोठा गौरव आणि सन्मान देईल
आणि स्वर्गात अनंतकाळ गौरव होईल.

तुम्हाला संपत्ती हवी आहे का?
ही आई खूप श्रीमंत आहे आणि तिची सर्व संपत्ती आपल्या मुलांना देते,
त्याची संपत्ती कोणत्याही प्रकारे कमी होत नाही.
शिवाय, त्याची संपत्ती शाश्वत आहे, अल्पकालीन नाही.
तुम्हाला सुख, समाधान हवे आहे का?
स्वर्गात आणि पृथ्वीवरील सर्व सुख आणि समाधान आशेमध्ये आहे.

जो कोणी तिच्या स्तनांना खायला घालतो तो त्यांचा आनंद घेऊ शकतो. शिवाय,
मास्टर्सचे शिक्षक असल्याने,
-प्रत्येक आत्मा जो त्याच्या शाळेत जातो तो खऱ्या पावित्र्याचे शास्त्र शिकेल. "थोडक्यात,
आशा आपल्याला सर्वकाही देते .
- जर कोणी कमकुवत असेल तर ते त्याला बळ देते.
- जे लोक पापाच्या स्थितीत आहेत त्यांच्यासाठी त्याने संस्कारांची स्थापना केली
ज्यामध्ये स्नानगृह आहे जेथे आपण आपले पाप धुवू शकता.
आपण भुकेले किंवा तहानलेले असल्यास, ही दयाळू आई आपल्याला सर्वात मोहक
आणि स्वादिष्ट अन्न, तिचे नाजूक मांस आणि तिचे सर्वात मौल्यवान रक्त देते.

ही शांत आई आणखी काय करू शकते? त्याच्यासारखे दुसरे कोण दिसते?

आह! फक्त ती स्वर्ग आणि पृथ्वी समेट करण्यात व्यवस्थापित आहे!
आशा विश्वास आणि चॅरिटीसह सामील झाली.

मानवी स्वभाव आणि दैवी निसर्ग यांच्यातील हा अविघटनशील दुवा त्याने तयार केला.
पण ही आई कोण आहे?

तो आपला तारणारा येशू ख्रिस्त आहे.

आज सकाळी माझा गोड येशू येत नव्हता.
आदल्या रात्रीपासून मी त्याला पाहिले नव्हते, जेव्हा अचानक, त्याने स्वतःला अशा
पैलूमध्ये दाखवले ज्यामुळे एकाच वेळी दया आणि भीती निर्माण झाली.
दिसायला नको म्हणून त्याला लपून राहायचे आहे
- ज्या शिक्षेने तो लोकांना मारायचा
- किंवा तो त्यांचा नाश करण्यासाठी वापरणार नाही. अरे देवा, किती हृदयद्रावक दृश्य!

मी बराच वेळ येशूची वाट पाहत असताना, मी स्वतःशीच म्हणालो:

"तो का येत नाही?
मी न्यायाचा आदर करत नाही म्हणून असे होऊ शकते का? मग तुम्ही ते कसे कराल?
'फियाट वॉलंटास तुआ' म्हणणे माझ्यासाठी जवळजवळ अशक्य आहे.

मी देखील विचार केला: "तो येत नाही कारण कबूल करणारा त्याला पाठवत नाही".
मी अशा विचारांना आश्रय देत असताना, मी त्याला सावली म्हणून पाहिले.

त्याने मला सांगितले:
“भिऊ नकोस, पुरोहितांचा अधिकार मर्यादित आहे. जोपर्यंत ते तयार आहेत
- मला तुझ्याकडे येण्याची विनवणी करणे आणि
- तुम्हाला बळी म्हणून ऑफर करण्यासाठी जेणेकरून तुम्हाला त्रास सहन करावा लागेल कारण मी लोकांना वाचवतो, जेव्हा मी शिक्षा पाठवतो तेव्हा मी स्वतःला वाचवतो.

दुसरीकडे, जर त्यांनी स्वारस्य दाखवले नाही, तर माझ्या बदल्यात, मला त्यांच्याबद्दल काहीही काळजी नाही. ”

मग तो मला दुःख आणि अश्रूंच्या समुद्रात सोडून अदृश्य झाला.

वंचिततेच्या खूप कडू दिवसांनंतर, मला थकल्यासारखे वाटले. तथापि, मी सतत येशूला असे सांगून माझे दुःख देऊ केले:
"प्रभु, तुझ्यापासून वंचित राहण्याची मला किती किंमत मोजावी लागते हे तुला माहीत आहे. पण तुझ्या पवित्र इच्छेपुढे मी माझा राजीनामा देत आहे.
माझ्या प्रेमाचा पुरावा म्हणून आणि तुम्हाला शांत करण्यासाठी मी तुम्हाला हे दुःख देऊ करतो.

मी तिला स्तुती आणि नुकसानभरपाईचा दूत म्हणून तुमच्यासमोर सादर करतो
- माझ्यासाठी आणि तुमच्या सर्व प्राण्यांसाठी. हे सर्व माझ्या मालकीचे आहे आणि मी ते तुम्हाला ऑफर करतो,
- देऊ केलेल्या सद्भावनेचे बलिदान राखून ठेवल्याशिवाय स्वीकारण्यास खात्री बाळगा.
पण प्लीज, ये, कारण मी आता ते घेऊ शकत नाही."

मला अनेकदा न्यायाचे पालन करण्याचा मोह होतो,
- माझा नकार त्याच्या अनुपस्थितीचे कारण आहे असा विश्वास.

किंबहुना, येशूने मला अलीकडेच सांगितले की जर मी जुळले नाही, तर त्याला येण्यास भाग पाडले जाईल आणि मला अधिक सांगू नये.
- मला दुखवू नये म्हणून.
पण माझ्याकडे ते करण्याचे मन नाही, विशेषत: आध्यात्मिकतेची आवश्यकता नसल्यामुळे.
माझ्या कडवटपणाच्या मध्यभागी, माझ्या डोळ्यात एक प्रकाश पडला.

तेव्हा त *माझ्या कानात आवाज आला :*
" ***ज्या प्रमाणात पुरुष जगातील गोष्टींमध्ये हस्तक्षेप करतात,*** ते शाश्वत वस्तूंचा सन्मान

गमावतात.

त्यांच्या पवित्रीकरणात सेवा करण्यासाठी मी त्यांना संपत्ती दिली आहे.
पण त्यांनी त्याचा उपयोग मला नाराज करण्यासाठी आणि त्यांच्या मूर्ती बनवण्यासाठी केला. म्हणून मी त्यांचा आणि त्यांच्या संपत्तीचा नाश करीन."

मग मी माझ्या प्रिय येशूला पाहिले.
तो पुरुषांद्वारे इतका दुखावला गेला आणि क्रोधित झाला की त्याला पाहणे वेदनादायक होते.
मी त्याला सांगितलं:
"प्रभु, मी तुला तुझ्या जखमा, तुझे रक्त आणि तुझ्या नश्वर जीवनात तुझ्या इंद्रियांचा केलेला अत्यंत पवित्र उपयोग तुझ्यावर केलेल्या अपराधांची भरपाई म्हणून तुला अर्पण करतो.
विशेषत: प्राणी त्यांच्या इंद्रियांचा अयोग्य वापर करतात."

गंभीर स्वरात *तो मला म्हणाला* :
"प्राण्यांच्या इंद्रियांचे काय झाले हे तुम्हाला माहीत आहे का? ते जंगली प्राण्यांच्या गर्जनासारखे आहेत.
- जे पुरुषांना जवळ येण्यापासून प्रतिबंधित करते.
सडणे आणि त्यांच्या इंद्रियांपासून उद्भवणारी पापांची संख्या मला त्यांच्यापासून दूर जाण्यास भाग पाडते ».

मी म्हणालो, "अहो! प्रभु, तू किती रागावलेला दिसतोस!
जर तुम्हाला त्यांना शिक्षा करत रहायचे असेल तर मला तुमच्यात सामील व्हायचे आहे.
अन्यथा, मला हे राज्य सोडायचे आहे.
पुरुषांना वाचवण्यासाठी मी यापुढे स्वत:ला बळी म्हणून देऊ शकत नाही म्हणून तिथे का रहायचे?"

मग, चिडलेल्या स्वरात, *तो मला म्हणाला* :
"तुम्हाला दोन्ही टोकाची इच्छा आहे:
- किंवा तुम्ही काहीही न करण्याची तुमची मागणी आहे,
-किंवा तुम्हाला माझ्यात सामील व्हायचे आहे.

पुरुषांना अंशत: सुटका करण्यात आल्याचे तुम्हाला समाधान नाही का?
तुम्हाला असे वाटते का की कोराटो शहर सर्वोत्कृष्ट आहे आणि मला सर्वात कमी त्रास देणारे शहर आहे? इतर अनेकांना प्राधान्य देऊन मी ते जतन केले आहे, ते क्षुल्लक आहे का?

म्हणून आनंदी रहा, शांत व्हा आणि मी लोकांना शिक्षा करत असताना, तुमच्या इच्छा आणि दुःखांसह मला साथ द्या.
या शिक्षेमुळे लोक धर्मांतरित होतील अशी प्रार्थना करत आहे".

येशू दु:खाच्या हवेने स्वतःला प्रकट करत आहे.
जेव्हा तो आला तेव्हा त्याने स्वतःला माझ्या हातात झोकून दिले, पूर्णपणे थकलेला

आणि सांत्वन शोधत होता.
त्याने त्याचे काही दुःख माझ्यासोबत शेअर केले आणि मला *सांगितले* :
"माझी मुलगी,
वाया क्रूसीस तारे जडलेले आहे
जे लोक ते घेतात त्यांच्यासाठी हे तारे अतिशय तेजस्वी सूर्यामध्ये बदलतात. या सूर्यांनी वेढलेल्या आत्म्यांच्या शाश्वत आनंदाची कल्पना करा.

मी क्रॉसला दिलेले बक्षीस इतके मोठे आहे की ते मोजता येत नाही. हे मानवी मनाला जवळजवळ अनाकलनीय आहे.
कारण क्रॉस वाहून नेणे मानवाचे नाही; सर्व काही दैवी आहे ».

आज सकाळी माझा आराध्य येशू आला.
ते मला माझ्या शरीरातून गर्दीत घेऊन गेले. तो त्या प्राण्यांकडे सहानुभूतीने पाहत होता.
मला त्याने दिलेल्या शिक्षा सारख्या वाटत होत्या
- त्याच्या असीम दयेतून उठला आणि
-त्याच्या हृदयातून निघून गेले.

माझ्याकडे वळून तो मला *म्हणाला* :

"माझी मुलगी,
देवत्वाचे पोषण शुद्ध आणि परस्पर प्रेमाने होते जे तीन दैवी व्यक्तींना एकत्र करते.
दुसरीकडे, माणूस हा या प्रेमाचे उत्पादन आहे.
तो त्यांच्या अन्नाचा एक कण आहे.

पण हा कण कडू झाला आहे.
कारण, देवापासून दूर गेल्याने, पुष्कळ माणसे चरायला गेले आहेत.
- राक्षसांच्या अथक द्वेषाने पेटलेल्या राक्षसी [illegible]ालांकडे
- जे देव आणि पुरुषांचे मुख्य शत्रू आहेत- ".

तो जोडला :
"आत्म्यांचे नुकसान हे माझ्या खोल दुःखाचे मुख्य कारण आहे, कारण आत्मे माझ्या मालकीचे आहेत.

दुसरीकडे, मला पुरुषांना शिक्षा करण्यास भाग पाडणारी गोष्ट म्हणजे माझे त्यांच्यासाठी असीम प्रेम आहे आणि ते सर्वांचे तारण व्हावे अशी इच्छा आहे.

मी म्हणालो, "अहो! प्रभु, मला असे वाटते की तुम्ही फक्त शिक्षेबद्दलच बोलत आहात! तुमच्या सर्वशक्तिमानतेमध्ये, तुमच्याकडे आत्म्यांना वाचवण्याचे इतर मार्ग आहेत.
असो, जर तुम्हाला खात्री होती
- की सर्व दुःख त्यांच्यावर पडेल
-तुम्ही स्वतःला त्रास दिला नाही,
मी स्वतःला धीर देत असे.

पण या शिक्षेमुळे तुम्हाला खूप त्रास होत असल्याचे मला दिसत आहे. अजून ओतले तर

काय होईल?"

त्याने उत्तर दिले :
"मला त्रास होत असला तरी, प्रेम मला आणखी कठीण संकटे पाठवण्यास भाग पाडते.
कारण, पुरुषांना स्वतःमध्ये आणण्यासाठी,
- त्यांना तोडण्याचा कोणताही शक्तिशाली मार्ग नाही.
असे दिसून आले की इतर माध्यम त्यांना आणखी गर्विष्ठ बनवतात.

त्यामुळे माझ्या न्यायाला चिकटून रहा. मी पाहू शकतो
-तुझे माझ्यावरील प्रेम तुला नकार देण्यास प्रवृत्त करते आणि
- की मला दु:ख होताना पाहण्याची तुझी हृदय नाही.

माझ्या आईचे माझ्यावर इतर कोणत्याही प्राण्यापेक्षा जास्त प्रेम होते . त्याचे प्रेम दुय्यम नव्हते.
मात्र, जीव वाचवण्यासाठी ती गेली
- न्यायमूर्तींच्या अनुषंगाने ई
- मला खूप त्रास होतो हे पाहून राजीनामा दिला.

जर माझ्या आईने ते केले तर तुलाही नाही का?"

येशू या प्रकारे बोलत असताना, मला वाटले की माझी इच्छा त्याच्या जवळ येईल की मी मदत करू शकत नाही परंतु त्याच्या नीतिमत्तेचे पालन करू शकत नाही.
मला काय बोलावे तेच कळत नव्हते, त्यामुळे माझी खात्री पटली.
पण मी अजूनही येशूला माझे निष्ठा दाखवले नाही.
तो गायब झाला आणि मी आज्ञा पाळणार की नाही अशी शंका माझ्या मनात राहिली.

माझा सर्वात गोड येशू जवळजवळ नेहमीच त्याच प्रकारे स्वतःला प्रकट करतो. आज सकाळी *त्याने मला सांगितले:*
"माझी मुलगी,
जीवांबद्दल माझे प्रेम इतके महान आहे की ते आहे
- खगोलीय गोलाकारांमध्ये प्रतिध्वनीसारखे आवाज,
-वातावरण भरते ई
- ते संपूर्ण पृथ्वीवर पसरते.

प्रेमाच्या या प्रतिध्वनीला प्राणी कसा प्रतिसाद देतात?
आह! ते मला उत्तर देतात
- एक विषयुक्त प्रतिध्वनी, सर्व प्रकारच्या पापांनी भरलेला,
- जवळजवळ प्राणघातक प्रतिध्वनी, ज्यामुळे मला दुखापत होऊ शकते.

पण मी पृथ्वीची लोकसंख्या कमी करीन
जेणेकरून हा विषारी प्रतिध्वनी यापुढे माझे कान टोचणार नाही». मी म्हणालो: "अहो! काय म्हणता प्रभू ?
तो म्हणाला :
"मी दयाळू डॉक्टरांसारखे वागतो

-जो आपल्या जखमी मुलांना बरे करण्यासाठी मूलगामी उपाय वापरतो. स्वतःच्या जीवापेक्षा आपल्या मुलांवर प्रेम करणारा हा वैद्यकीय बाप काय करतो?

तो या जखमा गँगरीनस होऊ देणार का?
तो आपल्या मुलांना त्यांची काळजी घेण्याऐवजी मरू देईल,
- त्याने आग किंवा स्केलपेल वापरल्यास त्यांना त्रास होऊ शकतो या सबबीवर?
कधीही नाही!

जरी, त्याच्यासाठी, हे उपचार स्वतःच्या शरीरावर लागू करण्यासारखे असले तरीही, तो संकोच करत नाही
- मांस कापण्यासाठी आणि उघडण्यासाठी,
- नंतर पुढील संसर्ग टाळण्यासाठी पलटवार किंवा आग लावा.

तुमच्या काही मुलांचा शस्त्रक्रियेदरम्यान मृत्यू झाल्यास. हे वडिलांना नको असते. त्याला त्यांना बरे करायचे आहे.

तर ते माझ्यासाठी आहे. मी माझ्या मुलांना बरे करण्यासाठी दुखावले. त्यांचे पुनरुत्थान करण्यासाठी मी त्यांचा नाश करतो.
जर त्यापैकी बरेच गमावले असतील तर ती माझी इच्छा नाही. हा त्यांच्या दुष्टपणाचा आणि त्यांच्या जिद्दीचा परिणाम आहे; या "विषयुक्त प्रतिध्वनी" मुळे ते पसरले शेवटी ते स्वतःचा नाश होईपर्यंत. "

मी पुढे म्हणालो: "मला सांग, माझे एकमात्र चांगले, मी तुझ्यासाठी हा विषारी प्रतिध्वनी कसा गोड करू शकतो ज्यामुळे तुला खूप त्रास होतो?"

त्याने उत्तर दिले , "एकच मार्ग आहे
- केवळ मला संतुष्ट करण्याच्या हेतूने तुमची कृती करणे,
- तुमच्या सर्व संवेदना आणि शक्ती केवळ माझ्यावर प्रेम आणि गौरव करण्यासाठी लागू आहेत.
- *तुमचा प्रत्येक विचार,* शब्द इ. माझ्यावर प्रेमाने परिपूर्ण व्हा .
तर, तुमचा प्रतिध्वनी
- माझ्या सिंहासनावर उठेल आणि
-ते माझ्या कानात गोड संगीत असेल."

आज सकाळी माझा दयाळू येशू प्रकाशाने वेढला आला. त्याने माझ्याकडे असे पाहिले की तो माझ्यात पूर्णपणे घुसला आहे,
त्यामुळे मला सर्व काही उडाल्यासारखे वाटले.
तो मला म्हणाला: "मी कोण आहे आणि तू कोण आहेस?"

हे शब्द माझ्या अस्थिमज्जेत घुसले.
मी अनंत आणि मर्यादित, सर्वकाही आणि काहीही यांच्यामधील प्रचंड अंतर पाहिले.
मला या शून्यतेचा द्वेष आणि तो चिखलात किती खोल आहे हे देखील दिसले.
मी पाहिले की माझा आत्मा पोहत आहे
- विघटन दरम्यान,

- वर्म्स आणि इतर अनेक भयानक गोष्टींच्या मध्ये. अरेरे! माझ्या देवा, किती भयानक दृश्य आहे!
माझा आत्मा तीनदा पवित्र देवाच्या नजरेतून सुटू इच्छित होता, परंतु त्याने मला या इतर शब्दांनी रोखले:
"माझं तुझ्यावर काय प्रेम आहे आणि त्या बदल्यात तू माझ्यावर कसं प्रेम करतोस?"

मी पहिल्या प्रश्नाचा पाठपुरावा करत असताना मला भीती वाटली आणि मला पळून जायचे होते. दुसऱ्या नंतर: "माझं तुझ्यावर काय प्रेम आहे?",
मला त्याच्या प्रेमाने चारही बाजूंनी वेढलेले, जाणीव झाल्यासारखे वाटले
-ज्याचा परिणाम माझ्या अस्तित्वात झाला e
-म्हणजे, जर हे प्रेम संपले तर मी यापुढे अस्तित्वात राहणार नाही.

मी असा समज होतो
- माझ्या हृदयाचे ठोके,
- माझी बुद्धिमत्ता आणि सुद्धा
-माझा श्वास
ते त्या प्रेमाचे उत्पादन होते.

मी त्याच्यामध्ये पोहत होतो आणि जर मला पळून जायचे असेल तर ते माझ्यासाठी अशक्य होते कारण या प्रेमाने मला पूर्णपणे वेढले आहे.
माझे स्वतःचे प्रेम मला फक्त समुद्रात टाकलेल्या पाण्याचा एक छोटासा थेंब वाटला.
जे अदृश्य होते आणि यापुढे ओळखले जाऊ शकत नाही.
मला बऱ्याच गोष्टी समजतात, परंतु सर्व काही सांगायला खूप वेळ लागेल.

मग मला गोंधळात टाकून येशू अदृश्य झाला. मी स्वतःला सर्व पापांनी भरलेले पाहिले माझ्या अंतःकरणात मी त्याची क्षमा आणि दयेची याचना केली.

थोड्या वेळाने *तो परत आला आणि मला म्हणाला* :
"माझी मुलगी,
जेव्हा एखाद्या आत्म्याला खात्री पटते की त्याने मला अपमानित करून नुकसान केले आहे, तेव्हा तो आधीच मेरी मॅग्डालीनच्या पदाची पूर्तता करतो.
- त्याने माझे पाय त्याच्या अश्रूंनी धुतले,
-- त्याच्या परफ्यूम सह स्निग्ध e
- त्यांना तिच्या केसांनी वाळवले.

जेव्हा आत्मा
- त्याचा विवेक तपासू लागतो ,
- त्याने केलेल्या हानीबद्दल तो ओळखतो आणि पश्चात्ताप करतो, माझ्या जखमांसाठी आंघोळ तयार करतो.

तिची पापे पाहून तिच्यावर *कडूपणाची चव येते आणि तिला पश्चात्ताप होतो* . अशा प्रकारे माझ्या जखमांवर सर्वात उत्कृष्ट बामचा अभिषेक होतो.

त्यानंतर, *त्याला दुरुस्ती करायची आहे*

तिची भूतकाळातील कृतघ्नता पाहून तिच्यात देवाबद्दलच्या *प्रेमाची लाट उसळते* आणि तिचं प्रेम दाखव॰ ासाठी तिला तिचा जीव द्यायला आवडेल.
तिच्या केसांनीच तिला सोन्याच्या साखळ्यांप्रमाणे जखडून ठेवले आहे."

माझा प्रिय येशू येत ৃहतो.
आज सकाळी येताच त्याने मला उचलून मा७ ा शৃीৃतून बाहेৃ काढले.

या मिठीत मला अनेक गोष्टी समजल्या,
विशेषत: *सर्व गोष्टींपासून मुक्त होणे अत्यंत आवश्यक आहे*
आपण इच्छित असल्यास
-पৃमेश्वৃच्या कुशीत मुक्तपणे विसावा
- त्याच्या हृदयात सहज आणि इच्छेने प्रवेश कৃ॰ ास आणि सोड॰ ास सक्षम असणे
जेणेकरून त्याच्यासाठी ओझे होऊ नये.

मग, मा७ ा मनापासून, मी त्याला सांगितले:

"मा७ ा प्रिय आणि फक्त चांगले, मी तुला माझे सर्व कपडे उतৃव॰ ास सांगतो, काৃण मी ते पाहतो
तु७ ाबৃोबৃ कपडे घालणे ,
तु७ ात ৃहतो आणि
जेणेकरून तू मा७ ामध्ये जगू शकशील,
तु७ ा मालकीची नसलेली एक छोटीशी गोष्ट मा७ ामध्ये असू नये. "पৃोपकाৃाने पৃिपूर्ण, त्याने *उत्तर दिले* :
"माझी मुलगी,
जेणेकरून मी आ७ ात ৃहू शकेन, मुख्य गोष्ट आहे
त्याला सर्व गोष्टींपासून पूर्णपणे अलिप्त राहू द्या .

त्याशिवाय, फक्त नाही
- मी तिच्यामध्ये ৃहू शकत नाही, पण
- तेथे कोणतेही पु॰ स्थापित केले जाऊ शकत नाही.

आ७ा सर्वकाही काढून टाकताच, मी त्यात प्रवेश करतो. आणि त्यासोबत आम्ही घर ***बांधतो.***

पाया ***नम्रतेवर*** *आधारित आहे .*
ते जितके खोल असतील तितक्या मजबूत आणि उंच भिंती असतील.

भिंती ***मोर्टिफिकेशनच्या*** *दगडांनी* बनवलेल्या आहेत . आणि ते ***दानाच्या*** *शुद्ध सोन्याने सिमेंट केलेले आहेत .*

जेव्हा भिंती उभ्या केल्या जातात, तेव्हा ***मी*** , एक त७ चित्रकार म्हणून , एक उ७ ृष्ट पेंटिंग लावतो
- मा७ ा आवडीचे गुण e
- मा७ ा ৃक्ताने दिलेले सुंदৃ ৃंग.

हे पेंट पाऊस, बर्फ आणि कोणत्याही प्रभावापासून संरक्षण म्हणून काम करते.

मग *दारे येतात.*
ते लाकडासारखे घन आणि दीमकांपासून संरक्षित ***होण्यासाठी,*** बाह्य इंद्रियांना
मारण्यासाठी मौन आवश्यक आहे .

या घराचे संरक्षण करण्यासाठी *एक संरक्षक* लागतो जो आत आणि बाहेर सर्व गोष्टींवर लक्ष ठेवतो; हे ***देवाचे भय आहे*** *जे सर्व वाईट हवामानापासून संरक्षण करते* .

देवाचे भय घराचा रक्षक असेल, आत्म्याला कृती करण्यास प्रवृत्त करेल,
- शिक्षा होण्याच्या भीतीने नाही,
-पण घरमालकाचा अपमान होण्याच्या भीतीने. हे पवित्र भय केवळ आत्म्याला उत्तेजन देण्याचे काम केले पाहिजे
- *देवाला संतुष्ट करण्यासाठी सर्वकाही करा आणि दुसरे काहीही नाही.*

हे घर सुशोभित करणे आवश्यक आहे
पवित्र इच्छा आणि अश्रूंनी तयार केलेला खजिना .

अशा जुन्या काळाचा खजिना होता.
त्यांच्या इच्छा पूर्ण करताना त्यांना दिलासा मिळाला. दुःखात त्यांना बळ मिळाले.
त्यांनी रिडीमर येण्याची वाट पाहण्यावर सर्व काही बाजी मारली आहे. या दृष्टिकोनातून ते खेळाडू होते.

इच्छा नसलेला आत्मा जवळजवळ मृत आहे .
सर्व काही तिला त्रास देते आणि सद्गुणांसह तिला उदास बनवते.
त्याला काहीही आवडत नाही आणि तो स्वतःला सोबत ओढून चांगल्या मार्गावर चालतो.

इच्छांनी भरलेल्या आत्म्यासाठी, हे अगदी उलट आहे:
- त्याच्यावर काहीही वजन नाही, सर्व काही आनंद आहे;
- पंख आहेत आणि प्रत्येक गोष्टीची प्रशंसा करतात, अगदी दुःख देखील.
इच्छित गोष्टी प्रिय आहेत.
चुंबकांमध्ये आपल्याला त्याचे आनंद मिळतात.

घर बांधण्याआधीही इच्छा जपली पाहिजे.

माझ्या आयुष्यातील सर्वात महागडे रत्न रचले गेले
- दुःखापासून, शुद्ध दुःखापासून.

या घरातील एकमेव पाहुणे सर्व चांगले दाता असल्याने,
तो त्याला सर्व सद्गुणांसह गुंतवतो,
ते सर्वात गोड वासाने सुगंधित करते. सुंदर फुले त्यांचा सुगंध देतात.
सर्वात आनंददायी ध्वनीचा एक आकाशीय धुन. स्वर्गाची हवा आहे ".

मी हे म्हणणे वगळले आहे ***<u>की आपण घरगुती शांतता राω करते याची खात्री केली पाहिजे,</u>*** म्हणजेच आपण एकाग्रता आणि इंद्रियांची आंतᛁक शांतता पाळली पाहिजे.

मग मी आमच्या प्रभुच्या बाहूत ᛁहिलो आणि पूर्णपणे काढून टाकले गेले.
कबूल कᛁणाᛁ उपस्थित असल्याचे पाहून, *येशू मला म्हणाला* - पᛁंतु मला वाटले की तो आनंद घेत आहे -:
"माω ा मुली, तू स्वत: चे सर्व कपडे काढून टाकले आहेस आणि तुला माहित आहे की जेव्हा आωᛁ इतका कपडे घालतो,
तिला कपडे घाल? ासाठी, तिला खायला घाल? ासाठी आणि होस्ट कᛁ? ासाठी कोणीतᛁ हवे आहे. तुम्हाला कुठे ᛁहायचे आहे?
कबूल कᛁणाऱ्याच्या हातात की माω ात?"

असे म्हणत त्याने मला कबुलीजबाबाच्या हातात बसवले.
मी विᛁोध करू लागलो, पण त्याने मला सांगितले की ही त्याची इच्छा आहे.
थो ा चर्चेनंतᛁ, तो म्हणाला: "भिऊ नकोस, मी तुला माω ा हातात धरून आहे".
मग शांतता झाली.

आज सकाळी माझा पᛁोपकाᛁी येशू सर्व पीडितांना आला. त्याने मला संबोधित केलेले पहिले शब्द होते:
"बिचाᛁा ᛁोम, तू काय विनाश अनुभवशील! तुω ाकडे बघून मी ᛁडलो."

तो इतक्या कोमलतेने म्हणाला की मी भाᛁावून गेलो.
पण मला माहित नव्हते की ते फक्त या शहᛁातील लोक आहेत की त्याच्या इमाᛁती देखील आहेत.

मला न्यायाचे पालन न कᛁ? ाची, तᛁ प्रार्थना कᛁ? ाची आ? ा दे? ात आली होती.
मी येशूला म्हणतो:
"माω ा प्रिय येशू, जेव्हा शिक्षेची वेळ येते तेव्हा ही चर्चा कᛁ? ाची वेळ नाही, पᛁंतु केवळ प्रार्थना कᛁ? ाची असते".
म्हणून मी प्रार्थना करू लागलो, त्याच्या जखमांचे चुंबन घेऊ लागलो आणि भᛁपाईची कृती करू लागलो.

मी प्रार्थना कᛁत असताना, तो मला वेळोवेळी म्हणायचा:
"माω ा मुली, माω ावᛁ बला? ᛁ करू नकोस.
असे करून तुम्ही माω ाविरुद्ध हिंसा कᛁता. तᛁ, शांत व्हा."

मी उत्तᛁ दिले:
"प्रभु, आ? ापालन हवे आहे, मला नाही."

तो जोडला :
"अधर्माची नदी खूप मोठी आहे
जे आ? ांच्या मोक्षात गंभीᛁपणे अडथळा आणतात.
फक्त प्रार्थना आणि माω ा जखमा या जलद नदीला गिळ? ापासून ᛁोखू शकतात."
लुईसमधील येशू, 28 ऑक्टोबᛁ 1899

"माझी मुलगी,
जेव्हा एखाद्या आ ाला खात्री पटते की त्याने मला अपमानित करून नुकसान केले आहे, तेव्हा तो आधीच मेी मॅग्डालीनच्या पदाची पूर्तता कतो.
- त्याने माझे पाय त्याच्या अश्रूंनी धुतले,
-- त्याच्या पफ्यूम सह स्निग्ध e
- केसांनी वाळवले.

जेव्हा आ
- त्याच्या विवेकाचे पीक्षण क ास सुवात कते,
- तो ओळखतो आणि त्याने बनवलेल्या दागिन्याबद्दल पश्चात्ताप कतो, जखमांसाठी आंघोळ तया कतो.

तिची पापे पाहून तिला कडूपणाची चव येते आणि तिला पश्चात्ताप होतो.

अशा प्रका मा ा जखमांव सर्वात उ ृष्ट बामचा अभिषेक होतो. त्यानंत, त्याला दुरुस्ती कायची आहे.
तिची भूतकाळातील कृतघ्नता बघून तिच्यात इतक्या चांगल्या देवाबद्दल प्रेमाचा वर्षाव होतो.
आणि तिचं प्रेम दाखव ासाठी तिला तिचा जीव द्यायला आवडेल.
तिच्या केसांनीच तिला सोन्याच्या साखळ्यांप्रमाणे जखडून ठेवले आहे."